

Nieu liedt-boecxken inhoudende verscheyden liedekens op die principale feest-daghen ende ander heylighe daghen vanden jaere

Rumoldus Batavus

bron

Rumoldus Batavus, *Nieu liedt-boecxken inhoudende verscheyden liedekens op die principale feest-daghen ende ander heylighe daghen vanden jaere*. Gheleyn Ianssens, Antwerpen 1614

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/bata003nieu01_01/colofon.php

© 2013 dbnl

The logo for the Dutch Bibliography (dbnl) features the lowercase letters 'dbnl' in a blue, sans-serif font. The letter 'd' is stylized with a small hook at the top.

Totten Leser.

Bemide Leser bemerckt hebbende datter veel ende verscheyden Liedekens int licht gecomen zijn voor den simplen Duytsche menschen op verscheyden hooghe Feestdagen, Als Iaerdach, Drye Coninghen, Kersmisse ende andersins, maer soo ordinarijs gheen en die passen op alle Heylighe daghen te singhen doort gheheele Iaer, als op der Apostelen, oft andere Martelaren daghen, die nochtans van veel deuote persoonen hier alomme gheviert worden, soo heeft my goet ghedocht (tot een gheestlijck vermaeck voor desen) dat Liet-boecxken te laten wt gaen, al waer niet alleene op alle gheboden rustdaghen, oft somwijls meer liedekens gheuonden worden, maer daer wort in elcke liedeken verclaert den principaelsten sin, ofte ondeckinge van dien Feest, oft het lijden ende steruen van dien Heylich, wiens memorie tot dier tijt ghehouden wort, vvilt des Dichters simpelheyt ten besten houden, maer Godt louen in zijn Heylighen. Vaert wel in Christo, ende bidt voor my sondaer.

Hic piarum ccantionum libellus per Rumoldu Batanum recollectus dignus est vt typis mandetur ad Catholicorum deuotos animos in Christo exercendos. Quod testor 23.

Nouemb. Anno 1613.

Egbertus Spitholdius Plehanus.

Extract der Priuilegien.

Albertvs ende Isabella die Ertz-Hertoghen onse ghenadighe Heeren ende Princen als Hertoghen van Brabant, hebben gheconsenteert Gheleyn Ianssens ghesworen Boeck-drucker, te moghen drucken, vercoopen ende distribueren een nieu Liet-boeck inhoudende verscheyden Liedekens op de Principale Feest-dagen ende ander Heylighe daghen vanden Iaere. Interdicerende ende verbiedende allen anderen Prenters ende Librariers den voors. Boeck in sesse toecomende Iaeren naer te drucken ende te conterfeyten, op de pene ende consificatie vande selue, ende van dertich Rinsgulden by elcken vanden ghenen te verbeuren die de contrarie daer af doen sal, breeder blijkende by den Originaelen brief van Datum 17. Mey 1614. In Brussel.

Onderteeckent Steenhuyse.

Een nieu Liedeken opten nieuven Iaersdach, vanden soeten naem Iesvs:

Ende gaet op de wijze: Ick weet een suyuerlijcke etc.

Wy waeren al in sonden
 En eeuwich int verdriet
 Maer wy zijn weer gheuonden
 Door Gods gratie ist gheschiet
 Dat sijn Soon hoort dit bediet
 Als nu acht daghen gheboren
 En heeft ons wtuercoren
 Om verdoempt te wesen niet.
 Godt heeft zijn Soon ghesonden
 Die Iesus is ghenaemt
 Als nu in doecken gewonden
 Soot een ionck kint betaemt
 Dit en heeft hem niet gheschaemt
 Voor ons dese pijn te lijden
 Om hem te laten besnijden,
 T'was van God alsoo gheraemt.
 Dit kint is nv besneden,
 Al nae den Ioodtschen weth
 Ende zijn naem is heden
 Daer by oock ingheset
 Soo hem tot Nazareth
 Van Gabriel was ghegeuen
 Die is hem by ghebleuen
 Op hurder sonden ledt.
 O soete kint verheuen
 Door God ist al gheschiet
 Den naem die v is ghegheuen
 Ons seer veel goets bediet
 Iesus datmen v hiet
 D'welck alsoo veel gaet luyden
 Een salichmaecker beduyden

Die voor ons zijn bloet vergiet.

Desen naem ghepresen
 O goede Ihesu soet
 Moet altoos in ons wesen
 In gheluck, en teghenspoet
 Want desen ist die doet
 Alle pijn verdraegen,
 Oock den vyant van ons iaghen
 Ende verwerft ons alle goet.

Niemant, O Heer, zal leuen
 By v int hemelrijck
 Want gheen naem isser ghegheuen
 Voor ons menschen al ghelijck
 Dit leert Petrus autentijck,
 Daer wy salich door moghen wesen
 Dan uwen naem hooch ghepresen
 O Ihesu, gheloof ick.

Al waeren sulcke naemen
 Int oude Testament,
 Nochtans zy noyt en quaemen
 By den uwen Excelent
 Want het is wel bekent
 Dat zy maer menschen waren
 En regneerden sommighe iaeren
 Onder haer volck present.

V naem is van meerder waerden
 Oock u heerlicheyt zeer schoon,
 Niet alleen hier opter aerden
 Maer oock in des hemels thron
 Het is, O Godt, v Soon
 Die ghy hier hebt ghesonden
 Als een ander is hy gheuonden
 Voor onse sonden loon.

Als uwen naem ons comt te voren
 Wy worden zeer verblijdt,
 Want hy is seer soet om hooren
 In desen bedroefden tijt,

Maer den duivel dien benijdt
 Want hy gaet vresen, en beuen
 Ende wort daer door wt ghedreuen
 Soomen noch daghelijckx zijdt.

O Ihesu van grooter crachten
 Ons Salichmaecker al,
 Nae uwen naem ginck wachten
 Menich duysent int ghetal
 Welcke door Adams val
 Waeren ghecomen in tijden
 Die laet hem nv besnijden,
 Om dat hy ons leeren zal.

Wat wilt ghy O Heere ons leeren
 Dat ghy dese pijnne lijdt,
 Dan dat wy ons bekieeren
 En een yder hem besnijdt
 Van al zyn ghebreecken zijdt
 En al onse sonden laeten,
 Of Christus zal ons niet haeten
 In desen blijden tijdt.

O Ihesu kindeken cleine
 Bewaert ons alle gaer,
 En ghy Maria Maghet reine
 Gods moeder openbaer,
 Troost ons in dit nieuwe iaer
 Met ghebeden aen uwen Zoone
 Op dat hy ons verthoone
 Syn gracie seer claer.

Dat wy die sonden laten
 En dienen hem met ootmoet
 Laet ons die deucht aen vaten
 En vallen den Heer te voet
 Op dat Ihesus naem seer soet
 Tot alder tijt wil stercken,
 En helpen ons mede wercken
 Als eenen herder goet.

Ick gheue v Maechden reine

Maria tot v Patroon,
 En ghy ionghelinghen cleyne
 Neempt ghy haer lieuen zoon
 Ghy wedenaers, en weduws schoon
 Wilt Iosephs suyuerheyte bewaren
 Al v daghen, ende iaeren
 Godt sal dan sijn v loon.

Mans en vrouwen wilt aenmercken
 Die daer zijt inden echten staet
 Om de werelt te verwercken
 Siet dat ghy v niet te buyten gaet
 V ooghen op Maria en Ioseph slaet
 Wilt liefde onder houwen
 En sijt malcander ghetrouwen
 En wijckt van alle quaet.

O Iesu Maria Soone
 En met v hemelschen vaer
 Weest ghy ons alder loone
 In ons arbeyt zeer swaer
 Want de ruste volcht hier naer
 Laet ons terstont beginnen
 Om v o Heer te beminnen
 In desen nieuwen iaer. Amen.

Een Liedeken vande drye vvyse Coningen,

Op die wijse: VVaeckt op ghy Christenen alle etc.

Verblijft v ghy Heydensche volcken
 Die daer zijt tot Iaphets stam
 Hoe Godt doet wicken de wolcken
 Waeckt op, ghy zaden van Cham,
 Op dat ghy soudt sien dat teecken
 Een nieuwe sterre seer claer
 Daer Balaam af ginck spreekken
 V Propheet ouer menich iaer.
 Wt Iacob soude hy rijsen

Dese sterre hoort mijn ghewach
 Den wech soude hy v wijsen,
 Daer desen nieuwen Coninck lach
 Die v al wilt salich maecken
 Hierom treckt hy v van veer
 Door dese sterre als een baecken
 Om hem te kennen als uwen Heer.

Drye Coninghen haer haest bereyden,
 En sochten desen Coninck valiant
 Tot Ierusalem hy haer dede leyden
 Al in dat Iootsche lant,
 Daer bleef die sterre verborghen
 Onsielijck op dat pas,
 Dus waren zy in grooter sorghen
 Oft haer reyse verlooren was.

Wt noodt hoort mijn ghewaghen
 Haer boodschap maeckten zy openbaer
 En deden al deur vraeghen
 Waer den nieuwen Coninck waer
 Wy hebben zijn sterre vernomen
 Int oosten in onse lant
 En zijn daer om ghecomen
 Hem te aenbidden met Offerhant.

Als Herodes dit nu hoorden
 Met die Princepaelste vander stadt
 Die haer alle seer verstoorde
 En dachten wat Coninck is dat
 Hy was in groot beswaren
 Om te verliesen zijnen rijck
 Hierom hy dede vergaeren
 Die Schriftgeleerden alghelijck.

Dese dede hy daer vraeghen
 Waer dees gheboorte zoude gheschien
 Van dese Coninck noch ionck van daeghen
 Wiens sterre nu was ghesien
 Seer verde al in het Oosten,
 Daerom comen dese Heeren hier

Wilt my nu hier vertroosten
 Want ick ben in grooten dangier.
 De gheleerden wt eenen monden
 Spraecken tot Herodes al
 Wy hebben wt Michias beuonden
 Dat zyn plaets in Bethleem wesen zal
 Als Herodes dit nu hoorden
 Riep hy die wijsen tot hem
 En sprack met stille woorden
 Gaet voorts tot Bethlehem.

Offert daer v secreten
 En bidt dat kindeken aen
 Coemt dan, en laetet my weten
 Op dat ick daer oock mach gaen
 Herodes v valsche trecken,
 Was Godt niet onbekent
 Waerom een Enghel dede wecken.
 En heeft haer een ander wech ghesent.

Als dese Coningen nu quaemen
 Buyten der stadt Iherusalem
 Die sterre zy weder vernaemen
 Met blijschap zoo saeghen zy hem
 Dus zyn zy doort leyden van desen
 Tot Bethleem ghegaen
 Hy heeft haer de plaetse ghewesen
 Want hy daer bouen bleef stille staen.

Siet aen t'gelooue van dese menschen
 En haer Offerhande goet,
 Het waer aen ons te wenschen
 Dat wy oock zoo waren ghemoet
 Sy quaemen tot verre landen
 Als wt een wilde wout,
 Door Gods liefde daer zy mede branden
 In den winter al was het cout.

Hoe wel Herodes seer tiraniseerde
 Want dit was openbaer,
 Nochtans hy haer niet en keerde

Soo groot was het gheloof in haer
 Desen Coninck nieu gheboren
 Die sochten zy met vliet,
 Al had Herodes thooren
 Sy vreesden voor hem niet.

Hoort wat zy nu deden
 Comende daer inden stal
 Goede gauen brachten zy meden
 Die offerden zy daer al,
 Sy brachten daer gout van waerden
 Ende oock wieroock clær,
 Voorts Mirre, waer door zy verclaerden
 Wat gheloof in haer herte waer.

Als een Coninck van groote machten
 Soo Offerden zy hem gout,
 Voorts als een Priester van hooger crachten
 Gauen zy hem Wie-roock bout
 Oock mirre al zoo wy lesen,
 En gauen daer door te verstaen
 Dat hy onse Medecijn zal wesen
 Iae den goeden Samaritaen.

Dat desen Coninck zoude steruen
 Verstonden zy daer by,
 Sonder het vleesch te bederuen
 Maer van alle corruptie vrijdag
 O groot wonder van dese persoonen
 Van binnen alzoo verlicht,
 Want gauen die doen t' verthoonen
 Haer gheestelijck groot ghesicht.

Noch isser wonder te dencken
 In dese Coninghen wijs,
 De welcke haer gauen schencken
 Al in zoo armen logijs,
 In een Crebbe dit kindeken leyde
 Die daer Coninck van allen was
 En dese mannen aldaer verbeyde
 Seer sober al op dat pas.

Nochtans dese Heeren haer boghen
 Plat ter aerden alle ghelijck
 Om dat zy hadden voor ooghen
 God den schepper van Hemelrijck
 Dat zy voorseker hielen
 Hem te wesen dat,
 Daer voor zy neder vielen
 En offerden hem haer schadt.

Denckt hoe Maria ghepresen
 Dese Heeren heeft ontfaen
 Oock het kindeken bly van wesen
 Hoe het zijn armkens heeft ontdaen
 Laet ons dit wel mediteeren
 Van desen Coninck goet,
 En laet ons den Heer der Heeren
 Dickwils oock vallen te voet.

Gout der liefden wilt hem presenteren
 Oock Wieroock door een goet ghebedt
 Als Mirre wilt v hert bekeeren
 Door Penitencie die v wort ghesedt
 Wilt den Heer met v drye crachten dienen
 En offert hem door een suyuer hant
 Soo sal hy v hier nae verleenen
 Dat ghy coemt in ws vaders lant. Amen.

Een Liedeken vanden H. Heremijt Anthonius,

Ende gaet op die wijze: O menschen hoe meucht ghy dus sijn verblijt etc.

Aenhoort ghy lieue broeders mijn
 Van een ons Heeren vrienden,
 Die woonde in de woestijn
 En aldaer den Heere vierich dienden
 Anthonius was zynen naem, was zynen naem
 Dese was de weirelt heel onbequaem.
 Als hy eens inden tempel ginck

Hoorde hy dat Euangelie daer singhen
 Van eenen rijcken ionghelinck,
 De welcke daer besadt veele dinghen
 En onsen Heere hem beual, hem beual:
 Vercoptet, en gheeftet den armen al.

 Anthonius dachte op dat pas,
 Dat hem dit oock zeer wel voechde
 Den armen gaf hy datter was,
 Dan zyn suster hy wat vernoechde
 Aldus heeft hy hem bloot ghemaect, bloot etc.
 En heeft het hemelsch goet ghesmaect.

 In een Clooster dat hy eerst trock
 Om de werelt te versaecken,
 Daer droech hy des Heeren iock,
 Om dat hy tot deuchden soude raecken
 Want soo wie dien bemint, dien bemint
 Godt sal gheuen dat hy dien vint.

 Hier was hy by dese broeders ghemeyn
 Nae een goet leuen ginc hy haecken
 Alhier leerde hy bidden van d'een
 Vanden ander leerde hy waecken
 Als een suyuer Bieken hy hem buycht, hy hem etc.
 Die wt blomkens den honich suycht.

 Daer leerde hy oock spreecken op zijn tijt
 En oock swyghen wilt dit aenhooren
 Oock suyuerheyt leerde hy met vlijt
 Schreyen quam hem oock te vooren
 Dus heeft hy hun alle goet gheleert, alle goet etc.
 Onder dese menschen daer hy verkeert.

 Hier nae ginck hy met eenen knecht
 In die woestijne alleene woonen
 Daer hem den duyuel zeer beuecht
 En vreeselijck hem coemt verthoonen
 Veel duyle ghedachten brengt inden sin, brengt etc.
 En inden slaep stort quade dromen in.

 Hier teghens heeft hy hem vroom gheweert
 Met vasten, ende door waecken

Het bidden heeft hy oock wel gheleert
 Om wt des duyuels strick te raecken
 Dese bracht hem een grooten strijt, een groot etc.
 Maer Anthonius en acht hem niet.

By hem quaemen zy met groot ghedruis
 Oft zy hem wilden vernielen,
 Een gantschen hoop vant helsche ghespuis
 Hem gheweldich ouervielen
 Sy smeten hem by nae ter doot, by nae etc.
 Maer Ihesus hielp hem wter noot.

Sy verthoonden haer als leeuwen fel
 Voorts als Tigrin, ende Beren,
 Het waren al duyuels wter hel
 Om Anthonius te verueren
 Recht oft de werelt zoude vergaen, zoude etc.
 Soo stelden haer dese boosen aen.

Maer Anthonius den vromen helt
 Al inden naem des Heeren,
 Heeft hem hier al teghens ghestelt
 En doetse van hem weeren,
 Want God zyn dienaer niet verliet, niet etc.
 Maer van bouen hem campen siet.

Den Heere quam Anthonius by
 En heeft die gedrocht verdreuen,
 Hy riep, O Heer, waer waert ghy
 Sy stonden nae mijn leuen,
 Ick heb ghesien uwen camp van veer, uwen etc.
 Sprack als doen tot hem onsen Heer.

Anthonius ginck doen woonen allien
 En heeft in een cluyse gaen sluyten
 Daer hem niemant en heeft ghesien
 Maer zy spraecken hem aen van buyten
 Wel twintich iaeren dat hy daer sadt, daer etc.
 Seer weinich spijs dat hy daer adt.

Al was hy simpel, en niet hooch gheleert
 God en heeft hem nochtans niet vergeten
 Met groot verstant heeft hem God vereert

Hy heeft veel hooghe saken gheweten
 Dat beuonden veel menschen op dat pas, op etc.
 Dat Gods wijsheyt in Anthonius was.

Hy was een vyant der ketters mee
 Die Arrianen ginghen van hem roemen
 Hy t' Alexandrijen om haer trock inder stee
 En ghinck haer seckte verdoemen
 Hy sochte oock Paulus den ouden vaer, den etc.
 Die dede hy noch begrauen daer.

Dese wostijne, oft wildernis
 Daer zatan plach te woonen,
 De welcke als doen gheworden is
 Seer vermaert door veele personen
 Sy castyden haer vleesch al soot behoort, alsoo. etc.
 En ginghen soo door die enghe poort
 Anthonius was Catholijck
 Seer strenghe, en heylich van leuen
 De Duyvels hadden voor hem een schrick
 Dien heeft hy wt veel menschen gedreuen
 Als een goet Ridder hy hen verwan, hy hen etc.
 Hy is salich die hem volghen can.

Finis.

Een liedeken vande H. Maget Sinte Agneta,

ende gaet op de wijze Op v betrouw ick Heere etc.

Ambrosius Bisschop van Milanen
 Wenscht alle maechden salicheyt
 Ende gaet voorts ons vermanen
 Hoe Agnes haer heeft ter doot bereyt
 Den Ouersten zoon heeft toe gheleyt
 Want hy op haer ghinck verlieuen
 Sy was maer derthien iaer out
 Nochtans heeft desen ionghelinck stout
 Haer willen nemen tot sijn wijuen
 Tot Roomen was Agnes gheboren

Weer maten van lichaem schoon
 Hierom worde zy vercooren,
 Vanden ouersten zynen Zoon
 Dese had zijnder liefden thoon
 Op haer alzo ghesmeten,
 Hierom hy met haesten ras
 Vraechde van wat gheslachte zy was
 Want dat heeft hy willen weten.

Dus dan om dese Maghet te trecken,
 Hy heeft eerst zyn groot gheslachte gheroemt
 Voorts om haer tot sijnder liefden te verwecken
 Soo heeft hy haer veel luwelen ghenoeemt
 Agneta heeft dit al verdoemt,
 Mits haer vrijer die zy hadde vercooren
 Was noch veel schoonder ende rijck
 Hy (seyt zy) heeft by v gheen ghelijck
 Hierom ginck hy hem verstooren.

Sint Agnes om te verclaren
 Dat zy Ihesum in suyuerheyt socht
 Ghinck voorts hem openbaren,
 En heeft de reden by ghebrocht
 Mijn vrijer die my heeft ghecocht
 Sijn Vader noyt vrou en kende
 Syn moeder is Maghet schoon,
 Die Enghelen dienen hem inden throon
 Weet dat ick my tot hem wende.

Al roemt ghy van v groote prachten
 Mijn Bruydegom heeft veel meer
 Hierom gaen ick het uwe verachten
 Hy is alder werelts Heer
 Synen rueck ruickt alzo seer
 Dat die dooden daer af verrijsen
 Door v aenraecken worde ick onreyn
 Door hem worde ick claerder certeyn
 Hierom gaen ick v wech wijsen.

Als desen sotten ionghelinck dit hoorden
 Dat hy dus worde afgheseyt

Met noch veel meer treffelijcke woorden
 Soo heeft hy hem te bedde gheleyt
 Van rouwe dicwils gheschreyt,
 Den medecijn meester is ontboden
 Dese gaf hijt te verstaen,
 Dit is tot zynen vader gegaen
 Als dat zyn liefde was in noden.

Sy zyn aent vraghen ghecomen
 Nae desen vrijer op dat pas,
 En zy hebben haest vernomen,
 Dat Ihesus haeren Vrijer was
 Hierom liet die Vader ras
 Dese Maghet voor hem brengen
 Hy smeeckte eerst door schoone praet
 Maer doen hy sach dattet niet en baet,
 Sprack hy zeer stout ende strenghen.

Wilt ghy mijnen Soon niet trouwen
 Noch den goden sacrafitie doen
 Ick seg v, het zal v rouwen
 Al waert ghy noch zoo coen
 Het bordeel zal v op voen
 Oock zal ick v naeckt ontcleiden
 Als een ghemeine vrouwe licht
 Voor alle menschen aengesicht,
 Salmen v int bordeelhuys leyden.

Doen sprack die wijse ionghe vrouwe
 Tot desen rechter met woorden coen,
 Weet dat ick op mijnen God betrouwe
 D'afgoden zal ick gheen sacrafitie doen
 Noch oock trouwen uwen Zoon,
 Oock en derf ick my niet schaemen
 By my is Godt die my bewaert
 Oock zyn Engel onueruaert
 Die zal beschermen mijn lichame

Den rechter lietse ontcleiden
 Moeder naeckt, al metter daet,
 En lietse al die stadt doorleyden

Maer Godt quam haer te baet,
 Syn Miraeckelen hebben gheen maet
 Haer hayr dat is ghewassen
 Soo lanck, ende oock zoo dick
 Wie hoorde oyt den ghelyck
 Als een cleet quamt haer te passen
 Al zy dus was ghesonden,
 In die oneerlijcke plaetse gheleyt
 Gods Engel heeftse daer geuonden
 Met een gemaectt schoon wit cleyt
 Als tot lichaem bereyt
 Die dede zy trecken aene
 Oock was die plaetse zoo claer
 Door des Heeren Engel die daer waer
 Niemand conde tot haer gaene.

Des Oversten zoon, om de maghet t'onteeren
 Mits hy en vreesd Gode niet,
 Noch die teghenwoordicheyt des Heeren
 Hoort wat is hier gheschiet
 Den Engel sloech hem subijt,
 Om dat hy de maget woude vercrachten
 Want Godt den suyeren bewaert
 Alst hier van Agneta is verclaert
 God sonde zijn Engel die haer bewachten

Den vader heeft grooten rouwe bedreuen
 Als hy sijnen Soone sach doot,
 Hy heeftet haer rouertje toe gheschreuen
 Hierom bedreef hy droefheyte groot
 Ende sprack daer wt noot
 Tot Agneta verheuen,
 Hier aen salt zyn ghewis
 Dat hy door v niet ghedoot en is
 Verwerft hem weder het leuen.

Agnes sprack tot hem met wijse reden
 Al ist dat ghijt niet aenden Heere verdient
 Ick zal nochtans door ghebeden
 Aen Godt versoecken, wat hy verliet

Op dat dese groote ghemient
 Alle afgoden tot schanden
 Godt mach gheuen glorie ende eer
 Aldus badt Agnus den Heer,
 En den Ionghelinc is opgestanden.

De Afgoden Priesters hebben haer ghewroken
 Aen dese Maghet, Christus tot schant,
 Een groot vier ginghen zy stoocken
 Maer het heeft haer selfs ghebrant
 Agnes stont puier valiant,
 Ginck met ghebeden tot God spreekken
 Het vier is heel wtgheblust
 Die bosen hebben niet gherust,
 Maer met een swaert haer hals doorsteecken.

Dus heeft Agneta daer ontfanghen
 Der maechden, en martelaers troon
 Haer Bruydegom heeft zy aenghehanghen
 Van haerder ionckheyt schoon
 Hierom ghebruyckt zy nu zyn loon
 Hier bouen inden hemel verheuen
 Laet ons Christum volghen naer
 Soo zal hy ons oock voorwaer
 Een goet loon naemaels gheuen. Amen.

Vande bekinghe Pauli, een nieu Liedeken,

ende gaet op die wijze Ghy Christenen och: Die leuen noch etc.

Aenhoort Gods eedel Christen creature
 Men zalt v ghewaeghen
 Van Paulus bekinghe seyt die schrifture
 Hoe dat hem Christum puier
 Smiddachs ten twaelf ur
 Heeft ter eerden gheslaeghen.

Hy was wt Bentamius gheslacht
 Vander stadt Gistali gheboren,

Maer tot Tharsen hy is opgebracht
 Heeft oock gheleert een ambacht
 Centen te maecken hier op acht,
 Dit leerde hy te vooren.

Hy trock tot Iherusalem hier op ledt
 En heeft hem daer begheuen
 By Gamaliels voeten neder ghesedt
 Want daer leerde hy Gods wech,
 Op zynen duymken nedt
 Was oock onstraffelijck van leuen.

Als Christus naem daer nv worde gheleert
 Tot Iherusalem al int ronde
 Dit heeft Saulus zeer ghedeert,
 Hem docht die weth die worde onteert
 En al haer seremonien verkeert,
 Want hy die niet gheestelijck verstonde.

Door desen ijuer, van Moyses weth
 Was Saulus zeer behanghen,
 Op dat die niet zoude worden verpledt
 Noch vanden Christenen af ghesedt
 Hy heet dit willen doen beledt
 Met zoo danich volck te vanghen.

Dus is hy wt viericheyt gaen heen
 Om dese saecke te voor comen
 Aenden Schrijven, ende den Pharizeen
 Dese heeft hy daer toe ghebeen,
 Dat zy hem brieuen, en volck deen
 Die heeft hy mede ghenomen.

Saulus dus tirannich, reisde dan
 Nae die stadt van Damasschen,
 Om daer te vanghen vrou, ende man
 Dese brieuen droech hy daer van,
 Maer Godt sach hem van bouen an
 Die anderen meende te verrasschen.

Als zy nv dus quamen byder stadt
 Dat zy Damassche saghen,
 Siet soo Christus dit wtuercoren vadt

Dat doen noch zoo diep in blintheyt sadt
 Ginck om keeren dit loopent radt
 En heeft hem daer neder gheslaeghen.

Wat is een mensch, als ghy beghint
 O Heer, met hem te vechten,
 Ghy slaet Saulus ter eerden, ende oock blind
 Maer ghy hadde hem seer bemint
 Seer lichtelijck ghy hem wint
 Die haer ziel tot v oprechten.

Ghy quaemt hem doen, seer hende by
 En riept met woorden coene,
 Saule, Saule waerom vervolchdy my
 Saule riep seer luide en vry
 O Heer, wie zijt toch ghy,
 Segt wat zal ick moeten doen.

Ick ben Iesus van Nazaredt, sprack den Heer
 Het us v hart te strecken,
 Metten voet teghens het steeck ijser seer
 Maer ick wil v senden veer
 Op dat ghy mijnen leer,
 Voor heydenen, en Coninghen sult precken.

Aldus worde Saulus doen gheleyt
 Tot Damassche inder stede,
 Dit worde hem vanden Heere gheseyt
 Saulus heeft niet lanck ghebeyt
 Want hy was nv al wel bereyt
 Al wat den Heere met hem dede.

Dit wilt hart, was nu tam gheiacht
 Hy was drie daghen sonder eeten,
 Maer God die heeft hem wel bewacht
 Door een visioen al inder nacht,
 Heeft hy Ananias daer ghebracht
 Om hem Gods wille te doen weten.

Godt sprack tot Ananias gaet
 En soeckt Saulus van Tarsen gheboren
 Binnen, Iudas huys in die rechte straet
 Hy bidt aen my seer desolaet,

Al had hy voor ghenomen quaet
Hy is mijn vadt wtuercoren

Ananias heeft hier op gheantwoort
En was met vrese om behanghen,
Ick heb, O Heere, van veele ghehoort
Dat desen Saulus op ons verstoort
Comt met brieuen rechte voort
Om ons allen te doen vanghen.

Om te vinden ons alle gaer
En tot Iherusalem te leyden,
Hoe zonde ick nu comen daer
By hem int openbaer
Maer Ihesus sprack voorwaer
Gaet vrij sonder verbeyden.

Ananias is by Saulum ghegaen
Om hem Gods wille te vertellen,
Hy dede hem daer een goet vermaen
Hy namt met danckbaerheyt oock aen
Van zyn ooghen vielen saen,
Een duisterheyt als schellen.

Saulus worde doen wel ghemoet
Hy dede zyn siele suiuer maecken
Door het doopsel met Christus bloet
Soo noch zyn bruit de Heylighe kercke doet
Want dit toch wesen moet,
Om inden hemel te gheraecken.

Die is het badt, iae die fontein
Daer wy door moeten leuen,
Ons gheschoncken van Christus certein
Daer hy ons doet wasschen rein
Van sonden, groot en clein,
En zyn verdiensten ons doet gheuen.

Al is Paulus bekeeringhe met wonder gheschiet
Dat Christus hem quam openbaren
Hy moste nochtans op sijnder tijt
Met het oplegghen der handen zijt
Vanden leraers ghesonden met vlijt

Die doen tot Antiochien waren
 Want dit is den regel ouer al
 Dat zy dus moeten zyn ghesonden
 Of anders zy climmen inden stal
 Door dieuen, in moordenaers gal
 Haer deel met Choro, en Dathan wesen zal
 Die den hel, en d'aerde heeft verslonden.

Men daghelijckx nu veel nieuwe leraers hoort
 Die daer preecken, ende doopen,
 Daer menich Ziele door wort vermoort
 En gaen niet door den rechten poort,
 Waer vinden zy dat in Gods woort
 Dat men van selfs dus mach loopen.

Hebben zy niet ghelesen wat Paulus seyt
 Dat Christus het hem niet heeft onderwonden
 Eer zyn vader het hem had bereyt
 Oock heeft Paulus ouergeleyt,
 Om dat hy het Euangelij der waerheyt
 Woude hooren wt andere haere monden.

O Christus broeders ziet wel toe
 Van God hoort ghy veele spreecken
 Maer weest ghy wel wijs ende vroe
 En siet eerst wat datse doe,
 Van desen onghesonden vraech Paulus hoe
 Dat zy zoo zullen moghen preecken.

Paulus heeft hem alzo bekeert
 Dat hy ginck preecken, ende leeren
 Hy vreesde voor galghe, vuur noch sweert
 Voor gheen tormenten was hy verueert
 Gods lof heeft hy vermeert
 Al inden naem des Heeren.

Oock zoo wrachte hy by nachte mee
 Om van niemant te begheeren,
 Des daech ginck hy preecken door dorpen ende stee
 Dus vischte hy de menschen wt desen zee
 Veel miraeckelen dat hy dee
 Al inden naem des Heeren.

Die vreemde leeraers by desen tijt
 En deden noyt miraeckel,
 Waer wt daermen claerlijcken ziet
 Sy en zyn Gods dienaers niet
 Hoe seer dat een ijder crijt
 Ten is niet dan ijdel caeckel.

Paulus sayde dwoort des Heeren seer wijdt
 In veele landen is hy gheganghen,
 Syn lichaem heeft hy selfs ghecastijt
 En een ander leerde hijt,
 Aldus eynde hy zynen strijt,
 En heeft die croon der glorien ontfanghen

Paulus schreef veele brieuen seer wijt
 Met groote wijsheyt onbehanghen
 Die nv by ons in deser tijt
 Worden verdraeyt doot spijt
 Midts zy Gods gheest zyn quijt
 Soo gaen zy haer ziele vangen.

Och hadden wy den al van Paulo
 Wy zouden zoo niet dwalen,
 Maer nu roept d'een dus, ende d'ander zoo
 Dit hoortmen spade, ende vro,
 En wy leuen oock alzo sno,
 Gods gheest can op ons niet daelen.

Een Liedeken op onser lieuen Vrouwen Licht-misse dach,

ende gaet op die wijze: VVaer is die Dochter van Syon, etc.

O Maria Coningin
 Wilt ons by Godt versoenen,
 Huiden quaemt ghy ten Tempel in
 Om d offerhande te doene.

Alle vroukens hadden een weth
 Sy mosten compareren,

Op een plaetse van Godt ghesedt
Daer woude hy haer Cureren.

Want aldus heeft Godt verclaert
In *Leuiticus*, muecht ghyt lesen
Een vrouw, die een knechtken heeft gebaert
Die zal onsuyuer wesen

Het ghetal van veertich daghen nedt
Maer dan moste zy by desen,
God offeren dat hy hadde inghesedt
Dan zouden zy suyuer wesen.

Waer zijt ghy O dochter van Sion
Waerom coemt ghy ter kercken
Ghy en hadt dese suiueringhe van gheenen doen
Want ghy deet noyt sondighe wercken.

O Schoone Duyue zonder gal,
Wat doet ghy hier inden Tempel
V Soon heeft gheen deel in Adams val
Dan het is een ander tot een exempel.

Oock heeft v suyuerheyt gheen maet
Mits ghy en hebt niet ontfanghen
Met ander vrouwen, Adams zaedt
Nochtans zijt ghy derwaerts gheganghen.

Al waert ghy wt des Coninckx Dauits geslacht
Nu tot soberen staet ghecomeen,
Groote gauen was bouen v macht
Dus hebt ghy twee duyuen ghenomen.

Dit was doen v offerhande aldaer
Laet oock doen, datmen ons leeren,
Al waert datmen daer niet in verbonden en waer
Op dat wy niemant en schandeliceren

Iesus v Soon was dit niet subieckt
Al zijt ghy hier gheganghen,
Van sonden was hy heel perfeckt
En ghy hadt noyt saet ontfanghen

Gods gheest heeft Simeon verclaert
Al op die selue ure,
Hierom ginck hy een tempel waert

Oock Anna die weduwe puere
 Doen Maria, haren Soon nu bracht
 Om te offeren voor den Heere
 Daer Simeon had nae ghewacht
 Nu veele iaeren veere.

Dus nam hy door liefden groot
 Het kint al in zijn armen
 En hy begeerde nu den doot
 Te steruen, dit was zijn karmen
 Want mijn ooghen zien nu claer
 Haeren Salichmaecker verheuen,
 Daer opghewacht is, zoo menich iaer
 Ick begeer nu niet langer te leuen.

Hoort wat Symeon noch vertelt
 Van dit kint als eenen teecken,
 Soo is dit van God ghestelt
 Waer teghens datmen zal spreeken.

Oost ist ghesedt, tot eenen val
 En tot een opstant van veele,
 Dat Israel ghebueren zal
 Dit sien wy nu ten deele.

Maria creech doen mede haer paert
 Door Symeons Prophecyen,
 Als dat het bittere rouwich swaert
 Haer ziele zoude doorsnyen

Anna, sprack doen mede Gods lof
 Verweckt vanden gheest van binnen
 Vanden tempel, daer ginck zy niet of
 Met vasten, en Godt te minnen.

O Heere, weest ons niet tot eenen val
 Maer laet ons deur v oprijzen
 Wt ongeloof, ende zonden al
 Dan zullen wy v eeuwich prijsen.

Laet ons met Maria inden tempel gaen
 Met een goet licht in ons handen
 Daer alle duechden door worden verstaen
 Laet dat voor den Heere altoos branden.

V rechtueerdicheyt sien wy ouer al
 Aen heydenen, ende aen Ioden
 Die zyn ghecomen tot een val
 Om dat zy haeten v gheboden
 Ghy Sonne schijnet alzo licht
 En presenteert v alle volcken
 Maer dat een yder v niet en sicht
 Dat beletten die donckere wolcken
 Veele menschen worden verdoomt
 En stooten haer aen v, eylacy,
 Dus den schult wt haer seluen coomt
 Voorts ghy ontrect haer v gracy
 Maer uwe bermherticheyt heeft geen maet
 Soo wy genoegh bemercken,
 Dwelck noch voor allen openstaet
 En gaet bouen al v wercken.
 Laet ons door penitentie goet
 Tot God den Heere bekeeren,
 En vallen oock zijn moeder te voet
 Op dat haer zoon ons gracij wil vermeerden
 Dus laet ons onstecken onsen licht
 Een keerse van alle duechden,
 Dat Godt, en zyn lieue moeder het sicht
 En haelen ons naemaels in vreuchden

Amen.

***Een liedt hoe S. Pieter sijn stoel, ofte autoriteyt eerst tot Antiochyen
ende van daer tot Romen ghestelt heeft,***

ende gaet op die wijze Die werelt is heel in roeren etc.

Hoort ghy Christenen ootmoedich
 Ghy Catholycken vaillant
 D' Apostelen waren voorspoedich
 Eerstmael in dat Iootsche lant
 Dat was Christus wille, want

Daer leerden zy,
 Gods Euangelie brachten sy ter hant
 Tot Ierusalem, ende daer by
 Die Apostelen had Christus vercoren
 En dese reysden seer wijdt, en veer
 Om den afgoden te verstooren
 En de menschen te brengen totten heer
 Door d'Evangelische leer
 Maer Petrus hoort,
 Gaf hem tot Antiochien neer
 Daer preeckte hy seuen iaer Gods woort.
 Hy en heeft zijn officie niet vergeten
 Maer hy heeft zeer veele geleert
 Ponten, Galaten wilt dit weten
 Die van Asyen heeft hy bekeert
 Oock die van Capadocyen onverueert
 Verstaet my wel,
 Dese heeft Petrus eerst geleert
 Daer nae trock hy nae Romen snel.
 Daer was doen die Babilonische hoere
 Die afgoderije regneerde daer meest
 Want Roomen brachtet al in roere
 Dat was den wreden beest
 Daermen by Iohannes af leest
 Dit was Petrus pijn
 Dat Romen dus langhe had gheweest
 Sonder Christum daer bekent te zyn.
 Aldus quam Petrus binnen Romen
 En preeckte eerst Gods woort daer claer
 Oock zoo was daer doen ghecomen
 Eenen Symon den touenaer
 Die dreef Petrus van daer
 Want het was noot,
 Petrus brachdt zijn boosheynt openbaer
 En Godt strafte hem metter doot.
 Petrus dede Gods woort aldaer verclaeren
 En verbreyde daer des Heeren lof

Hy sadt daer wel vyfentwintich iaren
 Van d'afgoden trock hy veele of,
 Oock bekeerde hy sommich wt des keyzers hof
 Dat speet Nero zeer
 Maer God den heere die zy lof
 Die afgoderije, die viel ter neer.

Salich is hy die nu noch wandert
 In dat gheloof, en volcht Petrus naer
 Want ten is tot Roomen noyt verandert
 Nu by nae in seshien hondert iaer
 Dat ick hier singhe dat is waer
 Hoe soude ymant dan,
 Met recht verwerpen dat gelooue claer
 Of daer connen trecken van.

Want Christus ghinck dit seluer spreecken
 Tot sinte Peeter hier wel op acht,
 V ghelooue en zal niet onbreecken
 Noch die helsche poorten hebben gheen macht
 Dit is altoos ghebleuen in sijn cracht
 Tot onsen tijt,
 Godt heeft zijn kercke alzo bewacht
 Den godtlosen moghen hem vernielen nijt.

Een liedeken vanden Apostel Mathias: men macht singhen

Op de wijze O Crancheyt des vleys etc.

Mathias die was een Iode gheboren
 Hy was vande tweeentseuentich een
 Die Iesus had vercoren, datse *den* wech te voorten
 Het volc zoude wenschen *sijnen* vreen.

Als den H. Gheest was ontfanghen
 Van Christus vrienden doen al,
 Voor Iudas die zy zeluer had verhanghen
 Stelden zy Mathias in haer ghetal,
 Iudas had gesondicht, teghen den Vader
 Int verraden van zijnen Soon,

Petrus alst hooft, sprack tot alle gader
Iudas heeft ontfanghen zynen loon.

Dauidt zeyt van hem int boeck der sanghen
Laet een ander ontfanghen zyn Bisdome.
Ioseph en Mathias zyn voor hem ontfanghen
Maer zy worpen het lodt daerom.

Mathias is het lodt opghecomen
Inde plaetse van Iudas,
Is hy voor de twaelf ghereeckent, en ghenomen
Om dattet alzoo Gods wille was

Den moeren preckte hy den naem des Heeren
Oock der Ioden salicheyt heeft hy ghesocht
Maer de Ioden om Christum t'onteerden
Hebben hem voor d'opperste Priester ghebrocht.

Dese beschuldichde hem met veele vraeghen
Iae heeft hem eenen tijt ghesedt,
Nu moste Christum versaecken in corte daghen
Want hy leerde teghens haren weth.

Mathias sprack, mijn Heere zal ick belijden
Daer en bouen ben ick bereydt,
Te steruen wt liefden, tot alle tijden
Dit heeft den vroomen helt gheseyt.

Den Priester dede hem werpen met steenen
Hier nae worde hy onthooft,
Nae den Hemel, voer hy heenen, laet *ons* niet beweenen
Die Christus zyn gloorie heeft beloofd.

Men en bidt voor gheen Martelaren
Want zy zyn wt alle pijn
Laet ons door de baeren, dese Zee zoo ouervaren
Op dat wy comen daer zy nu zyn.

Dat gheloof vande Apostelen vercoren
Iae oock haer exempelen goet,
Datmen door al de werelt heeft gaen hooren
Daer zy hebben ghestort haer bloet.

Dat selue laet ons oock betrachten
Willen wy met haer zyn verblijt
Alle nieuwe seckten moeten wy verachten
Want sulcke nieuheyte en dooth al nijt.

Een Liedeken op de Bootschaps dach van Maria, door den Engel Gabriel geschiet:

Op de wyse, van den derden Psalm. O Heer hoe sijne so menich fout etc.

Nv hoort een liet, en wilt verstaen
Hoe Iesus Christus is ontfaen
Door Godts cracht,
Van eender maghet reyne
Die hem ter werelt heeft ghebracht.

Maget Maria weest gegroet
Sprack Gabriel Gods Engel soet,
Ghy zyt ghebenedijt
Bouen alle vrouwen
Daer toe ghy vol gratien zyt

Als Maria die Maghet dit verstont
Was sy verschrickt in haeren gront
En heeft ghedacht,
Wat groet soo mach dit wesen
Die desen Engel heeft ghebracht.

Als Gabriel nu merckte claer
Dat Maria onstelt, en droeuich waer
Sprack hy seer bly,
Myn boodtschap zal ick verclaeren
Hier O Maria hoort nae my.

Ick segge u maget en vreeset niet
Die gratie Godts is u gheschiet
Syn eenighen Soone
Sult ghy ter werelt brenghen
Godt sal hem gheuen Daidts throon.

Iesus sal wesen zynen naem
Groot sal hy wesen en oock bequaem
In Daidts rijck,
Al ouer het huys van Iacob,
Sal hy regneeren eeuwelijck
Maria sprack tot Gabriel

Segt my hoe dit gheschieden sel
 Want ick gheenen man,
 Ter werelt oyt bekenne
 Segt hoe dat dit dan wesen can.

Dus dede haer doen Gabriel verstaen
 Den Heylighen Gheest zal u onbefaen
 O Maghet schoon,
 Dat Heylich dat ghy zult baeren
 Dit zal wesen Godts Soon.

En voorts tot meerder vasticheyt
 Soo heeft Gabriel noch dit gheseyt
 Gods wercken u wonder zyn
 Bouen onsen cleinen verstanden
 Dus bracht hy dit voor haer aenschijn.

Elizabeth v nichte voorwaer
 Al is zy out, ende onvruchtbaer
 Sy heeft ontfaen,
 Alle dinghen is God wel machtich
 Nae zyn woort, wort het al ghedaen.

Maria met alder ootmoedicheyt
 Sy sprack ick ben daer toe bereyt
 Des Heeren Dienstmaecht,
 Nae dijn woorden moet my geschieden
 Alleen maer soot den Heer behaecht

Aldus ontfinck Maria in die ure
 En Christus nam wt haer onse nature
 Dat gheloouen wy claer,
 Hy is onsen broeder in als gheworden
 Behaluen die sonde, die noyt in hem waer.

Een Liedeken vande passie ons liefs Heeren Ihesu Christi,

Ende gaet op de wijze: Hoe luyde riep die ziel tot God van binnen.

Hoe luyde riep mijn ziel van binnen
 Tot v, mijn Hemelschen vaer

O menschen wilt dit versinnen
 Doen ick tot Oliueten,
 In het hoeften dat is claer
 Groote droefheit was ick doen inne.

Ras dat ick mijn auontmael had gheeyen
 En verhaelde de broederen een langen reen,
 Op den berch van Oliueten
 Daer heb ick v Vader driemael ghebeen
 Maer den kelck most sijn gheleen
 Ick water en bloet ginck sweeten

Ick was van mynen vader ghesonden
 Om te soecken het verlooren schaep
 En eer het mocht worden geuonden,
 Worde ick geacht als eenen knaep
 En ick moste slaepen, sulcken slaep
 Dat ick storf voor al v sonden.

Mijn eyghen Discipel heeft my verraden
 Om dartich penninghen ben ick vercocht
 Ick bewees hem veel weldaden,
 Nochtans heeft hy myn leuen ghesocht
 Veel ruyters heeft hy met hem gebrocht
 Of zy ten strijde waerts traeden.

Een cusse dede hy my aen mijn wanghen
 Daer mede verdiende hy het gelt
 Terstont worde ick gheuanghen
 Maer Petrus worde seer ontstelt
 Hy wouder beletten met ghewelt
 Hy verstonde noch niet mijn gangen

Sy hadden allegader vroe in gesproocken
 zy wouden met my gaen inder doot
 Petrus heeft zijn sweert gheloocken
 Maer ick het hem terstont verboot
 Sy liepen al door vrese groot
 Alleen wordet op my ghewroocken.

Seer verbolghen dat sy my angrepen
 En brachten my al inder stadt
 Sy ginghen my daer sleepen

Door die beke Cedron, daer worde ick nadt
 Eerst voor Annam die daer sadt
 Die bonde my herde streepen.

Van daer hoort alle nae mijn ghewaeghen
 Sy brachten my al voor Caphas
 Dese dede my vraeghen,
 Hoe het met mijn Discipelen was
 Oock nae mijn leeringhe op dat pas
 Doen worde ick seer gheslaeghen.

Veele valscheyt dat zy daer bedochten
 Om v te vanghen in mijn zeen
 En hoe veel ghetuyghen zy brochten
 Maer God dan, zy vonden niet een
 Nochtans veel leedts dat zy my deen
 Want zy nae mijn leuen scheen.

Mijn ooghen die hebben zy met een doeck verbonden
 En bespoghen my al te snoot,
 Veel loghens hebben zy gheuonden
 Om my te brenghen al totter doot
 Haer boosheyt thoonden zy alzo groot
 Maer niet een, zy vinden conden.

Caphas dede my daer beswaeren
 Of ick haeren Messias was
 Al byden naem des Heeren
 Ick beleedt het al op dat pas
 Alsoo zy wel zouden sien seer ras
 Doen scheurde den Biscop zyn cleeren.

Ter wijlen dat zy my dus deden castijen
 Soo was Petrus daer oock ontrint
 En ginghen hem optijen,
 Dat hy was van mijn ghesint
 Maer Petrus heeftet al ont kent
 Hy woude het niet belijen.

Die dienstmaechden die hem wel bekeecken
 Die spraecken tot Petrus byden vier
 Goet Galileeus hoortmen v sprecken
 Segghet ons wat maeckt ghy hier,

Petrus swoer daer sonder manier
Hy had dien man noyt gheweten.

Die bose dienaers doen noch niet en rusten
Maer lieten haer monden al meer gaen
Petrus swoer, mits het vint hem lusten
Doen gaf tweemael zyn crayden haen
En den Heere Ihesus die sach hem aen,
Met schreyen hy zyn sonden wt blusten.

Die valsche Ioden doen onsen Heere Iesum brochten
Voor Pilatum al metter daetm
Pilatus hem wel ondersochten,
Hy sprack, ick en vinde in hem gheen quaet
Maer ick ghebiede v dat ghy gaet,
Tot Herodes met hem dul gheflochten.

Als den Heere daer nu stont beneuen
Herodes vraechde hem veel sonder vertreck
Maer hem wort gheen antwoord ghegheuen
Dus bespote hy Ihesus als eenen geck,
Sy worpen hem met vuinis, ende dreck
Tot Pilatus worde hy gedreuen.

Die Coninghen, en Princen gaet Daudt leeren
Sijn t'samen ghecomen ouer een
Teghen den ghesalften des Heeren
Sy waeren te vooren vol onvreen
Maer seer wel sy hier accordeeren.

Iudas den verrader des Heeren
Die heeft berouwen zyn misdaet
En hy gaet dispereren,
Dat is het laeste van alle quaet
En sondicht soo in Godts ghenae
Nu verhinck hem, met grooter oneeren.

Die Ioden met haer fenijninghe tonghen
Hebben Pilatus opghehist,
Die altoos boosheyt teghen Iesum songhen
Maer Pilatus wel beter wist
Want anders niet dan boosheyt ist

Saer zy Pilatus mede dronghen.

Pilatus bouen recht, ende alle reden
Liet den Heere soo deerlijck slaen
Mits hy selfs heeft beleden,
Dat Iesus niet en hadde misdaen
Dus heeft hy sijn recht te buyten ghegaen
Om den Ioden soo te stellen tot broden

Seer deerlijck hebben sy, Iesum ghesmeten
Aen een Calom ghebonden als eenen ram
Die daer noyt en heeft ghecreten
Maer sweech als een onnoosel Lam
Al bebloet hy soo ghegeesselt quam
Om te croonen heeft hy neer gheseten.

Doen quaemen Pilatus boose knechten
En hebben seer scherpe doornen ghesocht
Waer af sy een croone vlochten
En hebben dit op Iesus hooft ghebrocht
Dit heeft haer boosheyt al bedocht
Hoort wat zy hier nae wtrecthen.

Een purpuren rock deden zy hem aentrecken
In zyn hant gauen zy hem een rijdt
Op haer knien met spotten en gecken
Ghegroet ghy Coninck der Ioden zydt
Dit was als doen haer beste lydt
En sloegen hem sonder vertrecken.

Alle boosheyt, doen zy bedachten
Bethoonden zy aen Iesum hier
Sy hem voor Pilatum brachten
En beschuldich hem in veel manier
Maer den onnooselen Iesum goedertier
Op haer logens niet en achten.

Hoort hoe stout dat die Ioden spraecken
Tot Pilatus voort rechterhuys
Desen heeft hem Coninck willen maecken
Dus hangt hem vry aen een cruys
Dit riepen zy dickwils met confuys
Hy doet teghen des Keysers saecken.

Daer was een Moordenaer in dien daghen
 Oock gheuanghen om zijn misdaet
 Pilatus dede daer vraghen
 Wien wilt ghy dat ick v vry laet
 Sy riepen alle wt nijdicheyt quaet
 Barrabas, dat is ons behaeghen.

O goede Iesu, die moeste ghy hooren
 Dat een openbaeren moordenaer
 Voor v wort vry ghecooren
 Van dese Ioden nv allegaer
 Ghy daer haer Messias waer
 Voor u weldaet haer bewesen te voeren.

Pilatus ginck als doen wasschen sijn handen
 Ende tot haer allen aldus spreecken vroe
 Het is v seer groote schanden,
 Datmen uwen Coninck cruycen doe
 Hierom siet ghy luyden wel toe,
 Ick wil onschuldich zijn van handen

Sy riepen Pilato, ten zal v niet hinderen
 Cruyst hem maer nae ons begeer
 Sijn bloet coem op ons, en onse kinderen
 Pilatus sprack doen noch meer
 Sal ick cruycen v Coninck ende Heer
 V lof sal hier door verminderen.

Doen heeft Pilatus hem verwesen
 En heeft den Ioden haer wille voldaan
 Hier nae, alsoo wy lesen
 Sijn hem zijn selfs cleederen aen ghedaen
 Dus met zijn eyghen cruys belaen.
 Ginck hy om onse wonden te ghenesen.

Als Iesus nv daer dus ginck heenen
 Nae den berch van Caluarien toe
 Quam daer Symen van Tirenen
 Dese dwonghen zy daer doe
 Als dat hy desen Iesus moe
 Sijn hulpe moeste verleenen.

Daer waren sommighe deuote vrouwen

Die seer bitterlijck hebben gheschreyt
 Volghende Iesus met rouwen
 Tot den welcken hy heeft gheseyt
 Weent ouer v, ende ws kinders leyt
 Ouer my wilt van schreyen ophouwen.

Daghen comen daer, ende oock lyden
 Sprack daer den Heer voor al
 Dat ghy den berghen wel sout willen gebieden
 Om v te bedecken met haeren val
 Soo dit tint groene hout gebeuren sal
 Wat sal int dorre dan gheschieden.

Sijn lieue moeder dede hy oock groeten
 Als hy daer metten cruyce ginck
 Die hem aldaer ontmoeten,
 Oock wat Godtlijcke troost van hem ontfunk
 Sy quam hem by als hy nu hinck
 Ghenaegelt door handen en voeten.

Als Iesus seer vermoeyt nu was ghecomen
 Ende opten berch was gheraeckt
 Het cruys is hem daer af ghenomen
 Sijn cleederen wt doende, sy maeckten hem naeckt
 Oock sijn zijn wonden zoo gemaect
 Want zy die niet deden schroomen.

Op een couden steen heeft Iesus daer gheseten
 In al zyn vyfsinnen met pijn verweckt
 Op het cruyce zy hem doen smeten
 Sy hebben zijn leden zoo wtgereckt
 Datmen al zijn beenderen perfeckt
 Conste tellen, ende weten.

Die ioden om ten hoochsten te verclaren
 Haer nijdicheyte tot Iesus schant
 Soo cruysten zy twee Moordenaeren
 Tot Iesus rechter, en slinckerhant
 Syn cleederen deelden sy tot pant
 Maer den rock wouden zy geheel bewaeren.

Doen den Heer aldus was verheuen
 In al zijn leden seer wtghereckt

Een testament gaet hy ons gheuen
 Al hebben die Ioden hem begeekt
 Seuen woorden dat spreckt,
 Laet ons dit aent herte cleuen.

Jesus sprack het eerste woort van seuen
 En riep tot zyn hemelschen Vader coen
 Och wilt het haer vergheuen,
 Want zy en weten niet wat sy doen
 Den eenen Moordenaer riep om soen
 Die beloofde hy het ewich leuen

By het cruys stont oock zyn lieue moeder
 Met sinte Iohannes ydoon,
 Hy sprack weest ghy voort haer behoeder
 O vrouwe, ziet daer uwen Soon
 Ghy hebt malcander seer van doon
 Bewaertse mijn lieue broeder.

Hier na riep Iesus wter maten
 Het vierde woort, Help, Help,
 Myn Godt, waerom hebdy my verlaten
 En staet my in dit lyden niet by,
 Al des menschen schult legt ghy op my
 Hierom schijnt ghy my te haeten.

Het vijfde woort heeft oock ghecloncken
 My dorst riep hy daer ouer al,
 Doen hebben zy hem gheschoncken
 Edick, ende seer bitteren gal,
 Het is al vervult, dat vervult zijn zal
 Maer Ihesus heeftet niet gedroncken.

Als Ihesus zijn gheest nu woude geuen
 Het hadde dry uren duyster gheweest
 Die aerde begonste te beuen,
 Hy riep Vader in v handen beueel ic mijn gheest
 Dit riep hy lujde onbeureest,
 Doen scheyde die doot het leuen.

Die creatueren bewesen mede rouwen
 Son, maen eerde, ende steen,
 Haer scheppers lyden zy aenschouwen

Behaluen die boose menschen alleen,
 V vrienden O Heer, ick niet en meen
 Dese waeren in groot benouwen.

Die Ioden om haer boosheyt te wreecken
 Teghens Iesum onsen heer
 Sy deden hem daer steecken
 In syn zyde met eenen speer
 Dit dede zyn Moeders en iohannes herte zeer
 Bloet en water vloeyde wt desen brecken.

Des auont wort hy van t'cruyce ghenomen
 En bewonden in eenen cleydt
 Ioseph, ende Nicodemus sijn gecomen
 Met goede salue zeer wel bereydt
 Sy hebben hem int graf gheleydt
 Met vromicheyt sonder schromen

Die boose Ioden quam in hare gedachten
 Als dat Iesus hadde gheleert,
 Hy soude nae dese daghen en nachten
 Weder verrijsen wter eert,
 Hierom waren zy vervaert
 En deden hem wel bewachten.

Al lach Christus daer verhoolen
 En besegelt al in dat graf
 Dat hy niet conste worden ghestoolen
 Alsmen hier nae met logens wt gaf
 Want den segel was daer niet af,
 Maer in haer ongeloof wouden zy doolen.

Vwen Coninck is niet int graf ghebleuen
 Dit was v allen groote pijn
 Als Pilatus dit hadde gheschreuen
 In Hebreus, Grieckx, ende latijn
 Hy is ende zal v Coninck zijn,
 Al hadt ghy dat gheern wt gewreuen.

Finis.

Een Liedeken opten Paesschen dach Vande Verrijsenisse ons Heeren Iesu Christi,

Op de wijze: Van vvilhelmus van Nassou Men cant oock singhen opten voys: VVaectt op ghy Christenen allen etc.

Christus is nu verresen
 Dus laet ons vrolyck zyn
 Die doot sal niet meer by hen wesen
 Oock lijden of eenich pijn,
 Syn vyanden is hy ontcomen
 Al hebben zy hem bewacht
 Satans roof, heeft hy ghenomen
 En benam hem al zyn macht.
 Al heeft hy swaere pijne geleden
 Hy en hadde nochtans gheen schult
 Maer onse sonden diet hem deden
 Die heeft hy al vervult
 Hierom laet ons hem eeren
 Op huden desen dach,
 Den ouden dessem laet ons wtweren
 En worden een nieu beslach
 Al heeft hy voor grooten, ende cleinen
 Syn bloet vergoten al,
 Hierom zalmen niet meynen
 Dat ter gheen sonden zyn en zal
 Syn doot zal alleen profiteren
 Die in een ghoet ghelooue staet
 Oock warachtich totten Heere keeren
 En hem van sonden wasschen laet
 Ghelyck den visch Ionas ginck draghen
 En heeft hem in zyn buyck bewaert
 Soo zoude Christus oock drie daghen
 Wesen int hert der aert,
 Ende zoot Daniel oock ghebuerden
 Dat hy quam wten cuil

En die leeuwen hem niet verscheurden
 Noch vernielden met haeren muil

Dier aerde coste hem niet vernielen
 Al ontfanghense zijn lichaem wel,
 Noch die duyvels zijn heylige ziele
 Al daelde inde hel,
 Die aerde was hem onderdanich
 En liedt hem onbesmet opstaen
 Die duuelen zeer tiranich
 Mosten hem oock laten gaen.

Die helle hy doen beroofden
 En benam den viant zijn macht
 Die eertijts in hem gheloofden
 Heeft hy daer wt ghebracht
 Dus heeft hy zijn geweld verloren
 Want God had het zoo beloofd
 Dat het zaet, wt een vrouwe gheboren
 Hem soude vertreden thoofd.

Al worde Ioseph van zijn broeders gesmeten
 In eenen pudt alsoomen leest,
 Zijn Vader meende hy waer ghe-eeten
 Of verslonden van een quaet beest
 Hy ist nochtans ontcomen,
 Al hadden zy hem vercocht
 En dat al tot haerder vromen
 Is hij in Egipten ghebrocht.

Want daer worde hy alzo verheuen
 Dat hy God is ghenaemt
 Sijn broeders behielt hy het leuen
 Al hadden zi hem seer gepraemt
 Hy veruulde die sacken, ende schueren
 Vande Egiptenaers, en zijn broeders al
 Dit waeren al figueren,
 Soo den Heer met ons doen sal.

Die drie Marijen ten graue ginghen
 Seer vroeck als die son eerst scheen
 Sy spraecken onderlinghen,

Wie sla ons af doen den steen
 Doen zy daer waeren ghecomen
 Vonden zy Gods Engel daer
 Die had hem al afghenomen
 Door gheluyt, en groot misbaer.

Die wachters laeghen en sliepen
 Maer worden zeer vervaert,
 Nae die stadt dat sy haest liepen
 En hebbent daer verclaert,
 Maer die Ioden hebben haer beuolen
 En met gelt daer toe ghesocht
 Segt, doen wy sliepen, is hy ghestolen
 Van zijn Discipels wech ghebrocht.

Desen logen deden die Ioden stroyen
 Daer onder alle man,
 Om Iesus naem soo wt te royen
 Maer v wachters spreek ic an
 Hoe cont ghijt voor zeecker verclaeren
 Dat sijn Discipels dit hebben daen
 Als v, die ooghen ghesloten waren
 Soo saecht ghy dit niet aen.

Hoe laet ghy v dus verdolen
 Door een zoo cleynen gelt,
 Doen hy nu worde ghestolen
 Hoe hebt ghy v daer niet tegens stelt
 Ghy hadt goet gheweer, en wapen
 Sterck ghenoech op dat termijn
 Maer hebt ghy doen gheslapen
 Soo cont ghy gheen tuyghen sijn

Dus ist vals dat ghy hebt gesproocken
 Oock zoo stont den steen daer voor
 En den zegel was niet ghebroocken
 Dus conste daer niemant door
 Hierom wast lichaem niet ghenomen
 Soo ghy valschelijcken praet,
 Maer beslooten daer wtghecomen
 Hy door alle steenen gaet.

Dus hemels is den Heer verresen
 Seer vooch opten paesschen dach,
 Eerst woude hy by zijn moeder wesen
 Alsmen wel dencken mach
 Maer Maria Magdalenen
 Verthoonde hy goedertier,
 Door haer treuren ende wenen
 Of hy was een Houenier.

Doen Maria haer meester kende
 Viel zy ter aerden pladt,
 Maer den heere Iesus haer sende
 Tot syn broeders inder stadt
 Segt haer dat ick ben verresen
 Ick gae in Galileen
 Want aldaer zoo sal ick wesen
 Laetse daer oock gaen heen.

Doen dese vroukens de bootschap brachten
 Dat den heere was opghestaen,
 Petrus, met Iohannes niet en wachten
 Syn terstont na t'graf ghegaen
 Sy hebben daer zoo beuonden
 Als die vrouwen hadden ghezeyt
 Die doecken te hoope ghewonden
 Maer den sweet-doeck alleen geleyt.

Opten seluen dach quam hy hem openbaren
 Twee van zyn Discipels zyedt,
 Gods woort ginck hy haer verclaeren
 Nae t'Casteel, dat Emaus hyedt
 Desen Pilgrim deden zy noden
 Want den avont die scheen
 Sy bekenden hem int breecken der broden
 Maer hy doen terstont versween

De Apostelen door schroomen
 Hadden die dueren toeghedaen,
 Maer Ihesus isser door ghecomen
 En heeft int midden ghestaen
 Sijn vrede ginck hy haer wenschen

Hy sprack weest niet beureest
 Syet myn lichaem warachtich menschen
 Ick en ben gheenen gheest.

Op dat zydt seecker souden weten
 Door een goet ghelooue vast,
 Soo heeft hy met haer gheeten
 En zy hebben hem oock ghetast
 Soo Christus daer int midden stonden
 Blies hy op haer fyn gheest seer fijn
 Wie ghy vergeeft haer sonden
 Die sullenze vergeuen fyn.

Christus heeft voor ons gaen betalen
 Onse verduerden rantsoen,
 En hy wilt dat wijt comen haelen
 Als wy sijnen wille doen
 Door syn graciose vaten
 En den dienst van sijn dienaers al
 Die heeft hy ons achter ghelaten
 Dat hy ons daer door helpen sal.

Laet ons sijn rantsoen gaen haelen
 Als ons Gods woort dat leert,
 Al gaen veele hier nv af dwaelen
 Christus heeftet alzoo begheert,
 Laet ons hier in deuchden verrijsen
 Anders werden wy verdoompt
 Den bosen zal hy wech wijsen
 Als den dach des oordeels compt

Dan verrijsen wy alte samen
 Maer niet al euen wel,
 Seer lelick sullen zij die lichaemen
 Die daer sullen comen inder hel,
 Maer die rechtueerdighe sullen blincken
 Als die Son in haers Vaders huys
 Och laet ons daer op dencken,
 Die hier draghen ons Heeren cruys.

Met vier besondere duechden
 Sullen zy zyn ombeuaem,

Die sullen comen in Godts vreuchden
 En dat zal haer niet afgaen
 Onsterffelijck sullen zy wesen
 En vry van alle pijn
 Seer subtyl oock by desen
 Dat is helder ofte fijn.

Ghelijck d'een sterre claerder als d'ander
 Nu aen den Hemel staen,
 Soo sullen die lichaemen malcander
 Int claerheyt te bouen gaen,
 Seer veerdich sullen zy oock vlieghen
 Alsoo snel als onse ghedacht
 Laet ons, O Heer, dese gauen oock crieghen
 VWant ons lichaem dat verwacht.

Laet ons Paesschen nv weerdelijck vieren
 En gaen van sonden totter deucht
 Soo sal den Heer ons naemaels vercier
 Met dese gauen in zyn vreucht,
 Laet ons, onse Paesch-lam eeren,
 Hy heeft ons verlost vande helsche pijn
 Soo sal de Heer der Heeren
 Hier nae ons verlosser zyn.

Noch is hier by ghestelt het oude Paesch Liedeken.

Christus is opghestanden
 Al wt die Ioden haer handen
 Dus willen wy alle gader vrolijck zyn
 Christus zal onse verlosser zyn,
 Kyrie eleyson.

Al zijn wy Godes gheuangen
 Nae Christus is onse verlanghen,
 Dat Cruys dat moeten wy draeghen
 Sullen wy Christus behaghen
 Kyrie eleyson.

Christus heeft gheleden
 Hy heeft voor ons ghestreden
 Den vyant is verwonnen
 Den doot heeft hy verslonnen
 Kyrie eleyson.

Christus voet ter hellen
 Om daer in vrede te stellen
 Die na duisternisse laghen seer beswaert
 Hy heeftse met zijn ewighe licht verclaert
 Kyrie eleyson.

Wel op ghy helsche ghesoorten
 Doetop v mueren, ende v poorten
 uwen roof die wert v nu onthaelt
 Christus heeft haeren schult betaelt
 Kyrie eleyson.

Christus met grooter eerwaerde
 Sijn lieue Moeder openbaerde
 Zijn lichaem claerder dan die sonne schijn
 Onsterffelijck verlost wt alle pijn
 Kyrie eleyson.

Christus die vantse weenen
 Die suuere Maria Magdalenen
 Hy heeftse vertroost in haer verdriet
 Als een Hof-man t'is alsoo gheschiet
 Kyrie eleyson.

Twee Discipelen quaemen gaende
 Nae Emaus zy waeren verstaende
 Christus doet haer herten seer beswaert
 Als een pelgrim heeft hy haer gheopenbaert
 Kyrie eleyson.

Waer Christus niet verresen
 Al door zijn Godtlijcke wesen
 Wy waeren al ghebleuen in grooten noodt
 En mosten al steruen den eeuwighen doot
 Kyrie eleyson.

Weest Christus lijden ghedachtich
 Hy is onse Paesch-lam warachtich

Gheoffert aen den cruyce voor onse misdaet
 Dat deden die Ioden haer valschen raedt
 Kyrie eleyson.

Verblydt v ghy Christenen int gemeine
 Met Maria die suyuere fonteyne,
 Die romenschap die Iudas heeft gedaen
 Die is ons allen ten besten vergaen
 Kyrie eleyson.

Christus is verresen
 Dus willen wy vrolyck wesen
 Die daer heeft verlooren haeren naem
 Christus is onsen verlosser te saem
 Kyrie eleyson.

Christus voer ten hemel
 Hy seynde zijn gratie haer neder
 Dus willen wy alle gader vrolyck syn
 Christus is onse verlosser fijn
 Kyrie eleyson.

Christus heeft neder ghesonden
 Den heylighen Gheest met vierige tonghen
 Opten vyftichsten dach, zoo hy hadde gheseyt
 Die Apostelen hebben daer naer verbeyt
 Kyrie eleyson.

Een liet op Meye dach, van S. Philippus ende Iacob.

Op die wijze: Te Mey als alle die voghelen singhen.

O Heer hoe sijn v vyanden dus boos met haer pijlen
 Dat zy v vrienden aldus vernielen
 Het verwondert my al te zeere
 Ick had nae geuallen in haer voerspoot
 Had ick niet ghemaect uwe leere
 Als die werelt raest, en is voorspoedich
 Soo dragen v vrienden v cruys ootmoedich
 Als Philippus en Iacobus heden
 Dese hebben alsoot behoort.

Haer Meester nae ghetreden.

Christus beriepse, zy volchden hem naer
Dese Apostelen dat is claer
Sy deden nae zynen wille,
Als haer den H. Gheest gegeuen waer
Doen saten zy niet stille.

Iacobus die minder wort hy gheheeten
Tot Ierusalem is hy Bischoep gheseten
Philippus reysde in Schijten landen
Sy leerden beyde Gods woort zeer claer
Storuen door die bosen haer handen.

Philippus also wy beschreuen vinden
Deden zy aen eenen cruyce binden,
Met steenen zy hem voorts doot smeten
Syn ziel nam God in die hemelsche vreucht
Daer die Godloosen niet af en weten.

Den heylighen Iacobus de broeder des Heeren
Die ginck dagelijckx die Ioden leeren
Op datse in Christum souden gelouen
Maer hoort hoe dat zy hem hebben geloouen
Die daer by hem clommen bouen.

Opten tempel dat zy hem brachten
En als nae sijn leeringe dat zy trachten
Soo ghinghen sy haer gheueinsen
Maer dochten hier mede zijn doot
Wie zoude sulcke valscheyt peinsen

Als zijn woort dede tot haer allen
Soo deden zy hem van bouen vallen
Met seer lose en prackticke vonden
Als of hy van God daer worde gestraft
Door zijnen Engel daer toe ghesonden.

Dit was zijn loon voor zijn schoone leeren
Die wt liefde haer geern dede bekeren
Op dat zy niet eeuwich en bedoruen
Dus was het eynde van desen man
Die aldaer is ghestoruen.

Seer heilich was desen Iacob van leuen

Den naem van Iustus worde hem gegeuen
 Dese ginghen die Godlosen dooden,
 Hy leerde daer den wech des salicheyts
 En dit hoorden zy zeer noden.

Tot Ierusalem heeft hy eerst Biscop geseten
 Maer hy wort van bouen afgesmeten
 Om dat hy haer ghinck verclaeren
 Dat Iesus haeren Messias was
 En gheen ander verwachtende waren,

Het is nu Mey, alle dinck gaet groyen
 Al sietmen die werelt aldus woyen
 Laet ons daer niet op achten
 Ons lichaem mogen zy brenghen ter doot
 Maer die ziel zal Godt wel bewachten.

Laet ons nu wassen in alle duechden
 Soo sullen wy oock ontfangen die vreuchden
 En met die Apostelen ons verblyden
 Ierusalem is hier na wel gestraft,
 En sijn eeuwich noch in lijden.

Een liedeken vande vindinghe des H. Cruys ons Salichmaeckers.

Op de wijze: Aenhoort myn geclach O bloeyende iuecht. etc.

V liet van ons, ghy helsche ghespuys
 Wy eeren huyden het geylighe cruys
 Dat Helena die vrou heeft geuonden nu
 Tot des viants confuys.

Ghy Ioden verkert in boosheyt snoot
 Hebt immers v eygen Messias gedoot
 Aen eenen hout, Door v nidicheyt stout.
 Ghy hem noch van v stoot.

Eertijts waert ghy zeer hooch gheert
 In Gods weth waert ghy gheleert
 Gods testament, was v bekend
 Wat heeft v toch ghedeert.

Die belofte was v eerst toegeseyt
 Daer menich heeft nae gebeyt
 Ende doen hy quam, waert ghy op hem gram
 Door groote bitterheyt.

Dus hebt ghy verloren uwen schadt
 Ierusalem die schoone stadt
 En uwen tempel mee, daer ghy Gods offer dee
 Die leyt al pladt.

Dit v immers wel voor gheseyt
 Doen Christus ouer v heeft geschreyt
 Maer ghy waert verblint, als gy nu noch bint
 Daerom zijt verspreyt.

Die heydenen hebben v veriaecht
 Om dat ghy v dus wederspannich draecht
 Sy bewoonen v lant, dit is v groote schant
 Dus wort ghy geplaecht.

Noch blijft ghy alzo ghy siet
 Ghy bemerckt dit altesamen niet
 Dat v tijt is gepasseert, die v was ghepropheteert
 Merckt toch op met vliet.

Het cruys was by den heydenen versmaet
 Die Ioden haddent oock in grooten haet
 Maer by ons is het weert, ende seer geeert
 Iae onsen toeverlaet.

Helena heeft het huyden ghesocht
 Door neersticheyt ten voorschijn ghebrocht
 Want het lach desolaet, ende zeer versmaet
 Door s'heydens boosheyt bedocht.

Dese hebben oock met Christus gegeckt
 Hierom hebben zy het cruyce bedeckt
 Veer onder de eert, Maer twas Helena weert
 Diet daer wt treckt.

Sy vond drie cruycen op dat pas
 Si wiste niet welcke ons heeren was
 Maer door een sterk persoon, deed Godt verthoon
 Die daer op ghenas.

Alle Christenen als haer meesters teecke weert

Hebben het cruyce altoos gheert,
Iae die duuelen vlien, als zy het zien
Worden zeer verueert.

Dit sweert daer Goliath door is gedoot
Houden wy alle in weerden groot
En als Iacob met ootmoet het top van Iosephs roet
Soo vallen wy daer te voet.

Een liedeken vande op vaert ons Heeren Iesu Christe ten Hemel,

op die wijse: Ick heb mijn minne soo hoog gheleyt etc.

Heden zoo thoonen wy blijchap groot
Al hebben die Ioden Iesum gedoot
Hy is wederom verresen,
Opten derden dach alsoo wy lesen.

Maer heden ist den veertichsten dach
Datmen hem opclimmen sach
Vanden berch van Oliueten
Aen sijn Vaders rechter hant gheseten.

O Heere ghy vaert nu daer heen
En v vrienden laet ghy daer beneen
Al in dit dal der traenen,
Maer hoe soet coemt ghy haer vermaenen.

Sy zouden blieuen in die stadt
Tot dat ghy den trooster gesonden hadt
V Heylighen Gheest van bouen
Die ghy gaer gunckt beloouen.

V vrienden die waren seer desolaet
Haer heer en meester, haer ontgaet
Sichtbaerlijck wt haren ooghen
Daer sy groote liefde toe droghen.

V Apostelen stelen belast ghy seer fijn
Dat zy v ghetuighen soudent zijn
In Iudeen ghy haer seynde
En tot al des werels eynde.

V benedictie ghy haer gheeft
 Die haer luyden zeer versterckt heeft
 Dit was v adieu voor desen,
 Nochtans en bleuen zy gheen wesen.
 Nae dat ghy, O Heere dus hooch optreckt
 Zoo heeft een wolcke v bedeckt
 Dus zijt ghy op ghetoghen
 V vrienden wt haer ooghen.
 Twee van v Enghele o Heer
 Die sont ghy opten berch neer
 Sy seyden ghy sout alsoo weder comen
 Als ghy van haer waert ghenomen.
 Sy ginghen nae Ierusalem heen
 Sy waeren verblijt al int gemeen
 Sy gheloofden nu warachtich,
 Ghy waert Gods zoon almachtich.

Noch een liedeken opten Hemelvaerts dach:

Op die wijze Die voghelen van deser aerden etc.

Als ghy o Heer, der Heeren
 V vrienden hier verliet,
 Die v glorie hier soudent vermeeren
 Soo ghy haer dickwils gebiet
 Maer zy mosten noch wat wachten
 En blieuen in die stadt,
 Daer sout ghy haer doen becrachten
 Soo ghy haer belooffet hadt.
 Doen ghy ghinct opwaerts varen
 Inden thron ws vaders zoet
 Die Engelen die daer waeren
 Dese quamen v Heer te gemoet
 Sy ghinghen v grootelijcks dancken
 Voor onser salicheyt,
 Die ghy ons brosschen, en crancken
 Door v passie hadde bereydt.

Sy vraechden wt wonderheden
 Hoe is, Heere v cleet zoo root
 Den persse heb ick selfs ghetreden
 Sprack den Heer voor clien en groot
 Op dat ickse zoude doen haelen
 Al wt des duiuels macht,
 Soo heb ick haer schult doen betaelen
 En heb haer in vrijheyt ghebracht.

Siet hier dese groote schaeren
 Die my nv volgende zyn,
 En van den viant gheuanghen waeren
 Die zyn al geworden mijn
 Dese ginck ick hem berouen
 Met ghewelt al benijde hy dat
 En sal ickse voeren bouen,
 In die plaetse daer hy eerst sat.

Mijn broeders al te samen,
 Hadden wy daer doen gheweest
 Doen al dese zielen ten hemel quamen
 Al in die schoone Feest,
 Den Vader nae groot verlanghen
 Ontfinck daer zynen Soon,
 Die daer quam met soo menich gheuanghen
 Al in des Vaders throon.

Ghedenckt hoe die Engelen te samen
 Die salighe zielen hebben ghegroet
 Een igelijck nae betaemen,
 Nu verlost door het Lammekens bloet
 En zouden nu eewich regneeren
 Met haer in zynen throon,
 Om te louen den Heer der Heeren
 En aenschouwen zyn aenschijn schoon.

Den Soon des Vaders verheuen
 Heeft hem dese gaue ghepresenteert
 Godt heeft hem daer doen ghegeuen
 Dat hy met hem regeert,
 In ghelicke macht en waerdicheden

Is Ihesus daer ghestelt
 Als zijn Vader, die nu zyn ghebeden
 Verhoort, zoo die schriftuer vermeldt.

Nu zijt ghy daer Ihesu gheseten
 Aen ws Vaders rechterhant,
 Op dat wy allen souden weten
 Dat ghy zijt ons Coninck triumphant.
 Die den viant vander hellen
 Hebt benomen zynen macht
 En al v vianden sult ghy stellen
 Onder v voeten, door v groote cracht.

Laet ons metten gheest nu varen
 Hier bouen in den Hemels throon
 En sien hoe al die Engelsche schaeren
 Daer zyn by den Vader, en by den Soon
 Desen wellekoom die daer is ghehouwen
 Oock vanden H. Gheest,
 Ghy Enghelen diet al aenschouwen,
 O mijn ziel, hadt ghy daer oock gheweest.

Gheen herte en cant contempleren
 Die vruechde die daer is gheschiet,
 Hoe God den vader dien doet vereeren
 Die zyn ghebeden hier hout met vliet
 Gheeft dat wy v gheboden houwen
 En v naevolghen met verdult
 Op dat wy v glorie aenschouwen
 Als ghy ons wt deser aerden roepen sult.

Amor.

Een Liedeken opt Hoochtijt van Pinsteren,

ende men singet op de vois Christe qui lux: oft, Dy Got wy louen algemeen etc.

Heer wy louen v al ghelijck
 Ghy hebt vernielt des Zatans rijk
 Door v doot, ende lijden swaer
 Syn wy verlost oock alle gaer

Pharao, ws volckx vyant
 Met al die van Egipten lant
 Sijn verdroncken in het meer
 Door v cracht alleen, O Heer.

Niet dat hy nu oock niet en leeft
 Maer sulcke macht hy nu niet en heeft
 In haer die wel in v gelooft,
 Hebt ghy hem gheknuest zijn hooft.

Ghy hebt hem Heere dat beledt
 Den gheen en die wandelt uwen wedt
 En can hy schaden met zijn fenijn,
 Meer als wy consenterende zijn.

Na dat Israel wt Egipten quam
 En hadden ghegeten haer Paeslam
 Opten vijftichsten daghen neth,
 Gaf God door Moyses haer den weth

Tot danckbaerheyt van dit Gods feyt
 Vierden zy iaerlijckx met weerdicheyt
 Het vijftichste iaer worde oock groot geacht
 Alle schulden zijn dan weder gebracht.

Den gheuangenhen die lietmen dan vry
 Maer o Heer, wat verstaetmen daer by
 Dit was de figure, ende voorbeelt,
 Maer ons nu dese waerheyt voor oogen speelt.

Nu op onsen vijftichsten dach,
 Worden v vrienden wat anders ghewach
 Gheen letteren die ghy met vingeren schreef
 Maer uwen Gheest die alle vrees verdreef.

V eersten weth quam met vrees voort
 Want blixem, en donder word daer ghehoort
 Maer nu coemt uwen weth bemint
 Door t'geluyt als eenen wint.

O hoe zoeten geluyt gaf dat
 Als vierighe tonghen hy op haer sadt
 V gheest O Heere die quam zoo zoet
 Op v vrienden met ootmoet.

In een huys waren zy vergaert

Voor die Ioden zeer vervaert,
 Hier hebt ghy uwen gheest verspreyt
 Soo ghy haer dat hebt toe geseyt.

Saer quam veel volckx door dit geluyt
 V Apostelen quamen daer toe wt,
 Sy waren nu vroom ende wel gemoet
 Petrus haer een sermoen eerst doet.

Waer in dat hy bewees seer claer
 Dat Ihesus haeren Messias waer
 Die met schanden ende confuys
 Hadden ghesonghen aen het cruys.

Daerom broeders sprack hy zeer soet
 Wil ick dat ghy penetentie doet
 En wort ghedoopt tot vergiffenis
 Weet seecker dat Christus bermhertich is

Dus spraecken d' Aposten altemael
 En een ijder natie hoorde zijn tael,
 Sy waren daer vergadert van wijt, ende veer
 En hoorden daer al haer spraeck, O Heer.

Die Parthen, Meden, en Elamiten claer
 De van Mesopotanien stonden daer
 En noch veele volcken wt alle lant
 Dese verstonden alle desen Predicant.

Die daer zoo vierich heeft gheleert
 Dat daer drie duisent door zyn bekeert
 Dus heeft Gods geest eerst daer gewracht
 En heeft zeer veel tot berou ghebracht

Hier is Hohels Prophecye vervult
 Dat ghy uwen Gheest wt storten zult
 Op alle vlesch alsomen hier siet
 Dit is op heden aldus gheschiet.

Noch een liedeken vanden heyligen Gheest op Sincxen dach,

Op die wijse: Gheluckich en salich synse Heer. etc.

Wy willen ons verblijden nu
 En die goetheyt moeten wy louen

Die daer is ghecomen van v
 O Heere Godt van bouen
 V Gheest die daer die aerde vervult
 Die ghy altijd wtstorten sult
 Op al die in v ghelouen,
 Desen gheest zeer excelent
 Hebt ghy heden ghesonden
 Op hondert, twintich, of daer ontrent
 Die in een huys sijn geuonden,
 Die wt liefden daer waeren vergaert
 Als tonghen heeft hy hen veropenbaert
 Als vier men mercken konden.

Nu is, O Heer, volbracht gheweest
 Dat ghy v Apostelen seyden,
 Dat ghy sout seynden uwen gheest
 Daer sy nae souden beyden
 Dus wort vervult al die schriftuier
 Ghy soutse doopen met een vuiet
 Hier toe souden sy haer bereyden.

Desen gheest die daer voorts comt
 Vanden Vader, ende vanden Soone
 Die daer den trooster wort genoemt
 Dese is die derde persoone,
 Die daer oock is, ende wort gheseyt
 God die daer is van eeuwicheyt
 Eenich metten Vader, ende den zoon zeer schoone

Dit is gheweest dat water zoet
 Dat wt buyck soude vloyen,
 D'welck ghy heden wt gieten doet
 Op dat die aerde soude groyen
 Die soo zeer was gheweest verdort
 Daer ghy dit leuende water op stort
 Op dat haer vruchten zouden groyen.

Dit is gheweest v wonder werck
 Door u wijsheyt O Heer der Heeren
 V dienaers eerst te maeken sterck
 Om den crancken voorts te leeren,

Dus wapent ghy de arbeyders van uwen dou
 De welcke ghy nu senden zou'
 Om al die aerde te bekeeren
 Dit water heeft alzoo veel gedaen
 Alle vrese ginck haer quijt maecken
 Als zy voor des werelts hoocheyt quamen staen
 Siet hoe vromelijck dat sy spraecken
 Sy waren te voren seer beureest
 Maer dit is nu al wech gheweest
 Nae dat dit water haer quam raecken.
 Ghy sout uwen Geest in ghedaente van vuier
 En in ghedeelde tonghen,
 Dit leert ons die heylighe schriftuier
 Dat ouden ende ionghen,
 Propheteeren, ende visionen sien
 Eer dat den dach des heeren sal schien
 Laet ons tot berouwe worden gedronghen
 Coemt o schepper heylighen Gheest
 Wilt v woonstadt oock in ons maecken
 Die Apostelen zijn vol van v geweest
 Met veel taelen sy door v spraecken
 Al is ons dat van gheenen noodt
 Geeft ons nochtans door u liefde groot
 Dat wy v gheests soeticheynt smaecten.
 Hy sal ons wesen bouen huenich soet
 Soo wy heer v beminnen,
 Daerom bidden wy v met ootmoet
 Laet hem tot ons comen binnen
 Op dat wy door zijnen cracht,
 Door alle vianden worden ghebracht
 En die croone des leuens winnen. Amen.

Een liedeken vande H drieuuldicheyt.

Op die wijze O Heere Godt leert ons beden etc.

O Godt van grooten crachten
 Die ons alsoo hebt bereyt

Dat wy altoos souden trachten
 Op ons eeuwige salicheyt,
 V goetheyt bouen maten,
 En connen wy niet genoch door zien
 Maer v moghentheyt wy laten
 Met ons verstant te omvaten
 Dan moet door t'ghelooue gheschien.
 Een Godt wort ons gheboden
 Dat daer is ende niet meer
 Wy veruoyen alle afgoden
 En ghelooouen in v o Heer
 Ghy zijt van eeuwicheden
 Gheweest sonder beghin
 Die onse voor vaders hebben aengeboden
 Door wiens naem zy wonder deden
 Hier ghelooouen wy oock in.
 Wy Christenen allegader
 Verwachten een goeden loon
 En ghelouen in Godt den Vader
 Ende oock mede in zijnen Soon
 Den heilighen Geest waerachtich
 Dese is mede Godt,
 Al euen eeuwich, en almachtich
 Oock euen heylich, ende crachtich
 Die ghelouen wy zonder spot.
 Dese drye personen verheuen
 Sijn maer eenen Heer,
 Al wort elck den naem van Godt ghegeuen
 Nochtans gheen drye goden, dat zy veer
 Den Vader wort toe ghegeuen
 Dat hijt al gheschapen heeft
 Den zoon wort toe geschreuen
 Den verlosser al die leuen
 Den H. Gheest ons die heylicheyt gheeft.
 Wy draeghen in onse sielen dit wapen
 Van die heylighe Drieuldicheyt,
 En zijn nae sijnen beelde gheschapen

Soo hy dat seluer seyt,
 Onser zielen drie crachten
 Als Memorie, verstant, ende wille vry
 De Memory hoort Godt van machten,
 Het verstant den Soon comt betrachten
 Den wille O H. Gheest die geuen wy dy.

Ghy Vader die alle eere moet behooren
 Hebt beghin noch eenich tijt
 En ghy Soon, zijt van v Vader gebooren
 Hoe wel ghy niet geschapen en zijt
 Maer zijt ewich een, in alle vreden
 By uwen Vader gheweest,
 Oock is van alle eeuwigheden
 Den derden persoon nae reden
 D'welck is den heylighen Gheest.

Dus aenroepen wy den Vader almachtich
 Ende prijsen die wijsheyt vanden Soon
 Die goetheyt des gheests warachtich
 Die daer woont int s'hemels thron
 Maer eenen Godt verheuen,
 Bouen al diemen Goden noemt
 Al wort elck sijn werck toe gheschreuen
 En den naem hier af ghegheuen,
 Van eenen Godt onze salicheyt nochtans coemt.

Een schoon Lideken vant hooch waerdich Sacrament.

Op de wijze alsoot beghint.

Broeders, en Susters al ghemeyn
 Rijck, arm, ionck, out, groot ende cleyn
 Verwondert v nv allegaer,
 Van die liefde van onsen hemelschen vaer
 Die ons een spijs heeft bereyt,
 D'welck daer duiert inder ewicheyt.

Onse vaders vant oude testament
 Soo t'ons allen wel is bekent,
 Die aten een lam in deser figuer

Tot alle iaeren, leert die schriftuer
 Want dit was doen Gods ghebodt
 Maer zy zijn al ghestoruen, ende verrodt
 Oock aten zy het hemelsche broot,
 En zijn nochtans al gestoruen den doot
 Hoe wel het vande Engelen worde ghemaect
 En daer zy alle soeticheynt wt hebben gesmaect
 Dit was al een verganckelijcke spijs,
 Maer wy hebbent nu op een andere wijs
 Wilt ghy weten hoe veel het scheelt
 Wy hebben nu die waerheynt, maer sy het beelt
 Die waerheynt is nu by ons perfeckt,
 Eertijts zoo wast met figuren bedeckt
 Die zijn nu passeert, ende vergaen,
 En door Christum is ons die waerheynt ontdaen
 Nochtans zoo niet datment siet
 Want Godt en wil dat noch al zoo niet
 Dan doort gheloof, en niet doort ghesicht
 Want naemaels zoo salt al wesen licht
 Hier moet sin, en verstant soot behoort
 Hem geuen gheuanghen onder Gods woort.
 Dit is nu claer ende wel bekent
 Doen Christus gaf het nieuwe testament
 Na dat hy het Paesch-lam adt,
 Daer hy met sijn twaelf Apostelen sadt
 En eer dat hy van haer scheynt,
 Soo heeft hy haer een nieuwe spijse bereynt
 Niet wederom het oude lam,
 Noch het manna dat wten hemel quam
 Maer gheheel nieu, en een ander spijs
 Ende dat nae Melchisedechs wijs
 Die Abraham voort bracht op dat termijn
 Doen hy quam wten slach, broot ende wijn.
 Nae dese wijse ghy O Heere soet,
 Oock v priesterdom bedienen moet
 Dit vinden wy nu int Euangelie claer
 By v ghetuyghen meest alle gaer,

Als ghy wort verraden, in dien nacht
 Hebt ghy broot ende wijn oock voorts ghebracht
 Maer dit en was noch niet ghenoech
 Want v benedictie ghy daer ouer sloech,
 En hebt door uwe almogenthey
 Dese woorden daer by gheseyt,
 Neemt ende eet, dit is mijn lichaem
 Dat voor v wort gheleuert saen.

Ouer den Kelck, ghy Heere dus mede doet
 Drinckt hier wt, dit is mijn bloet,
 Dwelck nu nae een tijt seer vort
 Voor v luiden sal worden ghestordt,
 Voorts Ihesus zyn Apostelen beual
 Doet dit tot mijnder ghedachtenis al.

Dese woorden claerder als den dach
 Men met recht niet verdrayen en mach
 T'is immers Christus Testament,
 Dat doch niet moet worden gheschent
 Maer vast houden dat hy daer sey
 Of wy zijn verloren inder eewicheyt.

Wy weten ymmers wel voorwis,
 Datter geen broot, maer t'lichaem Christi geleuert is
 Noch wijn is voor onse sonden ghestort
 Anders quamen wy alle te cort
 Maer O Heere, v Heylighe bloet,
 Is ghestort, dat ons sonden wt doet.

Dat selue lichaem, ende bloet gheheel
 Dat ghy soude geuen, en storten voor veel
 Pntfinghen doen v Apostelen al,
 Want v woort ons niet toe lieghet en zal
 Noch onse verstant en moet segghen niet
 Hoe cant doch wesen, dat sulckx gheschiet.

Want wy v Godt, ghelouen wis
 Dat al v willen, v wercken is,
 En wat ghy wilt dat wort ghedaen
 Al ist dat wijt niet connen verstaen
 Ghy zijt almachtich, ghelouen wy,

Noch sult ons bedrieghen soo wy betrouwen dij.

Broeders weest niet alsoo sodt,

Dat ghy niet soudt ghelooouen zoo grooten Godt

Die zijn woorden soo claer wt spreeckt

Daer gheen figuer, noch dubbelheyt onder steeckt

En met soo veel ghetuygen ons wort verclaert

Oock sesthiene hondert iaeren soo is bewaert

Laet *ons* dese nieuwe spijse maer weerdelic *ontfaen*

Niet als Iudas, en die van *Corinthen* hebben gedaen

Maer laet ons worden suiuer, ende rein

Want soo danich is dese spijse certein

Die Ioden als zy aten haren Paesch-lam

Niemant onsuuer daer toe en quam.

Waren zy zoo voorsichtich tot die figuier

Soo bekooren wy nu wel te wesen puur

O lammeken wascht ons schoon in dijn bloet

Eer dat ghy ons met v seluen voet

Reynicht wt ons het oude beslach,

Op datmen v tot salicheyt eeten mach.

Dit ist broot daer Christus afgesprooken heeft

Dat wy moeten eeten, en ons ziele door leeft

Heden bewijstmen dit groote eer,

Zoo dat betaemt alsulcken heer,

Laet dat aengebden zyn met ootmoedicheyt

Want voor ons is dese spijse bereyt.

Alle ongeloof, smijt verre van v,

En Gods groote liefde bemerckt nu

Al zidt Ihesus tot zijns Vaders rechter hant

Syn lichaem heeft hy ons ghelaten tot pant

Ghelooft dit vast, ende en twijffelt niet

Al ist dat ghy niet anders dan een hostie en siet

Ons gheloof dat die werelt verwint,

Moet hier wercken, mijn broeders bemint

Laet ons dickwils met bereidinge gaen

Tot dese spijse, om die te ontfaen,

Dwelck nu vande Enghelen de Priesters ient

Ons nu wort bereydt, int nieuwe testament.

Een Liet, oft Himne vant heylich Sacrament.

Ick aenbidde v deuotelic o Godtheyt gro
 Verborghen al hier onder specije van vro
 Mijn hert onderwerpt *hem gansch* v Heere goe
 Als ic v aenschou, beswert my mijn gemoe
 Aue Iesu, waerachtich heder goet:
 Vermeert doch ons gheloof, Ons ziel
 Ende lichaem voet.

Gesicht, en smaec, t'geuoelen is *gans van* my keer
 Doort ghehoor alleen, geloof ick v mijn Heer,
 Wat Gods zoon spreect, neem ic voor de waerhz an
 Waerhey, die noch loegen, noch bedriegen *can* Aue etc.

Verborgen was aent Cruys, Christi Gothz *alleen*
 Hier is verborgen Christus menscheyt met een Aue etc.
 Nochtans alle beyde ick ghelooue vast,
 En bidde metten moordenaer, mijn schult wtwascht
 V diepe wonden als Thomas ick niet aenschou
 Op v nochtans als mijn God ick vast betrou
 Versterct mijn geloof, hoe *langer* en hoe meer,
 Dat ic mijn hoop, mijn liefde *ganschelic* tot v'keer Aue etc.

Ghedachtenis gelaten van ons Heeren doot
 Engelen spijs, warachtich leuende maeck *ende* broot
 Laet mijn ziel in v Heer, smaecken alle soet
 Door brant met v liefde, mijn hert, sin *ende* ghemoet. Aue etc.

Warachtighe Pellicaen, O Heere Ihesu soet
 Mijn onsuyuerheit reynicht met uwen bloet:
 O waerdich bloet, waer af een dropelken cleyn
 Den *ganschen* werelt maken *can van sonden* reyn Aue etc.

Wanneer Ihesu, dien ick nv hier bedect aenschou
 Salt doch zyn, Daer nae mijn hert verlanget nu:
 Dat ick v van aensicht, tot aensicht sien zal,
 Toecomende in v glorig wt fit aertsche dal.
 Aue Ihesu, warachtich Herder goet:
 Vermeert doch ons gheloof, Ons ziel
 Ende lichaem voet. Amen.

Een liedeken vanden H. Iohannes Baptista:

ende gaet op de wijze: O crancheit des vleesch wilt v treuren laten etc.

Dan S. Iohannes diemen noemt den Dooper
 Willen wy singhen een schoon liet
 Dese was Christus zynen voor-looper
 Almen den morghen sterre voor de sonne siet.
 Als den ouden weth, was by het einden
 En doen Messias nu was voorhant
 Soo dede den Heere zynen bode seynden
 Wiens ghelicke datmen noyt en vant.

Syn ouders waren out, t'was bouen natueren
 Doen het kint quam ten voorschijn,
 Soo spraecken daer af alle ghebueren
 Wat kindeken meent ghy zalt dit zijn.

Hy was geheilicht in sijns moeders lichame
 Syn ouders leefden onstraffelijck hoort
 Het kint wert besneden, Iohannes was zyn name
 Hy was die stemme al van het woort.

Stercken dranck zoude hy niet smaecken
 Hy is ionck in die woestijn gegaen
 Om zyn lichaem mager te maecken
 Syn spijs was wilt honich, ende sprinck-haen.

Alle leraers tot een exempel
 Ghelijck dat voor al behoort,
 Hy maeckte van zyn lichaem een heiligen tempel
 Om een ander alzo te leeren voort.

Hy was van Godt den Heer ghesonden
 Om voor Christum zynen zoon te gaen
 De menschen die in alle boosheyte stonden
 Die heeft hy aldus ghesproocken aen.

Bereydt voor v den wech des Heeren
 O Ghy boose Aderen gheslacht,
 Wilt v al te samen tot den Heere bekeeren
 Ontfangt alzo Messias dien ghy verwacht.

Den bijl is ghestelt aen den wortel der bomen
 Want den tijt is nv voor hant,
 V beloofde Messias die zal comen
 Werpen alle dorre bomen inden brant.

Maeckt recht den Heere zyn voet-paden
 Alle berch, en hueuel worde gheslecht,
 Doet penitentie, wickt af vanden quaden
 En beluistert des Heeren weggen recht.

Daer coemt een nae my, zoo ghy zult beuinden
 Wiens schoen ick niet weerdich en bendt,
 Om zynen riem daet af te ontbinden,
 Hy staet onder v, die ghy niet en kendt.

Den wan zal hy nemen in zyn handen
 En zal maecken zyn Dorsvloer puur
 Het caf dat zal hy doen verbranden,
 Den teruwe zal hy vergaderen in zyn schuer.

Dus was Iohannes zyn meeste precidatij
 Daer mede trock hijse van sonden tot Godt
 Men vint nv veele menschen eylacij,
 Die met de penitentie houden haer spot.

Vande salicheyt gaen zy het volck berouen
 En toe schrieuen haer al den Hemel koen,
 Als zy maer alleen aen Christum gelouen
 Al ist datse anders daer niet by en doen.

Iohannes vermaninge en zal ons niet bedriegen
 Noch Christus met zyn Apostelen mee
 Dese consten den Hemel niet ghecreghen
 Eer dat zy selfs penitentie dee.

Int Euangelie vinden wy beschreven
 Den Heere selfs doet dese vermaen
 Ist dat ghy v niet tot penitentie gaet geuen
 Ghy zult al te samen ghelijckelijck vergaen.

Hierom willen wy onse ooren stoppen
 Voor sulcke leeringhe, als het Serpent
 Want ten zyn niet dan ydele doppen
 Die ons voor-ouders noyt hebben ghekent.

Iohannes zyn leuen, ende zyn leeren

Die gheuen ons een andere wijs,
 Alsmen mach mercken aen zyn herde cleren
 Daer toe ooc zyn seer sobere spijs.

Het hayer van kemelen willen wy niet dragen
 Wy houden onsen romp al veel te weert,
 Den riem der lenden, en zoude ons niet behaghen
 Noch ons bedde opter eerdt

Hoe zal Iohannes ons doen beschaemen
 Als wy voor Gods oordeel staen
 Om dat wy dus beminnen onse lichaemen
 En weten niet hoe wy willen gaen.

Sinte Iohannes alzo wy oock lesen
 Doopte den menschen mmet water pur
 En heeftse voorts tot Christum ghewesen

Die zoudese doopen door den vuir.
 Hy noempt hem selfs die roepende stemme
 Daer Esaias af heeft gheprophenteert,
 Herodes en conde hem niet betemme
 Dan doort onthoofden metten sweert.

Om dat hy strafte die ouerspelinghe hansen
 Herodes hadde den Dochter yet beloof
 Mits dat zy daer lichtueerdich quam dansen
 Soo moeste Iohannes zyn onthoof

Al gaf hy voor die waerheyt zyn leuen
 Syn Salicheyt is hy ghewis,
 Christus doet hem dit lof nae gheuen
 Datter noyt yemant zoo H. geboren en is.

Hy en was gheen riet, dat hem liet drieuen
 Met alle winden, zoomen nv veele siet
 Maer by die waerheyt ginck hy bliuen
 Hy en vreesde oock voor niemant niet.

Een brandende licht, noemt *hem* Christus te wesen
 Laet ons zyn woorden volghen naer
 Van twee Heliassen, dat wy lesen
 Daer Iohannes den eenen af waer.

O Heer gheeft dat wy worden suyver greynen
 Wilt wt ons wannen het caf,

Dat wy onse sonden hier beweynen
 O, Iesus neemt onse boosheyt af.
 O Iohannes bidt voor ons snoode bomen,
 Dat wy moghen brenghen goede vruchten voort
 Op dat wy hier na by v moghen comen,
 Nae die laeste sententie zal worden gehoort Amen.

Een Liedeken op Sinte Petrus ende Sinte Paulus dach. Van haer Marrelie.

Op de wijze. Och menschen waer toe wilt ghy v verlaten etc.

Broeders gedenckt het droeuich heyden
 Van die weerdighe Apostels groot
 Petrus, ende Paulus beyden
 Die op eenen dach zyn ghedoot
 Of ick dit altijt had in mijnen sin
 Ick zoude van rouwe beuen
 Maer lacij, ick blief dien ick bin
 Idel van herten, ten gaet my niet in.
 Petrus, die Simon plach te heten
 Was eerst een Visscher goet, ende slecht
 Maer Iesus riep hem, en deed hem weten
 Dat hy nu menschen zoude vanghen recht
 Met het nedt, al van Godes woorden
 Want dit was Christus sin,
 Petrus, die daer wel nae hoorden
 Ving oock menich mensch daer in.
 Christus hielt hem in grooter weerden
 Dat hy hem die hemelsche sleutels beual
 Met sulcke macht hy hem vereerden
 Meer dan ymant van d'ander al
 Dus ginck dit op hem betrouwen
 Als dat hy noemde eenen steen,
 Daer hy zyn kercke op wilde bouwen
 Sulck was onder de twaelf maer een.

Want wy van hem die claerlick vinden
 Dat hem die macht is toegheseyt,
 Om vast te houden, ende oock te ontbinden
 Iae alle sorghe wortop hem gheleyt
 Om alle Lammerkens te voeden,
 Voor alle schapen Petrus sorght draecht,
 Als een goet herder moet hyse voeden
 Om dathy door liefde den Heer heeft behaecht.

Oock heeft hem onsen Heere doen weten
 Soot Euangelie dickwils vermelt,
 Veel van zyn verborghen Secreten
 Oock wort hy altoos eerst ghestelt
 Hy als den mont, van d'ander al tsamen
 Beleedt, dat Ihesus de leuende Gods zoone waer
 Om eerst te spreecken nae zijn betaemen
 Beuinden wy, was Petrus daer.

Voor hem alst hooft, van d'ander leden
 Als Satan hem eens siften wout
 Heeft Christus voor hem stort ghebeden
 Dat zyn gheloue niet vergaen en zout
 Laet ons dit noch vast ghelouen
 Dat dese macht noch niet en is vergaen
 Want den duiuel en can niet rouen
 T'gheene Godt eewich wil laten staen.

Op Pinsterdach daer hy eerst sout spreecken
 Bekeerde hy drie duisent zielen sijft,
 Daer nae zoo ginck oock verde preecken
 In vele steden, ende landen wijdt
 Is tot Antiochien ghecome,
 En seven iaeren zoo woonde hy daer
 Hier nae zoo reisde hy tot Rommen
 Daer sadt hy vijftwintich iaer.

Ter wijlen heeft hy seer verde gheuaren,
 Om te gaen sayen Godes woort,
 Oock zyn Discipels die by hem waeren
 Heeft hy ghesonden tot elcken oordt
 Seer veele zielen dat zy bekeerden,

En brachtense tot Godt den Heer
 Den keyser Nero als doen regneerden
 Was hierom gram, ende t'verdroot hem seer.

De agoden werden alsdoen ghebroocken
 Dit quam door des Apostels ghebiet
 Den duuiel dede dit al in hem stoocken
 Hy doode Petrus in zynen tijt,
 Die welcke daer selfs begheerden,
 Want zy deden hem groot confuis
 Dat hy met zyn hooft, neder ter aerden
 Worde gehanghen aen eenen cruys.

Paulus, Christus vat wtvercoren
 Als hy den Heere wel had ghedient
 Wt Tersen was hy gheboren,
 Dese heeftmen het sweert verleent
 Om dat hy wqas een borger van Romē
 Soo wert hy opten seluen dach,
 Door het sweer zyn leuen benomen
 Soomen in de oude leraers lesen mach.

O Godt om die liefde van uwen zoone
 Soo storten v vrienden aldaer haer bloet
 En ontfinghen alzo die glorioose Croone
 Dat is die hemelsche vruechde zoet,
 Dese twee malcander custen,
 Alsmen haer ter dootwaerts leyt
 Wie zoude toch nu ydelheyt lusten
 Daer zoo menich mensch doen heeft geschreyt.

Mits haer Herders worden haer genomen
 Ende zy bleuen nu zeer desolaet,
 Wt Paulus hals is wit bloet ghecomen
 Alsmen hem zyn hooft afslaet,
 Petrus heeft zyn ooghen gheheuen
 Opwaerts nae des Hemels throon
 En heeft zyn meester zyn gheest ghegeuen
 Aldus ontfinghen zy des hemels Croon.

Haer lichaemen moetmen daer noch soeken
 Want niewaerts ter werelt op dit termijn

In gheen van alle, des werelts hoecken
 Dat zy anders te vinden sijn,
 Al zijnder nu veel nieuwe ghesellen
 Die anders roepen alsomen ziet
 Sy doen niet dan haer selfs quellen
 Noch elders vinden zy dese lichamen niet.

Petrus was Biscop, iae Paus vercoren
 Den eersten diemen tot Romen telt,
 Hier in veel menschen haer nu verstoren
 En spreecken hier tegens, met groot geweld
 Maer laet desen dan eens verclaren
 Door seecker ghetuyghen, goet ende vast,
 Onder alle Pausen, wie den eersten waeren
 Die daer Regeerde der sielen last.

Wie heeft dese macht daer eerst verworuen
 Dit bewijs willen wy geern eens zien
 Segt ons waer Petrus dan ghestoruen
 Laet v goet bewijs nu eens gheschien,
 Wy ghelouen zoo menich out Vader
 Die na by d' Apostelen hebben gheleeft
 Die ghetuighen daer allegader,
 Dat hy als die hoochste daer gheseten heeft.

Bidt voor ons, O visscher verheuen
 Ghy sijt nae Christus het fundament
 Die daer de sleutels zijn ghegeuen
 Vanden hemel zeer excelent
 Dat het gheloue, dat ghy deedt snijen
 Tot Romen, ende elders veer,
 Nu datter zoo veele winden wayen
 Door vremedicheyte van nieuwe leer.

Wy roepen noch van alle kanten
 Tot v tentmaecker o Paulo mee
 Dat v ghelooe dat ghy ginckt planten
 En daer ghy v bloet voor storten dee
 Dat alsnoch niet en is verandert
 By den Romeynen tot deser tijt
 Bidt datmen daer wel in wandert

Op dat wy comen, daer ghy nu zijt
 Door Petrus mont, nae den wil des Heeren
 V lieder ghelooue noch verde wast
 Want alle Heydenen doet het bekeeren
 Dit huys, ende den steen dit leyt noch vast
 Nae Christus wil, ende zijn gebeden
 Sal Simons ghelooue eeuwich staen
 Al wort daer dickwils tegens gestreden
 T'sal altoos blieuen, ende niet vergaen.

Een liedeken op onser lieuer Vrouwen vivitatie dach,

Op die wijze. Esaias heeft ghesproken etc.

Salomon heeft ghesonghen
 Een alsoo zoeten liedt,
 Met alsoo vieriger tonghen
 Datmen op Maria bediet
 Op die berghen coemt sy springhen
 Aldus gaet Salomon singhen
 Siet hoe zy ouerdie heuuelen vliet
 Oock comt Lucas ons beschreuen
 In zijn eerste Capittel zaen,
 Dat dit Gods moeder ginck bedrieuen
 Want t'sy is op ghestaen,
 Metter haest door groot verlanghen
 Is sy ouer t'gheberchte gheganghen
 Tot haer Nichte Elizabeth saen.
 Dese dede eerweerdelijck groeten
 O liefelijcke woort,
 Dat alle bitterheyt can soeten
 Als Elizabeth dat heeft gehoort
 Haer Soon Ioannes ionghen
 Is van vreuchden op ghespronghen
 Binnen haer lichaem rechte voort.
 Syn Heer heeft hy bewesen
 Reuerentie ende eer,

Wie heeft oyt sulckx ghelesen
 Nu oft oock immermeer,
 Elizabeth worde ontsteecken
 Door den H. Gheest zy ginck spreecken
 Van Marta, en onsen Heer.

Ghebenedijt zijt ghy onder die vrouwen
 En gebenedijt soo is v vrucht
 Och coemt ghy my aenschouwen
 Dit en had ick niet gheducht,
 Dat die Moeder mijns Herten
 My dus soudt comen visiteren
 Wel te recht ben ick verhuecht.

Elizabeth wilt toch hooren
 Sprack voorts eerbaer, en bequaem
 Als v groete quam in mijn ooren,
 Spranck het kint op in mijn lichaem
 Hierom en wilt niet treuren
 Alle dinc zal v ghebueren
 Want ghy hebt ghelooft nae betaem.

Marta ghinck doen voeghen
 Mijn ziele maeckt groot den Heer
 Mijn gheest doet hem verhueghen
 In Godt mijn salichmaecker voorweer
 Hy sach aen die ootmoedicheden,
 Van zijn Dienstmaecht hier beneden
 Salich zullen zy my noemen van veer

Waer zijt ghy hoouerdighe vrouwen
 Die v laet dienen op uwen pas,
 Wilt Marta exempel aenschouwen
 Die van Godt vercosen was,
 Om zijne Moeder te wesen
 Nochtans noemt zy by desen
 Haer een dienst-Maeghet ras.

Hebt nu in v ghedachten
 Haer groote ootmoedicheyt
 Die met neersticheyt ginck trachten
 Nae simpele Dienstbaerheyt

Wilt O maechden, als Maria dienen
 O Vroukens wilt den armen herberch verlienen
 Op dat v den hemel mach zijn bereyt. Amen.

Een liedt van S. Maria Magdalena.

Op die wijze. Op v betrou ick Heere.

Och menschen wilt doch hooren,
 Van Magdalena die sondaersche swaer
 Sy was rijck, en machtich gheboren
 Wten gheslachte van Iherusalem claer
 Syrus naem was haren vaer,
 Marta Magdalena wijt ruchtich
 Acharia haer moeder was,
 Ende Martha haer zuster ras
 Die leefde zeer godtvruchtich.

Isodorus beschreeft het perfeckte
 Magdalena had noch een broeder thuys
 Die Iesus vander doot verweckte
 Sijnen naem was Lazarus,
 Haer vaer, en moer aldus
 Doen zy waren ouerleden,
 Hebben dese drie kinderen zoet
 Ghedeelt haer ouders goet,
 Van malcanderen zijn zy ghescheden.

Lazarus die bleef aldaeren
 Binnen Ierusalem, op dat pas
 Om zijn Ridderschap te bewaeren
 Want hy een Ridder was
 Martha zyn zuster ras,
 Om te dienen Godt den heere
 Sy heeft met grooter neersticheyt
 Een schoone plaetse bereydt,
 Om die Pilgrims te logeeren,

Magdalena was hoochmoedich
 By die ghesellen zeer liberael
 Sy domineerde seer ouervloedich

Was on-eerlyck van woorden ende tael
 Want sy was die meeste altemael
 Lichtueerdich bouen d'ander vrouwen
 Men achte Magdalena daer,
 Voor een sondaertsche int openbaer
 Hierom had Martha grooten rouwe.

Martha die hadde vernomen,
 Dat Iesus, met zijn Apostelen moe
 Van Galileen was ghecomen
 Ende reysde nae Bethanyen toe
 Hierom ginck sy smorghens vroe
 Nae Iherusalem om spijsse te coopen
 Daer sach Magdalena by,
 Als een lichte vrouwe vry,
 Met die ionghe ghesellen loopen

Sanderen daech quamse geganghen
 Magdalena nae Bethanyen toe
 Martha geeftse vriendelyck ontfanghen
 Weest wellecom myn syuer vroe
 Magdalena sprack ick ben zoo moe
 Dat alle mijn leden beuen
 Ick heb met groot Iolydt,
 Gheheel Ierusalem verblydt,
 Sulcke vreichden heb ick daer bedreuen

Martha die heylighe vrouw:
 Sprack och myn zuyuer, ende weende zeer
 Mochte ghy myn Coninck aenschouwen
 V blydtschap was noch wel duysentmael meer
 Hy is een bermhertich heer,
 Hy is schoon, ende vriendelycken
 Hy vergheeft die sonden snoot
 Al zyn zy noch zoo groot,
 Syn blydtschap duert eewelycken,

Doen sprack Maria Magdalena
 Meent ghy den keyser Tiberius niet
 Neen ick, sprack die weerdighe Martha
 'Tis den Coninck der glorien ziet

Die altijd vol ghenaden vliet
 Syn rijck en is niet van deser werelt.
 Hy soeckt ootmoedicheyt,
 Hy en gaet niet vray ghecleyt,
 Hy is niet begout, noch bepeerelt.

Martha stont door die doore,
 Sy sach Ihesus comen alzo moedt
 Sy riep suster coemt hier voore,
 Hier coemt den Coninck der glorien zoedt
 Martha viel den heer te voet
 Sy groete Ihesus menich weruen
 Och diet met den heer zoo hadde staen
 En mochte hem in zijn huys ontfaen
 Hoe blydelyck soude hy steruen.

Martha sprack, O Heer door v vermogen
 Siet op mijn suster vol zonden belae
 Met v bermhertighe ooghen
 Dat zy mochte ghenade ontfaen
 Ihesus die sach haer alzo aen
 Dat Maria Magdalenen,
 Verschrickete van zijn ghesicht
 Nochtans wert zy verlicht,
 Al haer zonden ghinck zy beweenen

Denckt hoe zal Iesus den boosen vesten
 Inden dach des oordeels bloot,
 Martha ghinck ter tafelen dienen
 In Symons huys wert Iesus genoot
 Tot den melaetschen groot
 Heeft Magdalena gratie geuonden
 Aen die voeten Iesus claer
 Syn Magdalena daer
 Vergeuen al haer zonden.

Broeders wilt niet wanhopen
 Ghy zondighe menschen wie dat ghy zyt
 Gods gratie staet altijd open
 Ghelijck zy dede als doen ter tijt
 In Gods ghenade u verblyt,

En doet als Magdalena verheuen
 Beweent v sonden snoodt,
 Al syn sy noch soo groot
 Den Heer salse v vergheven.

Denckt hoe Magdalena was verslonden
 In Christus liefden na dat sy was bekeert
 Sy heeft hem gesocht, en oock geuonden
 En zy was voor niemant verveert
 Dus lief had zy haer meester weert,
 Sy vreesde doot noch leuen,
 Sy is in een quaet schip ghesedt
 Maer de zee en heeft haer niet geleedt
 Daer zy ouer is ghedreuen.

Daer ginck sy Christum openbaren
 Tot Marsilien en daer ontrent
 Sy leefde doen noch dertich iaeren,
 Meest van de Menschen onbekent
 Haer lichaem heeft sy alsoo ghewent
 In een woestijn heeft sy haer begeuen
 Daer sy strengelyck heeft geleeft
 Ende Godt den Heere die heeft,
 Door d'Enghele haer doen opheuen

Seuen mael deed' Godt haer rijsen
 Op eenen dach al in die lucht
 En derde haer dat oock spijsen
 Dus heeft zy voor haer sonden gesucht
 O heer ick sijn beducht,
 Want mijn natuur is soo bedoruen
 Heeft Magdalena haer dus gewendt
 Ende is daer nae int endt
 Oock salichlyck ghestoruen.

Een liedt van S. Iacob die meerder

Op die wijse. Des eersten Psalm: Salich is de man etc.

Iacobus was in Galileen gheboren
 Hy was den broeder van sint Ian

Christus heeft hem mede vercooren
 En nam hem voor sijn Apostel an
 Visschen vinghen sy te voeren,
 Den heer heeftse mensche vangers gemaect
 Men sal v hier nu laten hooren
 Hoe hy aen die croone is gheraect
 Sebedens was synen Vader,
 Syn moeder simpel en onbedocht
 Heeft met haer twee soonen te gader
 Een groote saecke aen Christo versocht.
 Ofte hy haer Soonen woude setten
 Als hy was geseten in zijn rijck
 Ter rechter, en ter slincker hant wilt letten
 Dit begeerden zy alle ghelyck.
 Want Christus, ende zy bloet vrienden waren
 Hierom sy dochten seer wel en fijn
 Hy soude die verstroyde Israliten vergaren
 Wie mochte int rijck hem naerder zijn.
 Den Heer sonder wtnemen der persoonen
 Heeft daer wat anders gheseyt,
 Voorts zoo gunck hy haer bethoonen
 Dat zijn Vader haer dat niet hadde bereyt
 Want al zouden sy den kelck drincken
 Dat is gewillich steruen om Christus ras
 Nochtans hy soude haer dat niet schincken
 Om den gheenen dien dat weerdich was.
 Christus wrachte in haer wat wonders
 Sy waeren eerst zimpel ende slecht
 Hy noemt se kinderen des donders,
 En heeftse hier na beter onderrecht.
 In Spaengien ginck Iacobus leeren
 Maer weinich hebben in Christum geloof
 Nae Ierusalem ginck hy weder keeren
 En is daer van Herodes onthooft.
 Christus heeft hem dit gheschoncken
 Alsmen int werck des Apostelen leest
 Iacob heeft den kelck eerst gedroncken

Vande twaelf is hy de eerste gheweest.
 Iacobus de meerder wort hy gheheten
 Syn lichaem is in Spaengien gebrocht
 Tot Compostelle u Galissen wilt weten
 Daer wort het vanden Pelgrims besocht.

Al ist dat wy daer niet nae en tijden
 Soo siet nochtans zyn exempel aen
 Dat gheloue laet ons oock belijden
 Ende alzoo mede totten Vader gaen Amen.

Een Liedeken te singhen op sinte Petrus banden dach:

Op die wijze: O radt van auontueren etc.

Die nijdicheyte der Ioden,
 Die is gheweest alzoo groot
 Om al die Christenen te dooden
 Was haer meninghe doen bloot
 Herodes Agrippa wilt hooren
 Die regeerde op dat pas,
 Wt vreemden stamme gebooren
 Zoo Iacob Prophenteerde te vooren
 Want het rijck haer nu benomen was.

Dese om die Ioden te behaeghen
 Heeft recht voor Paesschen hoort mijn vermaen
 Iacobus het hoofd af gheslaeghen,
 En Petrus inder Kercker ghedaen
 Om nae Paesschen hem te dooden
 Dit was doen zynen opsedt,
 Want het behaechde zeer den Ioden
 Datmen die Christenen deden wt roden
 Mits zy leefden niet al nae haeren weth

Daer en gheenen raet tegens Gods wercken
 Alsmen hier aen Petrus siet,
 Godt can den benauden verstercken
 Als het ghebedt voor haer gheschiet
 Want Petrus sliep sonder trueren

Al scheen zijn sterfdach ree,
 T'selue soude ons oock ghebueren
 Wy souden niet vrese dueren,
 Dat wy leefden als Petrus dee.

Inden nacht hoort mijn ghewaeghen
 Worde Petrus zeer verbaest,
 Gods Engel heeft hem gheslaegen
 Hy soude opstaen metter haest
 Sijn schoenen soude hy antrecken
 Ende gorden hem zeer ras,
 Al deed hem den Engel wecken
 En al dese saecken ontdecken
 Een Visioen meende hy dat het was.

Ouerdenckt hier eens Gods saecken
 En sijn wonderlycken macht,
 Want daer waren by Petrus te waecken
 Vier quartier Ruyters wel bedacht
 En noch nae Lucas verklaren,
 Twee Soldaten hoort mijn vermaen
 By hem om wel te bewaeren,
 Maer Godt heeft dese allegaeren
 In een grooten slaep ghedaen.

Dus is Peter metten Engel ghecomen
 Door al Herodes wacht,
 Niet met allen hebben zy vernomen
 Al inden donckeren nacht,
 Een poorte met verlanghen
 Met eenen yzeren door
 Is van selfs op geganghen
 Voor Petrus den gheuanghen
 Als zy daer quamen voor.

Dus quamen zy op een strate
 Buyten den kercker ras,
 Daer heeft een Engel Petrus verlaten
 Want hy doen geholpen was,
 Wy moeten ons wel onder winden
 Mits die schriftuere dat ghebedt

Om Menschen hulp te vinden
 En ons alzo aen creatueren te binden
 Dat het niet teghen Godt en strijdt.

Die ketenen daer Petrus mee was gebonden
 Binnen Iherusalem op dat pas,
 Worden nu tot Romen geuonden
 Oock dien, doen hy aldaer gebonden was,
 Op heden door Gods wonderheden
 Syn sy in malcander ghegroyt,
 Als een kettinck met volle leden,
 Daer heeft menich vroom Christ'en ghetrede
 Hier toe, door arbeyt hem ghespoyt.

***Een liedeken vanden vromen Leuyt Dyaken, ende martelaer S.
 Laurentius***

Op de wijze: VVaecht op ghy Christenen allen etc.

Wt liefden canmen veele lijden
 Dat is ghebleecken claer
 Al in dit eerste tijden
 Aen zoo menich Martelaer
 Die Christenen waren vierich
 Om Godt te dienen hoort,
 Maer die heydenen bloetghierich
 Die doodense om Gods woort.

Wy sullen v hier verclaren,
 Vanden goeden ionghelinck vroom
 Laurentius, ionck van iaren
 Dese woonde binnen Room,
 Van heylighe ouders ghebooren
 Seer Catholijck ende fijn,
 Den Paus Sixtus had hem vercooren
 Om zijnen diaken te zijn.

Ser heylich was hy van leuen
 Daer om was hy godes vriend
 Die vaten worden hem ghegeuen
 Daermen aenden Autaer Godt mede dient

Iae oock het siluer, ende gouden,
 Datmen daer hadde vergaert,
 Om de Christenen t'onder houden
 Dit heeft sinte Laurens bewaert.

Alsmen den paus Pixtus ginck leyen
 Nae der doot hoort mijn vermaen
 Wie soude hem onthouwen van schreyen
 Hadmen daer by ghestaen
 Die Laures plach te dienen
 Als hy die misse deedt,
 Dese ghinck daer nu allienen
 Met sulcke woluen wreedt.

Sinte Laurens om te thoonen
 Sijn vierighe liefde groot
 Al nae die Martelaers croone
 Riep daer luydt ende bloot
 Waer ghaet ghy O waerde Vader
 Sonder uwen Soon,
 Ick ende ghy, ghinghen te gader
 Als ghy offerhande placht te doen.

Sixtus ghinck hem omme keeren
 Nae sinte Laureys stoudt,
 En sprack door den gheest des Heeren
 Wat hem nae drie daghen dueren sout
 Dan zoude hy God beuelen
 Sijn ziel met veel meerder pijn
 Maer nu den armen wt deelen
 Die schatten die by v zijn.

Laureatius hooch verheuen
 Die heeft daer nae, den naesten nacht
 Alle schatten den armen ghegeuen
 Alsoo sijn Vaders wil volbracht
 Dit heeft Laures met claere woorden,
 Sixtus verclaert al nae dat pas
 Maer als s'Keysers dienaers dit hoorden
 Hinghen zy hem zeer ras.

Al den armen riep hy te samen

Die dese schatten hadden ontfæen
 De welcke alle daer quamen
 Voor Decius te staen,
 Laures ginck daer verclaeren
 Met eenen vromen moet
 Dat dese die schatten waeren,
 Van de heylighe kercke goet.

Decius deed hem wt trecken.
 Al zijn coleeren hoort mijn vermaen
 Want ghy met my gaet gecken
 Sal ick anders met v omgaen
 Hierom offert onse Goden,
 Ofte wijst my die schatten ras
 Of men zal v doen dooden,
 Veel wreeder dan oyt ymant was.

Desen helt seer vroom ende coene
 Sprack wijs ende wel bedacht,
 Met v dryegen heb ick niet te doene
 Ick heb langhe hier nae ghewacht
 Om sulcke gherechte te smaecken
 Hierom soo hebt respijt
 V afgoden gaen ick versaecken
 Noch die schatten en wijs ick niet

Den tiran hoort mijn ghewaeghen
 Heeft zijn wreedtheyt oock volbrocht
 Met geesselen eerst gheslaeghen,
 En hinck hem doen in die locht
 Hy pijnde hem bouen maten
 Soo boos was desen catijf
 Gloyende yseren plaeten
 Leyde hy hem op zijn lijf.

Als zy nu aldus bedachten
 Den aldermeesten pijn.
 Een rooster dat zy daer brachten
 Dit docht haer het meest te zijn
 Coolen zy daer onder spreymden
 O grouwelijckien moort,

Sijn lichaem zy daer op leyden
 Wie heeft oyt sulckx gehoort.
 Aldus wordt hy ghebraden
 Ghelijckmen die spijse doet,
 Maer wat mocht het den bosen versaden
 Laurens was wel ghemoet,
 Gods vuur dat binnen hem wrachte
 Was zoo gheweldich, ende groot
 Dat ander hy weinich achte
 Want die liefde gaet bouen die doot.

Desen Dienaer des Heeren
 Sprack doen tot den tiran
 Wilt mijn lichaem om doen keeren
 Ghy katijf, ende eet daer van
 Tot Christum hy hem doen wende
 En danckte hem deuotelyck
 Dat hy hem weerdich kende
 Om te comen in zijn rijck.

Sijn Gheest heeft hy ghegheuen
 Inde handen van onsen heer
 Nu is hy int eeuwighe leuen
 Daer is gheen pijn meer
 Laet ons het oock zoo maecken
 Want het is ons selfs goet,
 Dat wy daer mede gheraeken
 Al zoudet ons kosten bloet. Amen.

Een liedeken opt hoochtijdt vande Opneminghe vande H. Maget ende moeder Gods Maria.

Op de wijze. O Heer aensiet toch Syon teer etc.

O Heer, Ick verwonder my zoo seer,
 Van uwe wercken hier gaen ic op mercken
 Gy laet ons niet comen ouer onse percken
 Die ghy ons hebt gheset?
 Maer die weecht ghy wel nedt

O Heer wilt ons daer in stercken

O Heer, t'was v wil en begeer

Dat v moeder soude bliuen na uwe belieuen

Om uwe dienaers te helpen gheheuem

Die zy noch wisten niet,

En by v, en v Soon waeren gheschiet

Op dat sy dat souden doen schriuen

O Heer, v moeder die wiste meer,

Van v secreten dit moesten oock weten

V ghetuyghen die nieuwe Propheten

V Apostelen seer iendt

Die ghy hebt wt ghesendt

Tot veel volcken veer gheseten.

O Heer hoe seecker moet zyn die leer

Van v Euangelisten: die noyt en misten

Godt wt v O moeder noch veele wisten

Die zy tonser zalicheyt,

Hebben beschreuen, en gheseyt

Teghen alle valsche listen.

O Heer, als den tijt ghecomen weer

Om v moeder croonen: En v glorie te thoonen

Oock nae haer verdienst te beloonen

Druckt die vreuechde die sy doen hadt

Wanneer zy onfinck den schadt

Al van haer bruydegoms throone

O Heer, ons verstant dat daelt zoo neer

Nae deser eerden: Och of wy eens begeerden

Te smaecken v gratie vol van weerden

Ghelijck v moeder heeft ghedaen

Met al die in v by wesen staen

Haer tot dese soeticheyt keerden.

O Heer, tot v moeder ick my keer

Om haer vruecht t'aenschouwen: die sy sal behouwen

En wy oock wel begeeren souwen,

Maer t'zal ons soo ghebueren niet

Want ghy waert ghebenedijt

Bouen alle ander vrouwen.

O Heer, v Moeder die heeft zoo veer
 In ootmoedicheden, En in ander goede seden
 Oock in liefde, ende in reynicheden
 Dat niemant hier op aertrijck
 Wort gheuonden haer ghelijck
 Om haer paden naer te treden.

O Heer, hierom heeft zy oock meer
 Glorie ontfanghen? Sy is v nae gheganghen
 Nu wort zy met veel cieraedt om behangen
 Sy draecht daer den besten Croon
 Naest haeren lieuen Soon
 Die cust haer aen haren wanghen.

O Godt, Sy heeft v ghebodt
 Niet doen versmaden? Maer door v ghenaden
 Heeft zy gheuolcht oock uwe raden
 Door u Godtlijcke licht
 En door een hemelsche ghesicht
 Contempleerde zy uwe paden

O Maecht, Om dat ghy God hebt behaecht
 In uwen leuen, Hier om wort v ghegheuen
 Den besten stoel nae uwen zoon verheuen
 Vanden Vader, en den H. Gheest,
 Wiens tempel ghy hier zijt geweest
 Ende altijd zijt ghebleuen.

O Moeder groot, al storf ghy den doot
 Nae ws zoons belieuen? Geen verderf mochte v aenleuen
 Want alle stanc deed hy van v dreuen
 Oock heeft hijt van hier gehaelt
 En wort met dat hemelsche licht door straelt
 Daer het in eenicheyt zal bliuen.

O Coningin, Nu quaemt ghy ten hemel in
 Met vrolijcheden: Nae betaem ende reden
 Groeten sy v daer met ghebeden
 Die Engelen Gerubim
 En oock die hooge Ceruphim
 V reuerentie en eere deden.

O moeder schoon, wat quam daer menich persoon

V wellecom heten: Die Patriarchenen Propheten
 Met al die daer waren by Godt gheseten,
 Dese en hebben haer niet gheschaemt,
 Soot haer scheppers moeder wel betaemt
 Haer voor haer neder ghesmeten
 O vrou dese eere bewijstmen noch v
 Daer inden t'hoone naest uwen zoone
 Den thienden Coor zijt ghy daer schoone
 Doet voor ons v ghebedt,
 Dat ons naemaels oock wort gesedt
 Den glorioosen Croone Amen.

Een liedt vanden H. Apostel Sinte Bartholomeus

op die wijze, Ick ben verdroocht wie sal my lauen etc.

Ick ben bedroeft zeer bouen maten
 Als ick die werelt dus sien verblint
 Gods dienaers gaetmen nu behaten
 Diemen schuldich is datmense bemint.
 O dat zy die werelt niet willen volghen
 In het quaet dat sy stelt an,
 Soo is die werelt op haer verbolghen
 Want den goeden niet lijden can.
 V vrienden Heere, die moeten draeghen
 Haren cruys, door groot pacient,
 Met honger, dorst ende veele slaghen
 In alle lyden totten endt.
 Al leuen goeden hier als sotten
 Dat en is al gheenen breck,
 Soo dat die werelt haer gaet bespotten
 En achten haer als vuylen dreck.
 Sy sullent naemaels noch wel beclaeghen
 Alsmen van haer beschreuen vint,
 Die voor dwasen eertijts aensaghen
 Siet hoe zijn zy nu van Godt bemint
 Bartholomeus hoort mijn ghewaeghen

Was een van den twaelf die Christus sant
 Het Euangelye heeft hy ghedraeghen,
 Seer wijdt, en verre in Indien lant

Aldaer soo preeckte hy Gods gebeden
 En bekeerde veel volckx ras,
 Hy vestrueerde daer dit afgoden
 Want hy daer toe ghesonden was.

Het is daer in die landen gebleecken
 Die menschen waren alzo versodt
 Dat sy metten Duuel ginghen spreekken
 Door eenen beelt haren afgodt.

Als Bartholomeus daer was gecomen
 Ende reysde alzo die landen om,
 Soo is den afgodt zijn spraeck benomen
 Ende hy alsoen geworden stom,

Gods cracht was in desen Dienaer des Heeren
 Het volck verwonderden bouen meer
 Tot een ander afgodt deden zy haer keeren
 Om soo aen hem te soecken raet

Den duyuel sprack door desen monden
 Dat daer een Dienaer des Heeren quam
 Die vonden oppersten Godt daer was ghesonden
 Den welcken haer den spraeck benam.

Voorts sprack den vyant met grooter schromen
 Weet dat hy witte cleren draecht,
 Bidt hem dat hy alhier niet wil comen
 Op dat hy my oock niet en versaecht

Ick zal v voorts claerlijcken thoonen
 Hoe dat ghy hem zeer wel kennen zult
 Hy is van aensicht zeer wit en schoone
 En zijnen hayr is swert ghekrult.

Het is nu gheleden sessentwintich iaren
 Dat hy zijn schoenen noyt verandert heeft
 Sijn stem is als een trompette claren
 Gods Engelen dienen hem zeer beleeft.

Hy aenbadt zijnen Godt met ghebogen knijen
 Hondertmael s'daechs ende des nachs aen

Hierom als ghy hem coemt te sien,
 Bidt hem dat hy toch wil van ons gaen.

Sy vonden hem zoo haer was ghewesen
 Want hy ginck daer int openbaer
 Alle de siecken maeckte hy genesen
 Oock die metten vyant beseten waer.

Als haren Coninck dit quam te weten
 Hy ginck al by den Apostel ras,
 Mits zynen dochter was oock beseten
 Die Vartholomeus terstont ghenas.

Desen Coninck al om te bethoonen
 Sijn beleetheyt voor desen weldaet,
 Met veel cleynoyen woude hy hem loonen
 Maer den Apostel heeftse al versmaet.

Seer wijselyck ginck hy voort spreecken
 Het was hem om gheen rijcdom te doen
 Het gheloof in Christo, ginck hy hem preecken
 En tot het doopsel moste hy hem spoen

Haren afgodt Astaroth die is gebroocken
 Ende den Coninck die is bekeert,
 Des Conincks broeder geeft dit ghewroocken
 Om dat zyn Godt was ghedestruuert.

Hy dede door zynen boosen willen,
 Bartholomeus vanghen, ende voor hem staen
 Syn huyt dede hy van zijn lichaem villen
 Hier na zo deedmen hem zijn hooft afslaen.

Heeft Bartholomeus zijn vel ghegeuen.
 Om Christus wille, wt liefden groot
 Laet ons oock alzo schicken te leuen,
 Dat wy by hem comen nae onsen doot.

Een liedeken vande onthoofdinge van S. Ian

op die wijze: Aenhoort Ghy Christenen wie dat ghy zyt. etc.

Ghy ionghe iuecht waeckt op in tijt
 Siet wel toe dat ghy niet ydel en sijt

Maer dient den Heer de wijle ghy muecht
 Want nae het goet zo volcht die vruecht
 Maer wie het vlees hialal zyn lusten dpet
 Weet dat die hier naemaels lyden moet.

Iohannes die was den heylichsten man
 Daermen oyt af hoorde, ofte lesen can
 Dese verloor zyn leuen, en is berooft
 Door ydelheyt van zyn heyliche hoofd
 Want Archelaus, Herodis stout
 Die had zyn broeders huysvrouw ghetrouwt

Ons heeft Iohannes hem niet geschaemt
 Hy sprack, weet dattet v niet en betaemt,
 Dat muecht hebben ws broeders vroom
 Waerom dat ick oock segghe v,
 Scheydt v van haer, ende betert v hier
 Of ghy sult branden in het helsche vier.

Al deed Herodes veel nae Iohannes raedt
 Nochtans hy heeft dit vermaen versmaet
 Want Herodias de boose vrouwe snoot
 Iohannes straffe haer zeer verdroot
 Hierom sy heeft quaet op hem bedacht
 Maer heeft haeren tijt zeer wel verwacht

Dus ist ghebuert ouer eenen wijl
 Dat herodes een grooten weerschap hij
 Want hy eerde den dach van zijnder geboort
 Diemen met recht te beschreyen hoort
 Als hy nu was vrolyck vanden wijn
 Herodias docht het nu haren tijt te syn.

Sy zonde haer doghter met een schoon gelans
 By al dese Heeren met een amoruesen dans
 Dit heeft haer allen zoo zeer behaecht,
 Dat Herodis daer beloofde dese maecht
 Door eenen eedt gaf hy haer autentlyck
 Al waert die helft van zynen rijck

Dese dochter ginck tot haren meer
 Doen wast den tijt voor desen bosen heer
 Zy sprack, gaet tot mynen man

En eyscht het hoofd al van sint Ian
 Sy sprack ghy hebt my iet beloofd
 Dus gheeft my terstont Iohannes hoofd
 Herodes die scheen doen al wat bedroeft
 Want hy was als een vos vol van geboeft
 En om dat hy zijn woort moeste staen
 Soo dede hy Iohannes zijn hoofd afslaen
 Die bose vrouwe heeft dit hoofd gehaelt
 En door staek die tonghe met eenen naelt.
 O ghy knapen, en maechden ionck van iuecht
 Schout het dansen dwelck niet en duecht
 Oock alle lichtveerdich wesen, ende ganck
 Want het is voor Godt eenen vuylen stanck
 Dese boosen hadden noch een quade endt,
 Want sy zijn noch ghestoruen in groot ellendt.

Een liedeken vande gheboorte van Maria die moeder Godts,

op die wijze. Ontwaeckt nu Israel.

Ghy dochter van Syon, doet op v ooren
 Want v zalicheyt die is nu voorhant
 Daer ons Esaias af seyde te vooren
 Die is nu ghecomen tot t'viants schant
 De reynste Maget, diemen oyt vant
 Is huyden gheboren dat is ghewis,
 Tot des vyants schade, want door haren zade
 Den draeck zijn hoofd vertreden is.
 Wt Iessen stamme, is zy ghecomen
 Eenen roede wt Dauids zaedt,
 Daer wt soude wassen eenen bloeme
 Die alle bloemen te bouen gaet,
 Een magets Soone zeer delicaet
 Op hem zal rusten Gods gheest voorwis
 Tot des vyants schaede, want door haren zade
 Den draeck sijn hoofd vertreden is
 Dit zuyuer maechdeken wtvercooren

Maria die schoonste diemen vant,
 Was van Ioachim, ende Anna ghebooren
 De heylichste menschen int Ioodtsche lant
 Die godt daer dienden, en vreesden want
 Alzulcke menschen verkiest Godt wis
 Tot des vyants schade, want door haeren zade
 Den draeck zijn hoofd vertreden is.

Laet ons dan God den Heere dancken
 Dat hy ons sulcke vruchten gheeft,
 Voorts ghecomen wt Abrahams rancken
 Als Godt te voren ghesproocken heeft
 Hy heeft ons ghebenedijt, dat is ghewis
 Tot des vyants schade, want door haren zade
 Den draeck zijn hoofd vertreden is.

Ioachim, ende Anna seer hooch verheuen
 Looft doch den Heere tot alder tijt,
 Want God heeft v dese vruchte ghegeuen
 Daer al die werelt door is verblijt,
 In haer was gansch gheen smet te niet
 God heeft haer ghesuyuert dat is gewis
 Tot des vyants schade, want door haeren sade
 Den draeck zijn hoofd vertreden is.

O Moeder Gods vol bermherticheden
 Weest by v Soone ons Aduocaet
 Want dat Adam, ende Eua ons deden
 Hebt ghy ghevoet met uwen zaet,
 Dat ghy ontvingt door v vryen raedt
 Nae Gods belieuen, dat is ghewis
 Tot des vyants schade, want door haren sade
 Den draeck zyn hoofd vertreden is.

Een liedeken vande verheffinge des Heylichs cruys,

op de wijze. Het daghet inden oosten etc.

O Godt, doet ons ooghen open
 Laet ons sien v mayesteyt
 Nae ons verlossinghe wy hoopen

Ghy hebt onse glorie bereydt.

Ghy coemt O Heere spreekken
Van u laeste oordeel saen
Datmen zal sien u teecken
Al in den wolcken staen.

Dit teecken v cruice verheuen
Seer heilich, alsoomen ghelooft,
Daer ghy v gheest aen hebt ghegeuen
Is van den Persen gherooft.

Haren Coninck Cosdras zeer woede
Teghens die Christenen oorloch begon
Wamt hy en worde niet moede,
Tot dat hy Ierusalem oock won.

Van daer heeft hy ghenomen
Het cruic ons Heeren soet,
Maer Heraclias is ghecomen
Een Christen Keyser goet.

Het Oorloch heeft hy begonnen
Teghens desen Cosdras snoot,
Door Gods hulpe heeft hy hem verwonnen
Ende Cosdras is ghedoot.

Synen eygen Soon wast diet hem dede
Dus creech den bosen zynen straf,
Met den Keyser maeckte hy doen vrede
En het cruice dat hy hem weer gaf.

Heraclius hoort mijn ghewaeghen
Om Christus nae te gaen,
Het cruice heeft hy willen draghen
To Caluarien daert hadde ghestaen.

Dus heeft hijt op zyn schouder ghenomen
Om daer mede te gaen voort,
Maer als hy nu was ghecomen
Tot de Caluariens poort.

Zoo heeft hy Gods straf gheuonden
En hy moste daer blijuen staen
Recht oft hy was ghebonden
Want hy conste niet voorts gaen

Veele menschen die daer doen waeren
 Haeren Biscop ooc op dat pas,
 Die ginck den Keyser daer verclaeren
 Welck dese oorsaecke was.

Dus sprack hy met verlanghen
 O Keyser hoort dit bediet,
 Den Zone Gods is desen wech mede gheganghen
 Maer zyn cruys droech alzoo niet.

Ghy braecht op u hoofd een gouden Croone
 En gaet dus vraye ghecleydt
 Maer anders ginck hier eens Gods zoone
 In al verworpentheyt.

Doen heeft hy dese cleeren wtghetogen
 Zyn Croon lach hy van zyn hoofd,
 Dus heeft hy door dese poorte ghemoghen
 Van alle houaerdie berooft.

Opten berch is hy gheclommen
 Met cleederen alzoo slecht
 Het Cruice heeft hy ghenomen
 En heeftet daer op gherecht.

Wt liefde van onsen Heere
 Die het cruice gheheylicht heeft
 Zo bewesen zy het eere,
 O Heer ons v liefde oock gheeft. Amen.

Een Liet vanden H. Apostel ende Euangelist S. Matheus,

op die vois Hoe luyde riep die ziel tot God van binnen,

Matheus worde van Christus geroepen
 Al van zynen Tol-banck hoort,
 Hy is hem terstont nae ghelooopen
 En was ghehoorsaem Godes woort
 Hy worde zyn Apostel rechte voort
 Ghy sondaers wilt niet wanhoopen.

Christus om zyn bermherticheyt te bethoonen
 Aen die sondighe menschen siet,

Hy is gheen wtnemer der persoonen
 Matheus is groote ghenade gheschit
 Want Godt en reeckent die zonde niet
 Alsmen penitencie gaet bethoonen.

Matheus is hy den Heere ghebleuen.
 Tot dat hy ten hemel op clom,
 Gods gheest is hem mede ghegeuen
 Hy preeckte acht iaeren int Iodendom
 Daer na reysde hy die landen om
 T'Euangelie heeft hy oock beschreuen.

Van daer is desen Apostel ghetoghen
 Door Egipten in moren lant,
 Twee touenaers daer de menschen bedroghen
 Die hy in de stadt van Nauauer vant,
 Dese haer quaet bracht hy tot schant
 En stelde haer Christum voor ooghen

Den Coninckx Soon is op dat pas gestoruen.
 Maer die Touenaers hadden daer aen geen macht
 Matheus heeft hem t'leuen verworuen,
 Door zyn ghebedt, en Godes cracht
 Den Coninck wort tot het geloof gebracht
 En die touerije die is bedoruen.

Veel menschen ghingen haer doen bekeeren
 Maer den Coninck die storf met grooten rouwe
 Hy hadde een schoone Dochter met eeren,
 Dese begheerde zyn broeder tot een huysvrouwe
 Want hy was Coninck gheworden nu
 Maer Matheus die dede het keeren

Als Matheus nu desen Coninc verclaerde
 Dat zy Christum hadde getrouwt
 Dien zy haer suyuerheyt bewaerde
 Des hy hem niet belghen soudt
 Maer den Coninck door gramschap stroudt
 Sijn wreedheyt hy doen openbaerde.

Want zoo den Apostel aldaer stonde
 Aen den outaer, en heeft ghecelebreert
 Den Coninck ten Dienaer daer sonde

Die door stack den Apostel met eenen sweert
 Dus heeft hy God gheglorificeert,
 Steruende door dese wonde.

O Heer wilt ons met v bermhertighe ooghen
 Sien aen, als ghy Matheus deedt,
 Op dat wy v oock volghen moghen
 Laet ons zonden ons oock zyn leedt
 Van ons selfs wy niet goets connen, zo ghy weet
 Maer moeten van v worden ghetooghen

O Godt ons v paden oock nae treden
 Alzoo uwe vrienden hebben ghedaen
 Aenhoort toch die ootmodighe gebeden
 Van die daer aen uwen autaar staen
 Siet v Soons verdiensten voor ons daer aen
 Bidden wy met ootmoedicheden. Amen.

Een schoon Liedeken vanden H. Engel S. Michael, ende voorts alle Engelen.

Op die wijze: Hoe luyde riep die siel tot Godt van binnen etc.

O Heer wy louen bouen maten v wercken
 Ghy hebt ons menschen gheschapen so eel
 Hier op zoo gaen ick mercken
 Hoe dat ghy ons bemint geheel,
 Want ghy beschickt ons helpers alsoo veel
 Om onse crancheit te helpen verstercken.

Ghy hebt ons o Heere doen bereyden
 Veel Salighe Gheesten in groot ghetal
 Op dat sy ons souden gheleyden
 Hier door dit aertsche dal
 Door onse duystere weggen al
 En nimmermeer van ons scheidten.

Eer dat wy waren alhier gheboren
 Soo hebt ghy dese bewaerders goet
 Ons al bereydt van te vooren,
 Dat zy ons souden nemen in haer behoet

Soo ghy O Engelen altijd doet,
 Gods beuel wilt ghy nae spooren.

Ghy hebt, O Heer, drie regimenten
 Van Engelen voor ons bereyt,
 Daer d'een bouen d'ander seer exelenten
 Al wercken onse salicheyt,
 Sy doen oock haer arrebeyt
 Ons te regeeren die Elementen.

Dese in schoonheyt seer veel verscheelen
 Ende elck heeft drie Coren schoon
 Dat maeckt neghen int geheelen
 Dese staen elck in haren thoon
 Ten dienst van Godt, en zynen Soon
 Om te doen na zyn beuelen.

Wy roepen tot v ghy Engelen des Heeren
 Ende Archangelen allegaer
 Ghy Virtuten vol van eeren,
 Voorts ghy Princepaten clær
 Ende oock ghy Potestaten zeer eerbaer
 Helpt ons duecht vermeeren.

Ghy dominatien, ende Throonen
 Oock mede ghy Engelen Cerubim
 Die daer zijt zoo wonder schoonen
 Voorts ghy hoochste Seraphim
 Die in Gods liefde brandende zijn
 En altoos by Godt woonen.

Al zijt ghy seer hooch, en heerlijk verheuen
 Dat ghy staet voor Gods aenschijn
 Want dat is v daer ghegeuen
 Te aenschouwen Gods glorie fijn
 Voor syn aensicht sy brandende sijn
 Al in dat eewighe leuen.

O Michael Ouerste van al dese oorden
 Ghy hadt v vroom voor Godes eer,
 Foen Lucefer zyn stoel int noorden
 Wilde doen setten nae zyn begeer,
 Ghelyck den hoochsten hy doen geern weer

Doen ghy hem van daer verstoorden
 Alsoo ghy eens voor Gods eer hebt ghestreden
 Coemt ons toch nu te baet
 Ten minsten met v ghebeden
 Want als een Prince ghy voor dien staet
 Die daer is ons aduocaet,
 Voor den Vader vol weerdicheden.

V Engelen, O heer die sijn sorchuuldich
 Om ons te bewaren voor swaricheyt
 Besonder die daer syn verduhdich,
 Ende onnoosel door simpelheyt
 Want zy zien Gods aensicht, soo Cristus seyt
 Altijt voor ons eenvuldich

Als wy reysen om goede, ende salighe saecken
 Soo volghen zy ons dan altoos nae,
 Wanneer wy oock bidden ende waecken
 Sy slaen onse wandel altoos gae
 Als wy den armen oock by stae
 Godt sy dit al kundich maecken.

Als een sondaer hem tot Godt doet bekeeren
 Soo syn sy altsamen daer door verblijt
 Veele duechden dat zy ons leeren,
 Al ist datmen haer niet en ziet
 Sy syn by ons nochtans altijt
 Onse salicheyt sy seer begeeren.

Als wy nu wt deser werelt moeten scheyden
 Soo syn sy by ons met claerheyt schoon
 Om onse ziele te gheleyden,
 Al voor Gods oordeel, en zynen throon
 Om daer te ontfanghen onsen loon
 Nae onse salicheyt zy verbeyden.

O H. Michael, met al v lieue ondersaten
 Helpt ons doch door v liefde goet
 Ghy Archangelen en Potestaten
 Valt voor ons den Heer te voet
 Neemt ons doch in uwe behoet
 Al ghy Engelen, en Princepaten

Ghy hebt eertijts vroom ghestreden
 O Heylighe Prince. S. Michiel
 Anderen hebben ghebeden,
 Voor Ierusalem Gods pryel
 Wy beuelen v oock onse ziel
 En der Heyliger Kercken vreden. Amen.

Een liedeken van Sinte Simon ende Iudas Apostelen,

Op die wijze: Als die Eeckelen rijpen etc.

O broeders wilt toch hooren
 Van Symon, en Iudas goet
 Van een Moeder waren zy ghebooren
 En Christus die heeftse vercooren
 Al tot zyn Aposten soet.
 Iacob de Minder was haren broeder
 Sy volchden Christus altijd naer,
 Maria Cleopha was haeren moeder
 Sy verlieten noyt onsen behoeder
 Tot dat hy op gheclommen waer.
 Hier na zyn sy gaen loopen
 In Egipten en Mesopotanien lant
 Daer leerden zy t'volck met hoopen
 Veel menschen die lieten haer doopen
 Tot Gods glorij, en t'Vyants schant
 Van daer zyn zy ghecome,
 In Persien, en daer ontrent,
 De afgoden zyn haer stem benomen
 Den Coninck is tot het gheloof ghecome
 En veel menschen hebben Godt bekent.
 Die schrieuers ons voorts vertellen
 Dat zy preekten tot Babilonien coen
 Deden Priesters en Diakens daer stellen
 O(m de menschen te trecken wt der hellen
 En dat zy penitentie souden doen.
 Een Abdias deden zy daer wijen

Bischop ouer die groote stadt,
 Van daer ginghen zy voorts tyen
 In veel landen van dier contrijen
 Om den mensch te deelen t'hemelsch schat.

Daer preeckten zy alzo langhen
 Dat zy quamen al metter spoet,
 In een Stadt, Swamer, daer syn zy gheuanghen
 Door twee touenaers zeer strangen
 Daer hebben sy ghestort haer bloet.

Veele boosheyt sy op haer bedachten
 Sy leyden haer in haren tempel snoot
 En d'wonghen haer met crachten,
 Die afgoden ginghen zy verachten
 Daer smeten sy dese Apostelen doot.

In stucken deden zy haer keruen
 O bose natuere verdriet,
 Al scheent haer een ellendich steruen
 Nochtans gaen sulcken verweruen
 Gods glorij daer an twijfeltmen niet.

Dus zijn zy als goede Martelaren
 Van Godt haren Heere ghecroont
 Want zy hier in zyn wijngaert waren
 Goede ghetrouwe Dienaren
 Nu wordne zy wel van hem gheloont.

Een liedeken opt hoochtijt van alle Gods Heyligen.

Ende men singet opten voys O Crancheyt des vleisch. etc.

Laet ons louen die glorioose vrienden
 Die by Godt nu inden hemel zyn,
 En die in haer leuen hem vierich dienden
 Nu is vergeten al haer wee, en pijn.

Hierom wy willen haer oock gaen prijsen
 En gheuen Godt nochtans zyn eer
 Die zyn glorie niet en can verliesen
 Want hy is haer alder Heer.

Christus coemt ons selfs dit leeren
 Als onsen alder liefsten vriend,
 Dat zynen Vader daer wil eeren
 Die hem alhier eerst heeft ghedient.

Hier inne wy den Heere nu volghen
 Om haer te eeren met ootmoet,
 Waerom zijt ghy op ons verbolghen
 Als oftmen Gods eere vercorten doet.

Hebt ghy broeders niet wel ghelesen
 Want dat staet gheschreuen wis
 Datmen eeren zal alle desen,
 Die daer eere toecomende is.

Wy en eeren haer niet als Goden
 Maer als vrienden van onsen Godt
 Want dus wort ons al t'samen gheboden
 Waerom acht ghy ons dan sodt.

Altesamen zoo zyn wy immers leden
 Van een H. Kercke, oft lichaem
 Hier begeeren wy onse lidmaten ghebeden
 Want zy zyn Godt seer aenghenaem

Als den Heere hem vergramt om onse sonden
 Ghelijck hy nv daghelijckx doet,
 En zy met haer onbesmette monden
 Bidden hem voor ons met ootmoet.

Die Engelen zyn mede onse broeders
 Soo ons die schrift dat seyt,
 En zijn ghestelt tot ons behoeders
 Beschickende mede onse salicheyt.

Die zielen vande rechtueerdighe menschen
 Dienen Godt, en zyn oock niet stil,
 Onse salicheyt zy mede helpen, en wenschen
 En zijn met Godt van eenen wil.

Het gheloof, ende hope sal ophouden
 Ghelijck dat leert Sinte Paulus wel
 Maer die liefde zal naemaels niet vercouden
 Want zy inder eewicheyt blijuen sel.

Die liefde die is van dier natueren

Ghelijck een vier dat altoos leeft,
 In haer selfs can zy niet alleene ghedueren
 Maer gaet voorts in al dat haer aencleeft.

Christus thoont eerst zyn liefde warachtich
 Hy bidt voor ons aen zynen hemelschen vaer
 Soo doen inden Hemel zyn vrienden eendrachtich
 En volghen het lammeken altoos naer,

Den Engel die badt voor die Ioodtsche naetie
 In Babilonien gheuanghen op dat pas,
 Hy worde verhoort, en Godt dede haer gracie
 Want de seuentich iaer nu omme was.

Het is tegens natuere, souden Christus leden
 Fansch doog, blind ende stomme zijn,
 En heeft Omas, en Ieremias niet ghebeden
 Voor Gods volck zoo wy lesen fijn.

Doen was den hemel noch gheslooten
 En gheen ziele was Godts glorie present
 Soude nu dat Godt zyn gratie wt heeft gegoten
 Haer bidden door haer glorie zijn gheschent

Inden hemel daer Gods vrienden nu regneren
 Daer is een sonderlinghe vruecht,
 Als een sonder hem tot Godt gaet bekeeren
 Soo is al dat hemelsche hyer verhuecht.

Godt door zyn goetheyt, die gaer begeeren
 Altesamen ons eewighe salicheyt,
 Syn vrienden moeten hier mede accordeeren
 Anders zyn zy van haer hoofd verspreyt

Ouer al die werelt in allen hoecken,
 In alle groote heylighen alsoomen leest
 Wt haer geschriften en na gelaten boecken
 Heeft altoos dit gheloue gheweest.

Gods kercke Christus bruyt warachtich
 Eert Godt huyden nae der ouder seed,
 Met sijn moeder, alle heyligen eendrachtich
 En begheert ootmoedich haren beed.

Bidt voor ons O vrienden des Heeren,
 O broeders ghedenckt op onse ellendt

Dat wy ons alzoog moghen bekeeren
 En comen tot v, by Godt present.
 Die woeste zee zijt ghy ouer gheuaeren
 Voor perickel en vreest ghy niet,
 Bidt Godt, dat hy ons oock soo wil bewaeren
 Op dat wy comen daer ghy nu zijt. Amen.

Een Liedeken vanden H. Willeboort Apostel van Hollant, zee-lant. etc.

op de wijze: vanden 14. Psalm. O Heer wie sal in uwen tent. etc.

Wy dancken v, O Heere goet
 In al des werelts hoecken,
 Nae dat ghy hadt ghestort v bloet
 Soo coemt ghy ons besoecken.
 V Heilich Euangelie clær
 Dat hebt ghy ons laeten preecken
 Want al die werelt salt worden ghewaer
 Soo ghy Heere selfs gaet spreecken.
 Want eer dat coemt den ionsten dach
 Door al die werelt ronden,
 Salmen hooren van Christus ghewach
 Daer zijn dienaers sullen worden gesonden.
 Ghy hebt, Heere, in desen laesten tijt
 Ons Heydenen al hier int Noorden,
 V dienaers ghesonden al metter vlijt
 Daermen te vooren noyt van v en hoorden.
 Een heylich mensche hebt ghy verweckt
 In uwen weth zeer wel eruaeren,
 Die wt liefden in dese landen treckt
 Om v woorden daer te doen openbaeren.
 Willebrordus is hy ghenaemt
 In Enghelant was hy ghebooren,
 Dese en heeftet hem niet gheschaemt
 Om den Afgoden alhier te doen verstooren.
 Hy was een Priester seer Catholijck

Wijs gheleert, en wel ter taelen,
Daer toe zoo leefde hy oock heilichlijck
Wt der hellen woude hy ons haelen.

Maer eer dat hy tot ons lieden quam
Trock hy in Yerlant zoo wy lesen
Daer hy in wijsheyt seer toenam,
Door gheleerden die hem daer onderwesen.

Hy en nam den macht van selfs niet an
Daer veele nv zijn toe gecomen,
Maer reysde aen Sergius den goeden man
Doen wesende der Paus tot Romen.

Sergius worde veropenbaert
Door een Engel van Gods wegghen
Dese heeft hem alzooveel verclaert
Willebroort heeft zyn wil vercreghen.

Het is ons mede oock wel bekent
Dat hy een nieuwen naem daer heeft ontfanghen
Den Paus die noemde hem doen Clement
Eer hy nae Hollant is gheganghen.

Nae dat Clemens nu dese macht
Al vanden Paus hadde vercreghen
Soo dede hy veel teekenen door Godts cracht
Ghelijck die Apostelen oock pleghen.

Radbout was Coninck op dat pas
Tot Medenblick als doen woonachtich
Die noch vol afgoderie was,
Met al zyn vriesen eendrachtich.

Dese heeft hem zeer verstoort,
Datmen zyn oude goden ginck vernielen
Hierom ontboot hy daer Willeboort
Daer veel stercke woorden vielen.

Want Willebroort was niet verueert
Maer hy sach den Coninck onder oogghen
Hy heeft zyn salicheyt zeer begheert
Maer hy wilde blieueb bedroogghen.

Willebroort voorts nae Vranckrijck treckt
Om Pepinum al daer te spreekken,

Want Radbout was Pepijn subieckt
 Die riet hem Gods woort te preecken.
 Dus quam Willeboort al nae Hollant
 Want hy had nu consent ontfanghen,
 Dus preeckten zy Gods woort gelijcker hant
 Door stadt, en dorp syn zy geganghen.
 Hy hadde noch elf met hem ghebracht
 Die het lant ouer al door liepen,
 Sy leerden alle met goet eendracht
 En tot Christum zy die menschen riepen.
 Catholyck, hebben zy gheleert
 En waren oock heylich van leuen
 Sommighe van desen sijn gemarteliseert
 En hebben Godthaer zielen zoo gegeuen
 Die sommighe waren van Coninckx bloet
 En quamen wt liefden ons bekeeren
 Achter latende haer gheslachte en goet
 Doende veel teeckenen inden naem des heeren.
 Dit gelooue moest immers sijn correct
 D'welck Godt door miraeckelen heeft bewesen
 En wy sien dat dese dit nu ontbreckt
 Die cort onder ons sijn op gheresen
 Door Gods liefde die Willeboort dreef
 Heeft Godt door haer ons comen besoecken
 Doenmen seshondert, seuentnegentich schreef
 Soo ons verclaren die oude boecken.
 Sy en sochten niet haer eyghen eer.
 Noch quamen niet mede ongesonden
 Maer preeckten hier die oude leer
 Die sy tot Romen hebben gheuonden
 Willeboort die ons Apostel is
 Die behooren wy altoos te prijsen
 Hy bracht ons wt die duysternis
 En Gods licht dede hy ons eerst wijsen.
 Dit heylich ghelooue zeer hooch bemint
 Daer wy dus langhe in hebben gheseten
 Negenhondert iaren, of daer ontrent.

Wort van veele nu wederom versmeten.
 Oorloof ghy broeders van Hollant
 Dit is v wt liefden gheschoncken,
 By Godt en can comen niemant
 Dan door dit geloof dat hier eerst heeft gecloncken.

Een liedt vanden H. Bischop sinte Martinvs”

Op die wijze: Gheen meerder ghenuchten op eerden en is etc.

Aenhoort ghy Christenen ionck en out,
 Vanden heyligen Marthinus stout
 Nu inden hemel hooch verheuen
 Hy vreesde Godt van zyn ionghe iuecht
 Ghy ionckheyt v hier aen spiegelen muecht
 Om oock heylclijck te leuen.

Sijn ouders waren ongelouich en quaet
 Hy volchde den crijch onder den Apostael
 Iulianus den Godtlosen
 Het christenen en heeft hem niet besmet
 Godt heeft hy altoos voor oogen gheset
 Die heeft hem oock verkosen

Het gheviel eens op eenen tijt
 Dat Martinus tot Amiens de poorte in riet
 Om een aelmis worde hy gebeden
 Hy hadde geen gelt, maer weinich cleer
 Daer trock hy wt sijn selfs gheweer
 Sijn mantel an tween ghesneden.

Hy gaf den armen den eenen helft
 Het ander deel behielt hy selfs,
 Dus ginck hy daer heenen rijden
 Al hebben sijn gesellen hem bespot
 Hy achte het weinich, maer vreesde Godt
 Met den armen hadde hy medelijden.

Christus heeft hem des nachts veropenbaert
 Die cracht der aelmis wort hem verclaert
 Dus ginck ons Heere hem verthoonen

Door een Visioen, sach Martinus hem daer
 Als of hem die halue mantel gegeuen waer
 Dwelck hy Martinus wilde beloouen.

Hier na Martinus den crijch verlaet
 By den Biscop Hilarius dat hy gaet
 Tot den doop is hy ghecomen,
 Hy reysde hier na zeer wijt ende veer
 Sijn moeder bekeerde hy totten Heer
 In duechden heeft hy toegenomen.

Die moordenaers hebben hem eens aengetast
 Maer hy betroude opten Heere soo vast
 Gods woort deede hy haer leeren
 Daer schiede groot wonder op dat pas
 Hy die te voren een Moordenaer was
 Ginck hem nu tot Godt bekeeren.

Den duyuel heeft hem dickwils laten zien
 Martinus waer herder als eenen stien
 Door Gods woort heeft hy hem verdreuen
 Veele Miraeckelen deed' hy in zijnen tijdt
 Tot Tours is hy Biscop ghewijdt
 Drye dooden verbadt hy het leuen.

Eerstmael was hy een duechdelijck man
 Maer doen hy zyn bisdom had ghenomen an
 Om een ander by hem selfs te leeren,
 Hy leefde als Monnic, die dicwils badt
 Hy waeckte veel, maar weynich hy adt
 Dus ginck hy inden wech des Heeren.

Hy smeeckte den keyser noch Coninck niet
 Soomen hoort dat nu veele gheschiet
 Dan die waerheyt stelde hy bloden
 Hy bleef stantastich zo hy waer
 En strafte het quaet wel inden sondaer
 Oock daermen hem ter tafel noden.

Met Gods Engelen was hy alzo gemien
 Die hy sprack, en haer dickwils lieten sien
 O Weerdighe Marthinus verheuen,
 Ghy hebt altijts Gods glorij ghesocht

En hebt uwen tijt zoo ouer ghebrocht
 Die croon des hemels is oock gegheuen
 Martinus was out nu tachtentich iaer
 Doen worde hy de doot oock ghewaer
 Sijn broeders dede hy daer vergaren
 Hy gaf haer een zeer schoon testament,
 Veel goede leeringhe heeft hy haer ingeprent
 Den wech des Heeren dede haer verclaren.

In een hayren cleet, en op d'assche hy lach
 Met die ooghen dat hy ten hemel op sach
 O Heer wilt ons dien gheest oock gheuen
 Den duuel heeft hem noch zoo verslondt
 Dat hy Gods dienaer becooren soudt
 Maer hy heeft dien van hem verdreuen.

Dus gaf Marthinus God zynen geest
 Die daer voor den doot niet en was beureest
 Noch en weigerde oock niet te leuen
 Sijn doot lichaem was alzo schoon ende claer
 Als of hy niet ghestoruen en waer,
 Denckt hoe hy nv is by Godt verheuen

Ghy herders slaet v ooghen op desen vrient
 Die zyn ampt also wel heeft bedient
 Laet v Marthinus zyn een exempel
 Want Gods huys is nv zeer desolaet
 Bidt Godt, dat hy afwent het quaet
 En alzo wil suyueren sijnen tempel. Amen.

***Een schoon liedeken vande Heylige Maghet ende Martelaerse S,
 Catharina.***

Op die wijze: VVaecht op ghy Christenen allen.

Ghy Christenen doet op v ooren
 En zyt niet doof op dit termijn
 Men zal v hier laten horen
 Gods wonder in sinte Kathrijn,
 Tot Allexandrijen woonachtich,
 Gheboren wt Coninckx gheslacht

Siet hoe dst Godt almachtich
Al door haer heeft ghewracht.

Sy was van lichaem zoo schoone
Niemant hadde by haer ghelijck
Men vant gheen vrou-persoone
Alsoo wijs, ende deghelijck,
Maximinus was doen Keyser van Romen
Seer tirannich, ende wreedt,
Al zijn volck deede hy comen
Daer hy den afgodt sacraficie deedt.

Die menschen met grooter hoopen
Worden gedwongen van desen tyran
Catharina daer eens quam loopen
Die den Keyser aldus sprack an
Inder hellen sult ghy branden
En een wich sijn verdoemt,
Dat ghy dne afgodt doet offerhanden
D'welck Godt alleene toecoemt.

O Keyser ghy soudet v schaemen
Dat ghy dus sijt versodt,
Om het volck aldus te vraemen
Tot het dienen van v afgodt,
Een Godt des hemels moetmen aenbeden
En offeren dien, alzoot betaemt
Den Keyser wert ontroert door dese reden
En als stom, zo was hy beschaemt.

Den Keyser verwonderde hem bouen maten
Van haer schoonheyt ende verstant
Hy heefse by hem ghelaten,
Haers gelycke hy noyt en vant
Hy dochte in syn plompe sinnen
Of zy gheen mensche en waer
Maer een van den godinnen
Hierom so bewaerde hy haer.

Terstont zo dede hy schriuen
Al door zyn gansche rijck,
Met boden, en doorbriuen,

Om wijse mannen seer autenticck
 Op dat sy souden kempen
 Teghens een maghet valiant
 Die aldaer gaet schempen
 Ons goden tot grooten schant.

Vyftich wijsen daer met woorden begonnen
 En hebbeb met Kathina ghedisputeert,
 Maer Gods wijsheyt heeft haer ouerwonnen
 En zyn alsamen tot Godt bekeert,
 Sy beleden al den naem des Heeren
 Dese vijftich int generael,
 Den Keyser ginck zyn boosheyt op haer keeren
 Hy verbrandense altemaal.

Hier is het waer gheblecken
 So Christus sprack met grooten vliet
 Ghy en zult niet vresen te spreecken
 Ick salt v ingeuen op dien tijt,
 Den Keyser door woorden herd en sachten
 Heeft dese maghet so aenghegaen
 Maer zyn afgoden ginck zy verachten
 En heeft hem vromelyck weerghestaen.

Doen hy haer niet conste beueeren
 Noch door smeecken ondergaen,
 Soo dede hy wt trecken haer cleeren
 En liet haer lichaem twee uren slaen
 Met ossen senuwen, O boosheden
 Maer Cathrina met vromen moet
 Heeft dese torment gheleden,
 Wt liefde van haer Bruydegom soet

Die keyserinne seer hooch gheboren
 Hoorde dit wonder van S. Katrijn
 Gods gratie quam haer te voren
 Sy ginck by dit maechdekijn,
 Die den keyser hadde doen steecken
 Inden kercker hoort myn vermaen
 Ende om haer te spreecken
 So is zy daer by ghegaen

Prophirius den ouerste der Soldaten
 Die al noch heydens was,
 Heeft die keyserinne ghelaten
 By Catharina op dat pas
 Dese maghet door den gheest des Heeren
 Heeft al zoo veel te weghe ghebracht,
 Dat die keyserinne haer ginck bekeeren
 Oock Porphirio met al zyn wacht.

Als den Keyser dit quam te hooren
 Dat dese hem al waren afghegaen
 Soo ginck hy al zoo hem verstooren
 Dat hy al haer dede het hoofd afslaen
 Die mans beminnen haer vrouwen
 Maer dese keyser liet zyn eyghen wijf
 Het hoofd van haer lichaem houwen
 En trock haer borsten al van haer lijf.

Dese hebben die croone ontfanghen
 Van die eeuwige glorie soet,
 Den keyser heeft Kathrina aengeganghen
 Nae dat d'ander nu hadden ghestort haer bloet
 Met smeecken, ende door drieghen
 Heeft hy haer den wech gestroyt
 Om haer van Godt te crieghen
 Maer zy heeft sijn afgoden verfoyt

Doen dede den Keyser maecken
 Twee raden seer vreesselyck
 Die hy liet drayen, en kraecken
 Om die maghet te doen een schrick
 Mits zy stantastich wert beuonden
 Soo is dese peerle delicaet
 Op dese raders ghebonden,
 Maer zy en hebben haer niet gheschaet.

Alsmen dese raden dese wenden
 Opten seluen tijt terstont,
 Dede Godt zynen Engel senden
 Die dese Maghet ontbont
 En dede die raeden loopen

Door die heydenen subijdt.
 Die daer storuen met grooter hoopen
 Maer dit en schaedt Cathrina niet.

Den keyser sonder verbeyden,
 Bracht die Maghet al buyter der stadt
 Die haer ter doot ginck bereyden
 En den Heere zeer vierich badt
 V handen hebt ghy wtghesteecken
 Aent cruys, sprack sy O Heer
 En wilt mijn leedt niet wreecken
 Dus badt zy, ende noch meer.

Wilt my, O Heere, oock gunnen
 Dat dit mijn lichaem bloodt,
 Niemant zal vinden kunnen
 Dat ick v offere door myn doot
 Wilt dit volck toch bewaren,
 Dat hier rontsom my staet,
 In v schaepskoy wiltse vergaren
 Doet haer toch dese weldaet.

Oock die mijnen naem doet spreecken
 Gheeft hem, O Heere, dat hy begheert
 Doen ginck zy haren hals wtsteecken
 Ootmoedich voor het sweert,
 Voor t'bloet sachmen melck draeuen
 Wt dut suyuer lichaem vray,
 Gods Engelen hebbent begrauen
 Al op den berch van Sinay.

Oorloof ghy Christenen te samen
 In desen benauden tijt,
 Wilt v om Christum niet schamen
 Maer vromelyck hem belijdt,
 Dese Martelaers gaetmen v verthoonen
 Sy hebben oock menschen gheweest
 Godt zalt v rijckelyck loonen,
 Als ghy den bosen oock niet en vreest.

Een liedt vanden H. Apostel sinte Andreas:

ende gaet op den voys: Ontvvaect nu Israel, doet op v ooren. etc.

Ghy heylich Apostel, Andreas verheuen
 Waert eerst Discipel al van sint Ian
 Dese hebt ghy eens gaen begheuen
 En hebt Christum ghehangen an
 Want Iohannes getuychde daer van
 Dat hy was des vaders woort
 Het lammeken koene: dat daer soude versoenen
 Den vader die op ons was verstoort.

Andreas heeft Christus voort aengehanghen
 Maer doen hy nu ten hemel clom
 En den H, Gheest nu hadde ontfanghen
 Soo reysde hy de landen om
 In Schijtia leerde hyt Cristendom
 En brachte daer dese boodtschap goet
 Dat Messias was gecomen tot haerder vromen
 En had voor haer gestort zyn bloet

Tot Epicum hoordemen hem preecken
 En daer toe oock in Traciam
 Andries dede daer menich teecken
 Daer het volck door tot het geloue quam
 Van daer hy weder zyn reyse nam
 In een stadt genaemt Pataras,
 Int lant van Achayen Daer ginck hy sayen
 Gods woort daer noyt gehoort en was.

Die afgoden dede hy daer vernielen,
 Haer tempels gebruyckten zy rechte voort
 Veele menschen met hem aenvielen
 En gheloofden daer aen Godes woort
 Hy wijde Priesters, en Diakens hoort
 Dese holpen hem in Christus bouw',
 Dus quamen daer met hoopen en lieten haer dopen
 Beyde mannen ende vrouw.

Andreas lach een zeer heylich leuen
 Aldus heeft hy Gods naem vermeert
 Veel heeft hy hier door oorsaeck ghegeuen
 Dat zy tot Christum sijn bekeert
 Want den Apostel was haer seer weert
 Tot alle menschen hy sijn liefde wt goot
 Gods woort dede hy haer preecken: En genas haer gebreken
 Waerom den rechter dit seer verdoodt.

Den rechter diemen Egeas doet noemen
 Die d'wong het volck tot afgoderije
 Den Apostel die is by hem ghecomen
 Hy strafte desen rechter vry
 Egeas sprack, hoe nae zijt ghy
 Andreas, daermen my veel af seyt
 Die daer ouerstreet onse geboden: En breeckt onse goden
 En het volck tot uwen Christus leyt.

Den Apostel die heeftet al beleden
 Hoort hoe dat hy sijn woorden volendt
 Tot desen rechter door veel reden
 Den Romeynen die sijn noch al verblent
 Sy hebben Christum noch niet ghekent
 En v valsche goden die sijn confuis
 Begeert gy die vreucht hier bouen: gy moet gelouen
 In Christus die daer sterf ant cruys.

Andreas die ginck voorts verclaren
 Het gheloue in eenen Godt,
 Oock die verborgen heden die daer waeren
 In het cruys, maer hy wort bespot
 Dus bleef desen rechter versodt
 Maer Andries sprack hem straffelyck aen
 Inder hellen sult gy branden? want gi maect tot schanden
 Christum die ghy derft weder staen.

Den rechter dede hem slaen met roeden
 Alsoo boos was dees catijf,
 Dwelck zeer nadt waer van zynen bloeden
 Aldus trackteerde hy syn heylich lijf.
 Maer hy hinck aen Christum stijf,

Oock heeft Andreas aldaer gheleert
 Dat hy offerde alle dagen het *lan* gods hoort dit gewagen
 Die wort oock geeeten, en niet verteert.

Dit verwonderde Egeos bouen maten
 Die niet wiste Gods mogenthey, *t*
 Maer den Apostel heeft die ghelaten
 En heeft hem die eere des cruys gheseyt
 D'welck hem den rechter heeft op gheleyt
 Want aent cruys te steruen hy hem verwees
 Andries ginck hem verblijden, dat hy mochte lijden
 Die het cruyce alzoo heerlyk prees.

Het volc was droeuich, zeer bouen maten
 Om dat Andreas nu steruen most
 Sy wouden hem noodt verlaten,
 En hadden daer Herder gheern verlost
 Maer den Apostel heeft haer ghetroot
 Hy verlangende na zyn bruydegom soet
 Dus is hy sonder schromen: By het cruys gecomen
 D'welck hy zeer blydelyck heeft ghegroet.

Ick aenbidde v, O cruys verheuen
 Riep Andreas met woord en coen
 Mijn meester die heeft zynen gheest ghegeuen
 Aen v, waerom soude ickt oock niet doen
 Ick gaen my yoy v zeer spoen,
 Christus heeft, die aen v oock hinck
 V geheylicht met zyn leden: en door meer ander reden
 Dat Andreas oock het cruys ontfinck

Doen ginckmen hem op het cruyce binden
 Syn clederen hy selfs wt treckt,
 Om synen Meester alsoo te vinden
 Daer zyn zijn leden seer wtghereckt
 Vant cruyce hy het volck toe spreckt
 Want twee daghen hinck hy daer an
 Egeas begonst te schromen, dus is hy ghecomen
 Om den Apostel te nemen daer van.

Het volck ontfinck zeer schoone leeren
 Vanden cruyce zo hy daer hinck,

Om Godt, en zyn Dienaers te eeren
 Doen geschiede daer een wonder dinck
 Want Godt synen gheest ontfinck
 Soo Egeas daer gheloopen quam
 Om hem los te maecken: Want het volc die spraken
 En waren op den rechter gram.

Wilt ghy v nu noch doen bekeeren
 Riep Andries tot Egeas,
 En schicken v, nae den wil des Heeren
 Soo coemt ghy noch wel te pas
 Maer of v sinne nu anders was
 Om my van den cruyce te doen
 Dat is verlooren: Want ick worde vercooren
 Om te ontfanghen des hemels croon

Soo men die banden nu aldaer ont deden
 Om hem te nemen al van het hout
 Soo heeft Andreas den Heer ghebeden
 Dat hy syn gheest toch haelen wout
 Groot wonder wert daer aengheschout
 Want een hemels licht quam daer
 Dit heeft hem onschenen: En zoo reisde hy genen
 Tot Godt syn hemelschen vaer.

Dit eynde van Andreas leuen
 Hebt ghy myn broeders al hier gehoort
 Soot die van Achayen hebben beschreuen
 En tot ons is ghecomen voort
 Hierom soo laet ons oock met accoort
 Christum dienen in deser tijt
 Soo sullen wy comen: Daer Andries is genomen
 Inden hemel daer hy nu is verblijdt.

Een schriftelick liedeken inden Aduent te singhen vande toecomste ons Heeren.

Op die wijze: O crancheyt des vleis wilt v trueren laten etc.

O Adam wilt v trueren vergeten
 Laet vaeren v kermen tot deser stont

Dat uwe naecomers, die H. Propheten
 Hebben gheroepen met haren mont.

Vanden grooten Propheet, die gesalfde des heeren
 Die ons allen was beloofte.

Om Satans rijck te destrueeren
 En alzoo te vertreden zynen hoofd

Een vrouwe heeft ons ghebracht tot sonden
 Ende in den eewighen doot

Een vrou isser wederom gheuonden
 Die ons verlost heeft wt dier noot.

Den Septer van Iuda soude niet faelieeren,
 Tot dat ons Messias quam,

Die ginck Iacob al prophenteeren

Doen was Herodes wt een ander stam

Onder welcken Christus wert gheboren

Aldus is die Prophecye vervult

Moyses sprack oock langhe te voren

Sent toch, die ghy senden sult.

Noch gaet dien seluen vertrecken

Voor zynen volck een Prophecy

Godt sal wt v een propheet verwecken

Die zult ghy hooren ghelyck als my.

God die doet ons door Daidt vertrecken

Die beschrijft ons nae Gods beuoel,

Dat Godt een saedt wt hem sal verwecken

Die daer zal sitten op zynen stoel.

Den rechten Soone Daidts soude Godt senden

Soo ons die schrifture seyt,

Voort comende wt Daidts lenden

Ende sal regneeren inder eeuwicheyt.

Laet ons oock tot Daniël comen

Die schr4ijft dat hy heeft gesien,

Van een hooghen berch is aldaer genomen

Sonder handen eenen stien,

Dese was cleyn, maer is ghewassen

Tot eenen berch seer groot

Dwelckmen op niemant als Christum *can* passen

Wiens naem is in al die werelt bloodt.

Noch zoo comt desen Daniel spreekken
Van dese menschen zoon die comen most
Nae den tijt van t'seuentich weecken
Dan souden wy te recht worden verlost

Ezechiel die sach een poorte gheslooten
Maer den Coninck die ginck daer door
Vanden tempel is Gods water geuloten
Gods gratie quam ons menschen voor.

Godt den hemelschen Vader van bouen
Heeft hem ouer ons ontfermt,
Die hy Adam en Abraham ginck belouen
En alle ouden om hebben ghekermt.

Och of ghy die hemelen toch wout scheuren
Riep Esaias met een accoort,
Och mochte ons dat toch eens ghebueren
Dat ons verlosser wilde comen voort

Laet die hemelen van bouen douwen
En laet regueren die wolcken hooch
Den rechtuerdigen, riepen den ouwen
T'sauonts, ende des morgens vroeck.

Laet die aerde mede gaen open,
En brenghen den Salichmaecker voort
Nu soo is dit haer langhe roepen
Van Godt den hemelschen vader verhoort.

Alzo lief hadt Godt ons sondige menschen
Dat hy syn eenighen Soone gaf,
Daer alle Propheeten om ginghen wenschen
Om op hem te nemen onsen staf.

Godt heeft ghenuchte met ons te wesen
Hy is onsen Emanuel,
Daer wy by alle Propheten af lesen
Die heeft hem becleedt met onsen vel.

Met vleesch, ende met baanderen meden
Is hy gheworden ghelyck als wy,
Behaluen sonde die hy noyt en deden
Want daer af zoo was hy vry

Laet ons desen Coninck met waerdicheden
 Wellecom heten in deser tijt,
 Soo die van Ierusalem eens deden
 Wellecom Soons Daudits ghebenedyt.

Een Liet vanden H. Bischop sinte Nicolaes.

Op die wijze: Hoe Lustelyck is ons de coele Mey ghedaen. etc.

O Ihesu, bruydegom soet
 Godes eenighen zoone,
 Wy vallen u te voet,
 Een Godt en drie persoone
 Myn ziele thoont zolaes
 Op huyden desen daeghen
 Ghy hebt ghesonden Nicolas
 Een vrient na v behaghen
 In Licien leyt een stadt
 Patharas wt vercoren,
 Daer is Nicolaes Gods vadt
 Van goede ouders gheboren
 Hy gaf hem van zyn iuecht
 Tot een zeer heylich leuen,
 Dus ghy hier hooren muecht
 Hoe dat zyn naem is verheuen.
 Doen hy noch was een kint
 Had hy den woen, en vridach in eeren
 Suyverheyt heeft hy zo bemint
 Van vrouwen ginck hy hem keeren
 Hy waeckt, en vaste zeer veel
 Dick heeft hy oock ghebeden,
 In den hemel sochte hy zyn deel
 Daerom castijde hy zyn leden.
 Hy gaf aelmissen van zyn schaden
 Wt miltheyt zonder schroomen,
 Daer was een die drie dochters hadt
 En tot armoede ghecomen,

Dese om te winnen den cost
 Souden zy leuen, ende eeten
 Syn dochters onteeren moest
 Dit quam Nicolaes te weten.

Hy ginck op eenen tijt,
 Dat het niemant soude weten
 En nam veel gelts subyt,
 Dat hy in zyn huys heeft ghesmeten
 Als desen man nu opstont
 Nae dat hy hadde ghebeden,
 Al dit gelt dat hy daer vont
 Hy aen zyn kints huwelyck besteden
 Als sinte Nicolaes dit sach,
 Hy heeft noch twee mael gelt gesmeten
 Den Vader met zyn ghewach
 Quamt hier na te weten,
 Dus heeft hy zyn liefde verclaert
 Aen mannen ende vrouwen
 Nae Ierusalem hy oock vaert
 Om die heylige plaetsen te aenschouwen.

Als hijt al hadde besocht,
 Daer Christus hadde gheleden
 In Egipten wert hy ghebrocht
 Daer dede hy wonder heden
 Hy was oock tot Niceen
 Int Concilium hooch verheuen.
 Datmen tegens Arrius deed
 Daer heeft hy zyn stem oock gegeuen.

Hy hoorde eens eenen stem
 So hy was in gebeden,
 Die sprack aldus tot hem
 Nicolaes weest wel te vreden
 Die vruchten die den acker heeft
 Elders moet ghy die soecken
 Onder de menschen v begheeft
 Verbreyt myn naem in allen hoecken.

Nicolaes bedroefde hem doe

Waer hem Hodt toch woude wijsen
 Hy reysde nae Mirren toe,
 Daermen een Biscop soude kiezen
 Hy quam hy by goet gheual,
 T'snachts voor die Kerck dooren
 Daer waren Priesters al,
 En hebben hem Bisschop gecooren
 Doen Nicolaes nu desen staet
 Wt liefden had aen ghenomen
 Hy belette alle quaet
 Een yegelijck ginck hem schroomen
 Hy en nutte gheenen vleys
 Seer sober dede hy hem saden
 Daer daech maer eenen reys
 Was noyt door spijs verladen.

Hy was zeer hooch gheleert
 Al in Gods weth verheuen
 Van alle man wert hy ghe-eert
 Door zyn seer Heylich leuen
 Hy heeft God altoos ghedient
 Wonder heeft Godt door hem bewesen
 Hy was sijn besonder vrient
 Hierom wert hy ghepresen.

Doen hy nu steruen sout
 Sach hy de Engelen neder daelen
 Hy heeft vast op Godt betrou
 Die zyn siele oock dede halen
 Die doot hy niet en vreest
 Maer ginck daer na verlanghen
 Godt beual hy sijnen Geest,
 Die heeft hem oock ontfanghen.

Een liedt vande ontdangenisse van die Moeder Gods Maria,

Op die wijze: O menschen hoe meucht ghy dus zijn verblijt. etc.

O Adam ghy hebt onse ziele door wont
 Wie zal hem weer ghenesen maecken

Ghy hebt gedaen eerst eenen sondt
 Die wy noch altesamen smaecken
 Wy syn besmet in onsen natuur, in onsen natuur
 Christus die is alle pure

God heeft Adam wederom beloofd
 Om dat hy ons allen wilde bevrijen
 Den duyvel soude hy vertreden het hoofd.
 Abrahams zaedt woude hy ghebenedijen
 Christus die was Abrahams zaet, was etc.
 Die ons soude af nemen Adams quaet.

Met Deuidt maeckte God oock een verbont
 Hy soude winnen eenen Soone
 Die op zijnen stoel het zy v condt
 Soude regneeren in sijnen throone
 Eewich, ende onendtelijck: onendtelijck
 Dit en waer gheensins Salomons rijck.

Wt Daudits lenden, en lessen stam
 Is onse dese vrucht voorts comen
 Oock wt Ioachim, ende Annam,
 Heeft dese bloeme haer wasdom ghenomen
 Want dese waren wt Daudits gheslacht, wt etc.
 En hebben desen bloem ghebracht.

Christus onsen rechter Messias
 Heeft zijn lichaem wt Maria ontfanghen
 En om dat in hem gheen smette en was
 Soo gheloouen wy met verstranghen
 Dat Godt haer lichaem soo heeft gheclaert, so etc.
 En altoos voor sonden heeft bewaert.

Die H. Kercke, die singt seer stout
 Van dit Maechedeken wtvercooren
 Dat sy onder dreck is gheuonden alst gout
 Iae als een roose, wt eenen dooren
 Al was den wortel seer beuleckt, seer bevleckt
 Nochtans was dese vruchte perfect.

Godt die is almachtich geloouen wy
 Die ginck het alsoo belieuen,
 Sijn huyste bewaeren van sonden vry

Daer hy negen maenden in wilde bliuen
 En ontfanghen aldaer wt haeren zaet, wt haren etc.
 Daer Godt noyt smette in comen laet.

 Noch doen wy v broeders dese vermaen
 En wilter toch niet mede sporten,
 Waer Gods moeder in sonden ontfaen
 Soo soude haer lichaem mede verrotten
 Maer wantmen haer lichaem noyt en vont noyt etc.
 Dus is zy gheweest altoos sonder sondt.

Een liedt vanden H. Apostel sinte Thomas,

Ende gaet Op die wijze: Als die Eeckelen rijpen, etc.

Mijn broeders wilt toch hooren
 Van Thomas die Diedimus hiet
 In Galileen ghebooren,
 Van Christus mede vercooren
 Al tot zyn Apostel siet.

 Doen Christus Lazaro ginck beweenen
 En had hem vander doot verweckt,
 Doen wouden die Ioden hem steenen
 Maer als den Heer daer weer ghinck heenen
 Had Thomas hem daer geern afgetreect.

 Doen Christus nu waer verresen
 Ende vanden anderen was ghesien
 Maer Thomas alzo wy lesen
 Gheheele acht daeghen by desen
 Bleef in ongheloof allien.

 Hier na zoo ist ghebleecken
 Dat den Heer hem weder openbaert
 En ginck tot Thomas spreecken
 Wilt v vinger, en hant in mijn zyde steecken
 Doen Tomas zyn gheloof verclaert.

 Hy sprack myn Godt, mijn Heere
 Hoe ben ick aldus verdooft,
 Christus dien sprack doen weere

Want ghy my siet v heere

Thoma zoo hebt ghy gheloof.

Doen ginck Thomas zyn gheloof verclaren

Dat te voren soo wanckelbaer was

In Indien ginck hyt openbaren

Aen veel volckeren die in ongeloof waeren

Haer krancheden hy oock ghenas.

Veel menschen dede hy daer bekeeren

En gheloofden in Godes woort

D'afgoden dede hy destrueeren,

Een Godt des hemels dede hy eeren

Dit heeft haer Coninck haest verhoort.

Dese dede den Apostel daer drieghen

So hy niet en aenbade de Son

Maer Thomas en wilde niet swieghen

Tot Christum meende hy hem te crieghen

Dan niet met allen dat Thomas won.

Sy deden Thomas door steecken

So waren zy op hem verwoet

Mit dat hy dede breecken,

En op haer afgoden ginck spreecken

Dus storten sy zyn onnosele bloet.

Dus zyn die dienaers der Heeren

Den eenen hier, en dander daer

So zy om Gods woort te leeren

En die menschen te doen bekeeren

Ghestoruen d'een voor en d'ander naer.

Een schoon liedeken vande blyde gheboorte ons salichmaeckers Iesu Christi,

ende gaet Op die wijze: O crancheyt des vleisch, VVilt v trueren laten

Wy willen ons nu alle gader verblijden

In desen vrolicke feest

Want die van allen ouden tijden

Tot nu is verwacht gheweest.

Dese die is als nu ghecomen
 Hier in dit aertsche dal,
 En heeft onse natuiere oock angenomen
 Op dat hy onsen broeder wesen zal
 Op dat hy dus Godtlyck wilde maecken
 Ons sondighe menschen allegaer,
 Om dat wy, ten hemel mochten gheraecken
 Daer men te voren al ballinck waer.
 So heeft God hem zo cleyn ghebogen
 Op ons het dode kint,
 En ons dus tot het leuen getogen
 Somen van Helizeus beschreuen vint,
 Wy waren al den eeuwigen doot gestoruen
 Want Adam die bracht ons daer,
 Maer Christus die heeft ons weder verworuen
 Het leuen by zynen hemelschen vaer.
 Die heeft ons zynen Soone geschoncken
 Ghecomen zynde wt zynen schoot.
 Dese die is also leech gheschoncken
 Om ons te verlossen vanden doot.
 Also cleyn is Godes zoone gheuonden
 Dat hy aen trock onsen natuer,
 Ons ghelyck behaluen die zonden,
 Want dit ghetuycht ons die schriftuer.
 Een rechten middelaer wilde hy wesen
 Tusschen ons, en zynen vaer,
 Dus is hy van beyts alzo wy lesen
 Godt ende oock mensch te gaer.
 Dit kint daer alle zalighe nae wachten
 Is ghebooren also men ghelooft,
 Van eene Maghet van grooter crachten
 Die daer soude vertreden des duuels hoofd.
 Dit is de vrouwe daer wy af lesen
 Soo dat int boeck van Genesis staet
 Die daer het hoofd der slange soude verknesen
 Door Christum, die daer is wt haren zaet.
 Esaias heeft gesproocken ouer langhen

Dat een ionghe maghet schoon,
 Aldaer noch eens soude ontfanghen
 Ende baren eenen ionghen soon.

Dese sonde van Damasscho trecken die rouen
 Hy soude den vyanmt brenghen te niet
 So wy van dit van dit kindeken gelouen
 Dat hier na door hem is gheschiet.

Want daerom zo is hy comen daelen
 Van bouen wt zijn Vaders schoot
 Om dat hy Adams schult voor ons soude betalen
 En verlossen ons soo vanden eeuwigen doot.

Hy is nu tot Bedtlem gebooren
 Int midden al van der nacht,
 Van Maria die reyne maget vercooren
 Als daer het minste op wert ghedacht

Het is reden dat wy ons nu verblyden
 Want alle menschen dat betaemt,
 Om dat den Heere in desen tyden,
 Met ons menschen hem heeft versaemt.

Maria Gods moeder wtvercoren
 Vanden begin ende eeuwicheyt
 En heeft niet met allen verlooren
 Van haer puere reynicheyt.

Want ghelyck dat niet en hindert
 Al schijnt die Sonne door het glas
 So en is haer maechdom oock niet vermindert
 Hoe wel dat zy Gods moeder was,

Doen Augustus den Keyser van Romen
 Die werelt beschreef ouer al,
 Doen hebt ghy, O Heere, hier willen comen
 Beneden al in dit aersche dal.

Om dat Ioseph hem soude laten opschrieuen
 So ist dat hy naer Bedtlem gaet,
 Maer geen herberger woude haer gherieuen
 En dat om haren soberen staet.

Als die menschen waren versaet ende droncken
 Ghinck Iosep in dien auont stont

Tot dat hy quam by een oude speloncken
Die hy daer buyten Bethlehem vant.

Daer ginck hy met syn bruyt vercoren
Dien hy altoos gade sloech,
Hier worde den Soone Gods ghebooren
Die Maria in haer lichaem droech
Sonder pijn wert sy beuonden
En bleef een mahet door reynicheyt
In doecken heeft sy haren soon gewonden
Ende heeft hem in eenen cribbe gheleyt.

O Heer, hoe wonder syn uwe wercken
Ghy thoont al hier v' machtige hant
En als wy daer op gaen staen mercken
Soo beswickt zeer haest onsen verstant.

Dat Godt hier in een creb met doecken *gewonden*
Voor een Osse, ende Esel leyt,
Op dat dese met Adam wt haer monden
Souden verwerpen zyn coutheyt.

Die Engelkens met grooten hoopen
Songhen Gods glorie ouer al
Die Herderkens die quaemen aldaer gelopen
En vonden dit kindeken inden stal.

Een liedeken opt hoochtijt van Kerstijt,

Op die wijze: Aenhoort ghy Christenen wie dat ghy zyt, etc.

Als nu Ihesus ghebooren waer
Van Maria die suuer Maget claer
Al sonder wee, en sonder pijn,
En sy bleef doen noch Maghet fyn
Soo wonde sy hem in doecken teer
En leyde hem in die cribbe neer.

Daer lach die alder grootste Heer
Die de aerde schip, ende oock het meer
Iae oock den hemel en t'firmament
Dese worde daer geleyt die beesten onzent

Want dese stonden daer in dien stal,
Doen Ihesus quam in dit aertsje dal.

Die Engelen bedreuen blijtschap hoort
Sy songhen eendrachtich met accoort,
Daer lagen slaep-herders en hielden haer wacht
Dese hebben sy die boodtschap ghebracht,
Sy wesen die plaetse sy maeckten gewach
Dat hy tot Bethlehem in doecken lach.

Die Engelen loofden God, en wenschen ons vreen
Die herderkens gheloofdent en gingen daer heenr}
Sy vonden dat kindeken in een crebbe geleyt
Alsoot die Herderkens waeren gheseyt
Als sy hem haddne ghebeden aen,
Syn zy weder by haer beesten ghegaen.

O Schepper hoe thoont ghy sulcken ootmoet
Dat ghy scaepherders v boodtschap doet
En hooghe menschen ghy weinich acht,
Die hebt ghy dese boodtschap niet ghebracht
Maer een volck onnosel ende slecht,
Dese hebt ghy van u coemste onderrecht.

Wy soecken ter werelt alle wellust
Maer O Heer hoe syt ghy op gherust
Het Huisken is open ende bloot
Ghy sit daer zoo arm op v moeders schoot
V wiege die is een steenen creb,
Daer die beesten haeren spijsse wt heb.

Dus waer die coemste op dat pas
Van hem die Heer offer hemel en eerde was
Ghy ligt hier gewonden in doecken snoot
En zyt nochtans Godts zone groot,
Die daer den hemel en de aerde schiep
Ende als nu hier voor die beesten sliet.

Dit exempel hebt ghy ons voor ghestelt
Dat wy v souden soecken, en niet het gelt
Hy is wel salich die u O Heere hier verkiest
Al ist dat hy yet om y hier verliest
Soo die herderkens doen hebben gedaen

Laet ons met haer nae Bedthlem gaen
 Verblyt u Bedthlem goede stad,
 In v is ghebooren des werelts schadt
 Niet alleen, Daidt den Propheet,
 Maer oock zyn zoon daer ghy luttel af weet
 Dat was nochtans v voor gheseyt
 Al ist dat ghy v tot slaepen leyt.

Onse Heer is geworden eenen kint
 Gaet tot Bethlem daer ghy hem vint
 Bedthlem dat is een huys van broot
 Daer cont ghy versaden v honger groot
 In die heylighe kercker opten autae
 Onder specye van broot vint ghy hem claer.

Oock neemt ghy Iesum byderhant
 Als ghy een arme Christen ontfangt
 En gheeft hem spijsse, ende cleer,
 Want al dit doet ghy Godt den Heer,
 Syt dan in zyn armoede niet bedroeft
 Want gy muecht hem noch geuen dat hy behoeft

Laet ons met hert, ende met ghemoet
 Dit soete kindeken vallen te voet,
 D'welck daer in dit cribbeken leyt
 En ouer ons sonden zo deerlycken schreyt
 Dat zyn eerste coemste inden vleys,
 Ons toch mach wesen tot een eeuwich peys.

Nu coemt hy eerst als een onnosel lam
 Maer zyn tweede coemste zal wesen gram
 Gunt my O Iesu doch dese weldaet
 Dat v gramschap my dan niet en schaet
 Maer thoont my dan v aensicht blydelyck
 En dat woort, coemt besit myn eeuwich rijck.

Een Liedt vanden. H. Leuijdt ende eersten Martelaer S. Stephanus

Op die wyse. Ick heb myn minne zoo hooch geleyt etc.

Ick hebbe, O heer, v woorden ghehoort
 Ghy verwijt die Ioden haer grooten moort

Die zy aen v dienaers hebben bedreuen
 Veel hebben sy benomen haer leuen.

Hier mede en waren zy noch niet versaet
 Maer haer eyghen Messias hebben sy versmaet
 O ghy boose nidighe Ioden,
 Waerom doet ghy dien dooden.

Nu heeft v dit immers wel verclaert
 Inden parabel vanden wijngaert
 O welck ghy noch wel behoort te weten
 Oock die woorden der Propheten.

Onder desen is Esaias een
 Die daer schrijft al van den hoeck steen
 Soot v Christus wel ginck beduyden
 Die daer is versmeten al van v luyden

Godt had Abraham zo zeer bemint
 Daer ghy luyden wt ghecomen bint,
 Wat mochte v also verblinden
 Dat ghy v Messias niet en kenden

V boosheyt en nijdicheyt was zo groot
 Dat ghy niet alleene v Coninck doot
 Maer die znen naem ginck belyden
 Daer gaet ghy teghens strijden.

Stephanus was mede v wt gheslacht
 Hem te verwinnen was bouen v macht
 In wijsheyt ginck hy v te bouen
 Nochtans wilt ghy hem niet gelouen

Hy was in Gods weth zeer wel geleert
 Ghy hebt veel met hem ghedisputeert
 Hy dede v zeer claer bethoonen,
 Dat Ihesus oock was Godes Sone

En bewees hy niet wel dta ghy dwaelt
 Van Abraham, tot v hy verhaelt,
 Gods goetheyt tot zynen zade
 En al v voorspoet door Gods ghenade.

Dus taste hy v gebreecken eens aen
 Hoe dat ghy Gods gheest hebt wederstaen
 Oock zyn propheten wilt wt rooden

Ende Gods boden hebt ghy doen dooden.

Doen nu dus sprack desen wijsen Leuijt
So hebt ghy gheknerstant wt groote nijdt
Met reden hadt ghy niet te spreecken
Maer metter doot ginck ghy het wreecken.

Al scheen zyn aensicht als een engel claer
En dat den hemel sach open daer,
Oock Iesum tot Gods rechter syden
Dit en mochte ghy Ioden niet lyden.

Oock heeft hy bewesen en claer bethoont
Dat den alder hoochsten nu niet en woont
In tempels op menscher wijsen,
Die daer wt noodt moeten logiesen.

Want met v zoo was verlopen den tijt
Doen ghy Messias van v stijt,
Soo heeft hy oock mede verlaeten
V tempel conste v doen niet baten.

Dit heeft Stephanus v al doen verstaen
Maer ghy hebt v ooren toe ghedaen
Om die waerheyt niet te hooren,
Maer ghy ginckt v op hem verstooren.

Ghy stiet hem doen al buyten die stadt
Die v tot salicheyt vermaent hadt
V blindtheyt is immers te beweenen
Daer deede ghy Stephanus doen steenen

V cleeren hebt ghy daer neder gheleyt
Tot steenigen maeckt ghy v bereyt
V clederen haeft ghy te bewaeren
Saulis noch ionck van iaren.

O Stephanus zeer heylighe vrient
Hebt ghy dit aen die Ioden verdient
Met al v schoone leeren,
Ghy aenriep doen den naem des Heeren.

Dus staende hy voor hem seluen badt
Maer hy viel doen op zyn knien plat
Als hy voor dien heeft ghebeden,
Die hem desen doot aldaer aendeden.

Hy riep Heere Ihesu ontfangt mijn Geest
 Maer dus is zijn laeste woort geweest
 Voor sijn stenigers die daer stonden,
 En reeckent haer Heere niet tot sonden.

Hier nae den heylighen Steuen ontsliep
 Die alsoo sterck tot den Heere riep,
 Dat Saulus den bewaerder der cleeren
 Naemaels hem noch dede bekeeren.

Wy thoonen heden zeer groote feest
 Stephanus die is den eersten gheweest
 Nae Ihesus ten hemel ginck vaeren,
 Die ontfinck die croon der Martelaeren.

O broeders siet sijn exempel an
 Laet ons oock leuen als desen man
 Een vanden seuen Diaken
 Op dat wy oock ten hemel geraecken. Amen.

Een liedeken vanden H. Apostel ende Euangelist S. Iohannes,

ende het is opten voys, Die vogelen van deser aerden etc.

Den Arent is van dier natueren
 Dat hy seer hooghe vliet,
 Syn ooghen can hy oock stieren
 Dat hy zeer verde siet,
 Iohannes heeft zeer hooch ghevloghen
 In Christus begin ende eeuwicheyt
 Veel diepheyts doet hy oock betooghen
 Daer hy Gods openbaringhe wt leyt.

Hy was Iacobus broeder
 Sebedeus was haren vaer,
 Oock was hy bewaerder van Gods moeder
 Nae dat Ihesus ghestoruen waer
 Eerst ginck hy visschen vanghen
 Met zyn vader op dat pas
 Maer heeft Christum aengehanghen
 Nae dat hy gheroepen was

Gods wijsheyt heeft hu ghesoepen
 Doen hy ruste op Ihesus borst
 Dien hy oock hoorde roepen
 Aem het cruyce, ick heb dorst
 Hy wert den Discipel gheheeten
 Dien Iesus heeft bemint
 By al ons heeren secreten,
 Datmen desen Apostel vint
 Op den berch van Oliueten
 Daer hy by Iesus in zyn wet
 Waer hy water en bloet ginck sweten
 Opten berch van Tabor was hy met
 Tot Caluarien by Christus lyden
 Daer bleef hy tot den endt,
 Hy sach daer openen Christus syde
 En hoorde daer zyn testament.
 Nae dat Ihesus waer verresen
 Ende oock ten hemel voer,
 Om zyn meester gehoorsaem te wesen
 Soo bleef hy by Iesus moer,
 Maer als hy zyn moeder deed roepen
 Wt dit dal der tranen hoort
 So is Iohannes seer verde gelopen
 Om daer te leeren Godes woort.
 In Asien binnen Ephesen
 Waer hy Biscop al dier stadt
 Veel iaren alzo wy lesen,
 Met noch ses steden verstaen wel dat
 Dominicanus dede hem senden
 In een eylant dat Patmos hiet
 Daer leefde hy in groot ellenden,
 Godt openbaerde hem daer veel secreet
 Ter wijle hy daer ginck bliuen
 Heeft hy daer veele bekeert,
 Sijn openbaringhe dede hy daer schrieuen
 Seer hooch van Godt gheleert
 Daer deed Godt hem voor dooghen stellen

Den staet der kercken al
 Hoe die boosen dien sullen quellen
 Eer den dach des oordeels comen zal
 Iohannes trock oock tot Romen
 Vanden keyser aldaer ontboon
 Als hy daer was ghecomen,
 Sy hebben hem daer in oly ghesoon
 Maer dit en heeft hem niet gehindert
 Want Godt quam hem by staen
 De Olye is al ziedende ghmindert
 En is daer ongeschent wt ghegaen.

Hy heeft oock eens ghedroncken
 Een beecker al met fenijn,
 Dien heeft hy vrijwillich ghedroncken
 En hadde daer af gheen pijn,
 Het was Christus wil ende belieuen
 Van dese zyn ionger stout,
 Dat hy alzoou soude bliuen,
 Tot dat hy hem selfs haelen sout.

Hy was out ontrent hondert iaeren
 Tot Ephesen dat hy doen bleef
 Sy baden hem die daer waren,
 Dat hy zyn Euangelie noch beschreef
 Tegen seeckere ketterijen,
 Die doen waren in zynen tijt
 Die Christus Godtheyt niet wouden belijen
 Daerom is dit sijn schrieuen gheschijt

Hier heeft hy zyn Arents ooghen
 Seer wijde, en claer op gedaen
 Daer hy ten hemel mede is ghetoghen
 En wijst die eewighe Godtheyt aen
 Hier nae is hy ontslaepen,
 Godt heeft hem zyn glorie verliet,
 Hy beual Iesus zyn schaepen,
 Die hy dus lange hadde gedient

Alzoou hem Iesus dede beminnen
 Om zyn sonderlinghe duecht,

Want liefde had hy oock van binnen
 Soo ghy wt zyn schrieuen wel sien muecht
 Tot Godt, ende alle menschen
 Thoont hy zyn liefde claer
 Het welck zeer was te wenschen,
 Dat wy hem hier in volchden naer. Amen.

Een Liedeken van alle onnosele Kinderkens,

op de wijze: Aenhoort mijn gheclach, o bloeyende ieucht.

Aenhoort dit gheclach vrou, ende man
 Van Herodis den wreden tiran
 Dieden kinderkens vermoort
 Wie heeft oyt sulckx gehoort
 Ofte gelesen daer van.

Hy sadt als Coninck en had geen peys
 Doen quamen die wijze van zoo verre reys
 Sy beleden hem claer,
 Dat haer Coninck ghebooren waer
 Dit was haer eys.

Herodes ontboodt al sonder leth
 Al die gheleerden inden weth
 Hy vraechde wt haer,
 Welck die plaetse waer
 Van desen Coninck nedt.

Sy spraecken allen met eene stem
 Hy zal worden gheboren tot Bethlehem
 Herodes sprack daerwaerts gaet ghy
 En coemt dan weder tot my,
 Maer zy vergaeten hem.

Doen worde Herpodes zoo seere verstoort
 Want desen Coninck wilde hy hebben vermoort
 Hy trock eerstmael tot Room
 Maer doen hy weder quam om
 Doen stelde hy dat voort.

Hy sonde zyn dienaers al in dat lant

Dat zy alle knechtkens diemen daer vant
 Out zijnde twee iaer,
 En al wat daer onder waer
 Souden helpen van cant.

Syn dienaers volbrachten zyn wille snoot
 Want zy mosten doen dat haer heer gheboot
 Sy vernieldense al,
 Tot twee iaren int ghetal
 Die smeten zy al doot.

Denckt hoe die moeders daer maecten gheclach
 Alsmen haer kinderkens daer dooden sach
 Sy weenden zeir,
 En trocken haer heir
 Alsmen wel dencken mach.

Hieremias heeft dit al voor geseyt
 Hoe deerlijck die moeders hebben gheschreyt
 O mensch, hoe comt dat ghy muecht
 Doen dooden sulcke iuecht
 O boose ende wrede feyt.

Desen Herodes die was al zoo wreet
 Dat hy zyn wijf, en kinderen oock dooden deet
 Maer wat heeft hem dat ghebaet
 Christus hem noch ontgaet
 Al waert hem wel leet.

Het kint was in Egipten, verre van daer
 Als Herodes bedreef dit groot misbaer
 Het waer al om niet,
 Want den Heere die siet
 Toecomende dingen clær.

Dese doot was den kinderkens eenen leer
 Daer sy mede clommen tot den Heer
 Herodes heeft het so gemaect,
 Dat sy ten hemel zijn gheraect
 Maer hy ter hellen neer.

Dese kinderen leden den doot seer vroom
 Sy zyn die eerste blomkens aen den boom
 De eerste martelaers ient

Al van het nieuwe testament
 O vruchten seer schoon.
 Sy en behielden gansch gheen smette in haer
 Want zy storuen al te samen Martelaer
 Al wast sonder haer consent
 Sy zyn daer voor bekent
 Vanden hemelschen vaer.
 Sy storuen wt liefden van Godes Soon
 Oock waeren sy maechdekens seer schoon
 Het Lammerken volghen sy nae
 Soo waerwaerts dat het gae
 Hier bouen inden throon.
 Bidt toch voor ons, O kinderkens seer soet
 Ghy die daer vrooch hebt ghestort v bloet
 Voor uwen bruydegom,
 Dus gheniet ghy weer om
 Syn eeuwige goet.

Finis.

Nota.

Beminde leser dese voorgaende Liedekens en zyn tot dien eynde niet by een geuoecht om datmense, nae der Lutersche maniere onder de dienste Gods in plaetse van die algemeyne Latijnsche kercken-sang soude voegen, neen *geensins*, maer op plaetsen daermen in *Hollant*, oft elders by een vergadert is sonder Priester, oft buyten *den* gemeynen dienst al waer gheen Gregoriaelschen sanc gehoort, noch gesonghen en wort machmense onder de leecken die gheen Latijn en connen wel tot stichtinge singhen.

Hier sijn noch Ses Liedekens by geuoecht twee vanden staet der kercken, ende die reste vande vier wtersten, neemtse in danck.

***Een Catolyck claech liedeken vanden desolaten staet, daer die van
Hollant, Zeelant, etc. in zyn, by den tyt haerder voor-Vaderen***

Op die wyse. Van Paulus bekeeringhe,

Broeders goet, en susters ootmoet
 Laet ons den Heere claegen
 Door t'verlies van geestelyc goet
 Dat die ziel steruen doet,
 O Heere gheeft ons moet
 Dat wy toch niet versaeghen
 V straf die worden wy gewaer
 Maer noch niet ten meesten,
 Want als ic clim tot hondert iaer
 En aenmerck haer leuen daer
 Soo schaem ick my voorwaer
 Wy leuen als die beesten.
 Sy vreesden Godt, en hielden sijn ghebodt
 En ginghen liefde thoonen
 Nv achtmense sodt,
 En hout met haer den spot
 Die leuen na den raet van Godt
 T'sy dochters of zoonen:
 Daer was een geloof ende niet meer
 Het volck ginck ter kercken,
 Daer hoorden zy die oude leer
 Om te dienen Godt den heer
 Syn Sacramenten beweesmen eer
 Nu sietmen ander wercken.
 De beloften diemen had gedaen
 Moestmen houden en niet breecken
 Die menschen spraecken malcander aen
 Op iae, en neen mochtmen vast staen
 Men sach het volck simpel gaen
 En hoordent Euangelie preecken.
 Gods tempelen die daer waren ghesticht

Datmen Gods dienst soudē Celebreren
 Men ontstak op die autāeren seecker licht
 So waren zy aen Godt verplicht
 Want dit was haer ghesicht,
 Datmen Godt zo mosten eeren.

Het volck was onnosel ende slecht
 Naer Pastoors al onderdanich
 Het zy maechden ofte knecht
 Sy waren al goet en oock oprecht
 Wat van meester of vrou wert gesecht
 Waeren sy niet weder spaenich.

Den coninck hielden zy zeer weert
 Oock die van hem werden ghesonden
 Gods Priesters werden oock ghe-eert
 Omt gheloof wort niet gedisputeert
 Maer dit is nu al verkeert,
 Daer die nieuheyt wert gheuonden.

Die liefde die is daer zeer vercout
 Men vint daer weynich wercken
 Elck het met zyn leeraers hout
 Diemen daer zeer veel aenschout
 Ider op zyn fantasie bout,
 En rechten op verscheyden kercken.

Wt v seyt Paulus, sullen opstaen
 +Die verkeertheyt sullen spreecken
 En wilt gheen ander leer ontfaen
 +Dan wy hebben kunt ghedaen
 Al boodt v een Engel anders aen
 Alsmen v eerst deden preecken.

+*Actor. 2.*

Daer coemt als nu int openbaer
 Veel nieu Lerings op rijsen,
 Daermen noyt af hoort ouer hondert iaer
 Mits zy daer niet en waer
 Dese willen ons allegaer,
 Daer voor ten hemel wijsen.

+*Gala. 1.*

Sy heeten haer al Christiaen
 En willen wonder wtrecten

Sy brenghen al schriftuer op baen
 En laten een yder daer toe gaen
 Dien zy also verstaen,
 Dat zy daer in gaen vechten.

Al heeft Luter haer al voor ghegaen
 Om wat nieuws te vinden,
 Swinglius en Caluinus quamen daer aen
 Die eerste doopers ist al mee ghedaen
 En moeten nu al achter staen
 Want haer ander onder winden.

Oock comen nu int openbaer
 Veel nieuwe Caluinisten
 Die nu de waerheyt eerst suyuer, en claer
 So zy t'volck wijs maecken daer
 Ontrint Leyden, ende Alckmaer
 Ghenaemt den Adolfisten

Haer tempels staen als een ydel schuit
 Het volck gaer daer clappen,
 Daer is gheen ghedenckenis van figuier
 Maer niet dan danck, en ydel muier
 Men speelt daer met die schriftuier
 Oock in Herberch daermen tappen

Men hoort onder haer eenen sanck
 T'ghedicht van Peter Dathenen,
 Dat is onder haer daer al in swanck
 Door den riem cort ende lanck
 Alzo gesonghen vande banck
 Gaen zy daer weder henen.

Sy hooren daer een cort sermoen
 Datmen den prediker wel loonen
 Gheminlyck can hy wel lasteren coen
 En die rest is licht om doen,
 Alleen tgheloof moet salicheyt vroen
 Gaet hy haer daer bethoonen

Onse kercken waren eertijts verciert
 Door een tael deedmen Godt louen
 Het volck was deuoodt, en gemaeniert

Die Feest dagen worden wel gheuiert
 Gods dienst word ghecelebreert
 Dit heeftmen ons gaen rouen
 Wy bidden v Heer, met ootmoedicheyt
 Wilt ons toch bystant gheuen
 Dat wy ymmers niet en worden verleyt
 Door dees quade nieuwicheyt
 Gheeft ons weer die viericheyt
 Om nae uwen wil te leuen.
 Orlof Broeders valt den Heere te voet
 Aen roept hem al eendrachtich
 +Dat wy niet door smeekentheynt soet
 Vallen vant gheloue goet,
 Soo daer nu menich doet
 Bewaert ons O Godt almachtich. Amen.

+Rom. 19.

***Noch een schoon schriftelickliet van de belofte die Christus zyn bruyt
 die H. Kercke gedaen heeft***

Op de wyse. Gheluckigh en salich zynse Heer. etc.

Ghy hebt O Heer als een wijs man
 +V huys op een steen doen bouwen,
 Ghy wist datter bloet sout comen an
 Opt zant waert niet te betrouwen
 Want het was v zeer wel bekent
 Datter soudt wayen menich wint
 Die daer op blasen souwen.

+Math. 7.

En om dat ghy dit hebt gesien
 Soo hebt ghijt zo doen stellen
 Wel Vast op eenen herden stien
 +Tegens alle poorten der hellen
 Al bedrieueb desen groot ghetier
 Door galgen, sweerden, ende vier
 Haer seluer zy meest quellen
 Christus ons Heer die heeft geseyt
 En dese en zal niet lieghen

+Math. 16.

Hy is almachtich en die waerheyt
 Dus zal hy ons niet bedriegen
 Dese heeft opten steen die Petrus hout
 Sijn nieuwe kercke vast gebout
 Die geen onderganck mach criegien.

Dit huys heeft nu dus lanck ghestaen
 By seshien-hondert iaren,
 En ten is noch noyt vergaen
 Hoe veel stormen datter waren
 Het heeft verdraegen zo menigen slach
 Soomen byden ouden lesen mach
 Noch heeft Godt het doen bewaeren.

Die heydenen hebben zeer gewoyt
 Al met Gods volck te dooden
 Want het heeft haer zeer gemoyt
 Datmen brack haren afgoden
 Die Ioden waren oock seer gram
 Mits datmen haer den weth afnam
 Die haer van Godt was gheboden.

Hier na zoo quamen die ketters voort
 Nu d'een, ende dan den ander,
 Die hoe wel sy zelfs waeren discoort
 Accordeerden met malcander
 Om te vechten tegens Gods bruyt
 Daer zy al ghecomen waren wt
 Dit was immers groote schanden.

Al heeft haer rijck somtyts gestaen
 Seer veele ende langhe iaren
 Dat is nochtans nu al vergaen
 Mits het helsche poorten waren
 Al hadden zy die macht tot haren hant
 En waren verstroyt doort gansche lant
 Soo zyn zy nu al veruaren.

Sy bruyckten haer macht met alle geweld
 Om Gods tempel te vernielen,
 Maer sy heeft als noch behouden het velt
 Hoe sterck zy daer op vielen,

Haer hoofd dat sy altoos bouen steeckt

+Als een stadt op een berch, zo Christus spreeckt

+Wiens ghesicht men altoos behielen.

Hoe wel daer nae veel disputen gheschien.

Om te soecken Christus kercke,

Dat is claer, en goet om zien

Wilt maer daer wel op mercken

Daer den wint heeft tegens gheblaest

En die groote goluen op hebben gheraest

Dit is Christus ghebouw wel stercke.

Die Catholycke kercke die is zoo out

Soo alle ghetuyghen belyden

Dese heeft seshthienhondert iaren stout

Wel dapper moeten strijden,

Tegen heydens, Iodts, en ketters geweld

Daer zy haer vroom heeft tegens ghestelt

So wy zien oock by dese tijden.

O mensch wilt v ooghen maer openslaen

+Laet daer wt vallen die schellen,

En ziet wat kercke daer heeft gestaen

+Teghens alle poorten der hellen,

Als alleen die oude Roomsche ziet

Want desen nieuwen vint ghy niet

Waerom wort ghy haer ghesellen

Christus heeft den zynen voor gheseyt

+Sy zouden steruen ende lyden,

In Aoicalipst wort het wt gheleyt

+Hoemen Gods volck zal bestrijden

Maer dat zal dueren een corten tijt

Want Godt wil sulck vervolch niet

Dat altoos dit sottde geschieden.

Den vrede heeft ons Christus ghebracht

+Als een Herder doet zyn schapen,

Hy heeft op ons mueren doen stellen wacht

+Die nimmermeer zullen slaepen,

+Niet alleene zyn Engelen goet

+Maer oock herdersende leeraers vroet

+Esa. 1.

+Math. 5.

+Acto. 9.

+Math. 16.

+Ioha. 16.

+Apoc. 6. 11. 12. 13 etc.

+Ioha. 14. & 10.

+Esa. 65.

+Psal. 90.

+Hebr. 1.

Om ghecleet met Godes wapen.⁺

Hy is ons Coninck een verwinder stout⁺

Syn bruit zijn wy al te samen,⁺

Hy heeft ons inder eewicheyt getrouwt⁺

En zal zijn lief niet beschamen

Alsoo dat hy haer soude afgaen

Mits hy heeft haer hant-trou gedaen

Och sal sy met gheen ander versamen

Hy is ons hooft, wy zijnt lichaem⁺

Dus cunnen zy gheensins scheiden,⁺

Deen is sonder d'ander bequaem

Om een goeden wandel te leyden,

Want het hooft is aen het lichaem vast

In het lichaem wt het hooft al wast

Om Godt veel leden te bereyden.

Desen Gheest die dit lichaem heeft ontfæen

Die en zal daer wt niet trecken,

Maer sal van deen int ander gaen⁺

Hem tot het wterste wt strecken,

Van het eene, tot het ander gheslacht⁺

Ghelyck altoos den dach en nacht

Die werelt sullen bedecken.⁺

Dus zal oock staen eewich Gods huys⁺

Als een calom sonder schromen,

Teghens al het helsche ghespuys⁺

Daer die waarheyt wt moet comen

Want dit Ierusalem wort verlicht⁺

Daermen alleene die waarheyt sicht⁺

En Gods stemme heeft vernomen.⁺

Christus heeft voor ons den doot gheleen

En is ten Hemel gheuaren,

Sijn Vader heeft hy voor ons ghebeen⁺

Dat hy ons toch wilde bewaeren

Ende zijn ghebedt is altoos verhoort

Hy wil dat die vruchte soude wassen voort⁺

Die zijn dienaers ginghen baeten.

Wy zijn niet van v vrucht berooft⁺

⁺*Ephes. 4.*

⁺*Ephes. 5.*

⁺*Apoc. 22.*

⁺*Ozec. 2.*

⁺*1. Cor. 12.*

⁺*Collos. 1.*

⁺*Math. 24.*

⁺*Esai. 59. & 66.*

⁺*Hier. 33.*

⁺*1. Tim. 3.*

⁺*Math. 16.*

⁺*Esai. 60.*

⁺*Apoc. 21.*

⁺*Esai. 3.*

⁺*Iohann. 17.*

⁺*Ioha. 11.*

⁺*Ioha. 15.*

+Dat ghy tarwen cornken doet draghen
 Mits ghy hebt ons beloofd +Ioha. 12.
 +By ons te zyn alle daghen
 Ende dat tot des werelts endt +Mat. 28.
 +Want voor gheen wesen zyn wy bekent
 Waerom wy noch niet versaeghen. +Ioha. 14.
 Alsten wy nu zeer veel op staen
 Die daer vechten van alle sijden
 Om v kerck te doen onder gaen
 D welck wy om ons sonder lijden
 Wy betrouwen op uwe bermherticheyt
 Die ghy ons vast hebt toe gheseyt
 En beuonden tot allen tijden.
 Ick bidde v menschen wie ghy zijt
 Wilt v salicheyt wel betrachten
 Weest zoo bitter op Christus leden niet
 Die hy dus heeft doen bewachten
 Maer buycht v verstand een weinich neer
 En aensiet die belofte van Godt den heer
 Ghy sult zijn bruyt niet verachten.
 Alleen die Catholicke kerck,
 Heeft ons langhe claer ghestanden
 Als een doel midden in het perck
 Wel beuochten van haer vyanden
 Haer trompet heeft zy altoos geblaest
 Hoe wel den vyant heeft gheraest
 Door alle heydensche landen.
 Paulus die daer wiste al
 Des zatans haet, en boosheden
 Die seyt dat hy zeer haestelijck
 +Onder haer worden vertreden
 +Het ghelooue Petri zal niet vergaen +Rom. 16.
 +Daerom blijft vry vast daer op staen +Luc. 22.
 Daer Christus voor heeft ghebeden. +Ioha. 17.

Hier volghen vier lidekens van de vier vytersten, endeerste van de doot.

Op die vvijsse, Op v betrouvv ick Heere. etc.

O mensch en wilt niet houerdich wesen
 Al zyt gy na Gods beelt gemaect
 Want alzo wy daer oock lesen,⁺
 Soo heeft ons alle Gods toorn gheraect⁺
 Om dat ons ouders hadden gesmaect⁺
 Die vrucht haer van Godt verboden
 Soo heeft Godt haer doen verclaert
 Dat zy souden veranderen in aert
 En haer sonden die deden haer dooden
 Alle Coninghen, ende alle Propheten
 Hoe wijs, hoe rijck, ende valiant
 Die doot die heefse al neder ghesmeten
 Oock die schoonste diemen vant
 Absalon den frayen quant
 Oock Salomon zynde vol wijsheden
 Dese zyn al ouer langhe doot,
 Met Goliadth den Ruese groot
 En oock Daidt diet hem deden
 Laet ons oock wat achterwaerts keeren
 Tot ons Heeren vrienden al,
 Maria Gods moeder vol eeren
 Met die twaelf Apostels int ghetal
 Paulus men mede niet vinden zal
 Noch oock Iohannes den Dooper
 Dese zijn al op dien reys
 In ghegaen den wech van alle vleys
 Dat is een ghestadighen looper
 Die sentencie die daer eens is ghegeuen
 In het beginsel naer onse misdaet.
 Die is altoos waer ghebleuen,
 Alzoo dat niemant den doot ontgaet
 Of zy wel leuen ofte quaet
 Die zielen t'lichaem moet eens scheyden

⁺Gen. 3.

⁺Rom. 5.

⁺Ephes. 2.

Dat is den alderbesten raet,
 Darmen den eeuwighen doot ontgaet
 Laet ons desen wech doen bereyden.

Denckt myn beminde wtvercoren
 Hoe vreesselijck dat die doot coemt an
 Ouer alle die hier zyn gebooren
 Het zy vrouwe, oft oock man,
 Niemant hem ontlopen can
 Hy clopt voor alle dueren
 Ionck, oudt, arm oft rijck
 Hy doetse alle ghelyck.
 Met geweld wt deser werelt schueren.

Al zyt ghy hier sterck sonder vresen
 Ghesont, ende wel te pas,
 Ghedenckt het zal haest anders wesen
 Och of dit in v herte was
 Ghy soudt v bereyden ras,
 En verbeyden tot allen uren
 V sentencie van Godt den Heer
 Door vreesse, ende beuen zeer
 Die daer eeuwelycken zal dueren.

Diet hoe geweldich *ons* de doot *cont* steecken
 Met zyn pijlen zeer bitter ende wreedt
 Hy beneemt ons zeer haest het spreekken
 Ons ghesicht hy oock raet toe weet
 Het verstant criecht oock sulcken beedt
 Dat al ons vyf sinnen faelgeeren
 Dit is den bode van het endt,
 Want het lichaem wort nu gheschent
 Door die eerste sentencie des Heeren

O mensch ghy gaet nv al zoo verheuen
 Met alle houerdicheyt ende pracht
 Ghy moet zeer haest reeckenschap geuen
 Van al v woort, tot het ghedacht
 Dit zal v al worden voor gebracht
 Denckt hoe dat ghy aldaer sult vresen
 Als v wort geseyt zeer knap,

Coemt ende Gheeft hier reeckenschap
Ghy en sult niet meer Rentmeester wesen

Als die siele nu aldus haer scheidt
Wt haer lichaem dat zy heeft bewoont
Soo staen daer boden nae te verbeyden
En zy wert voor den rechter verthoont
Daer sy nae haer wercken wort gheloont
Het sy wel, oft qualick te vaeren
Is syhier niet wel ghepurgiert
Soo wort sy nae het vuier ghestuiert
Om aldaer wel, ende suyuer te claeren.

Maer wort ghy O ziele beuonden
In ongheloof opstinaedt
Oft oock in groote sonden,
Weet dat ghy dan ter Hellen gaet
Och het is dan al te laet,
Daer en helpt roepen, ofte kermen
Maer wilt ghy dese pijn ontgaen
Soo maect hier wel met Godt te staen
Hy zal v dan seer wel ontfermen.

Als v ziele dan nu is gheuaren
In d'ander werelt onbekent
Niet voor twintich oft dertich iaren
Maer voor eewelijck zonder endt
Het zy in glorie ofte torment
So draechtmen het lichaem ten graue
Daer wort het in d'aerde bedeckt
Met een wit cleet om betreect
En die vrienden ontfangen die haue.

Daer worden wy inder aerden ghesmeten
Ende van niemant meer gesien
Oock zeer haest worden wy vergeten
En met der aerden worden wy gemien
Och laet ons houerdicheyt vlien
Ende dit alhier nu wel versinnen
Ende God dienen nacht ende dach
Met al dat onse hant vermach

Laet ons malcanderen oock beminnen
 Oorloof die nv al hier gaet proncken
 Siet wat ghy haest worden sult,
 Oock die v dickwils vol hebt gedroncken
 En met alle leckernije vervult,
 Ghy sult haest betalen Adams schult
 Wilt dit zeer wel beuroeden,
 Ghy sult met uwen lichaem vet
 Onder der aerden worden ghesedt
 Daer ghy wormen, en zerpenten sult voeden.

Het tweede Liedt der vterste, vant oordeel Gods hoe vreesselyck het vvelen sal,

en gaet op die vvijsse Hoe luyde riep die ziele tot Godt van binnen etc.

+Als de Heere Iesus was eens geseten
 So quamen zyn discipelen heimelick daer
 Op den berch van Oliueten,
 Daer onder wees haer Iesus claer
 Hoe danich des werelts eynde waer,
 Door veel heymelycke secreten.
 Hy begint van Ierusalem en vanden tempel
 En van der Ioodtschen offer al
 Hier by gheeft hy ons exempel
 Als d'een steen, op d'ander niet bliuen sal
 +En al die vyanden met eenen wal
 Ierusalem hebben bewenpelt
 Als ghy dit al ziet awn Ierusalem geschieden
 Soo muecht ghy seecker weten wis
 Dat zeer haest na dese tijden
 Haer eynde voor die duere is,
 Soo zal oock des werelt verderffenis
 Haest comen aen alle zyden
 En al dat den Heer Iesus dit haer seyden
 So gaf hy haer een sterck vermaen
 En laet v toch niet verleyden,
 Daer sullen veel valsche Propheten op staen

+*Mat. 14.*

+*Luc. 14.*

Maer wilt ghy daer niet toe wt gaen
 En wilt van die waerheyt niet scheidē
 Oock sult gy oorloch, en sulc gerucht hooren
 Maer en verslaet v niet al te zeer
 Want ziet ick segget v te vooren
 Het eynde en is dan niet veer,
 Maer ghy sult hooren noch veel meer
 Myn zeer beminde vercooren
 Het een volc zal dan opstaen tegen d'ander
 Door groote bitterheyt, haet, en nijdt
 Oock die rijcken teghens malcander
 Soomen dagelycks dit al siet
 Aertbeuinge daer is geschiet
 V boden volghen deen den ander
 Christus gaet aldaer noch vorder spreekē
 Eer dat het einde des werelts is,
 Salmen d'Euangelie eerst preecken
 Ouer al tot eender ghetuychenis
 Hier zyn alle valsche leeraers mis
 Die dus lange haer hebben versteecken
 Als wy nu sien gheschieden dese plaghen
 Ghelyck wy die veele hebben ghesien,
 Ghedenckt dit zyn die laeste daghen
 Ick wil al tot die berghen vlien
 Laet dit niet des winters, noch savonts schien
 Wreede vroukens die kinderen draghen
 Men siet wel aen desen boom zyn vruchten
 Want daer is oproer door al het lant
 Dus is het zeer te duchten,
 Dat het eynde is al voor die hant
 Die liefde is weynich by ymant
 Wie en zoude te recht niet suchten
 Noch eens doet ons den heere daer verclaren
 Op dat wy niet sullen worden verleyt
 Veel valscheyt sal haer openbaren,
 Deen hier, en dander daer Christus seyt
 Maer die volstandich blyft by die outheyt

Die sal eewich, en salich wel vaeren.

Terstont seyt Christus, nae desen ellenden
Sal die Sonne laten haeren schijn,
Die sterren tot al des Hemels enden
Sullen neder vallen op dat termijn
Die mane zal oock verduystert sijn
Och waer sullen wy ons dan wenden.

Alle menschen *sullen* dan weenen *ende* schromen
Daer salmen dan zien int openbaer
Des menschen Soon zyn teecken comen
Het cruyce zeer blinckende ende claer
Den goeden tot een triumph voorwaer
Maer den bosen tot haerder verdomen

Dan zal den Heer oock comen *inde* wolcken
Met al zyn Engelen in heerlyckheyt,
En voor hem sullen alle volcken
Vergaderen al in eenicheyt,
Denckt hoe dat daer zal worden gheschreyt
Vanden bosen ende alsulcken

Den Heer sal zyn Engelen dan senden
Dese zyllen al met trompetten slaen
Tot al der werelts eynden
En roepen ghy dooden wilt opstaen
En coemt om v oordeel te ontfaen
Denckt dickwils om desen ellenden

Den tijt en wil Godt niemant openbaren
Maer wil dat wy sullen zijn bereyt
Die Enghelen sullen vergaeren,
Die daer sullen comen ter salicheyt
En door al die werelt syn verbreyt

[†]Dese sullen by Christus op vaeren.

Als die *menschen* sullen *eeten*, *drincken*, en *houwen*
Ghelyck het was in die daghen Noo
En zullen bruyloften, en trouwen
Voort oordeel zult oock wesen zoo
Sy sullen wesen blij, en vrop
Dan sal haer dese tijt benouwen.

[†]*1. Tess. 4.*

Soo waer datter dan twee sullen wesen
 Op een bed, acker, ofte muelen ziet
 Soo sal den eenen alsoo wy lesen,
 Worden op ghenomen, en den ander niet
 Het welcke om zijn duecht alsoo gheschiet
 Wie en soude het quaet niet vresen.

Die dooden die in Christo salich slaepen
 Sullen dan eerst verrijsen want,
 En Gods Engelen sullen die schaepen
 Doen stellen aen Gods rechter hant,
 Maer die bocken tot haer eewich schant
 Sullen ter slinckers hant geraecken.

Dan sal Christus die aen zijn rechter syde
 Aenspreecken zeer soet, en lieffelijck
 Coemt ghy ghebenedijden,
 En besit mijn Vaders rijck
 Dat v was bereyt al eeuwelyck
 Met my sult ghy daer verblijden.

Ick had honger en ghy ginckt my spijsen
 Oock hebt ghy my drincken by gheleyt
 Ghy deedt my herberch wijsen,
 Mijn naecktheyt hebt ghy oock becleyt
 Ghy visiteerde my mijn sieckheyd
 V loon sult ghy niet verliesen

Dan zal hy hem tot die bocken wenden
 Met straffe woorden, en gram manier
 Dese zal hy ter hellen senden,
 By die Duyuels int eewich vier
 O mensch denckt op dit groot dangier
 Och of hy ons voor schaepen kenden.

Ick hadde *honger*, en ghy gaeft my *geen eeten*
 Gheen dranck dat ick oock hebben most
 Als ick gheuanghen was gheseten
 Soo en hebt ghy my niet verlost
 Ghy weugerde my cleeren ende cost
 Dus wort ghy int vier ghesmeten.

Ic bid v broeders, en susters die noch *leuen*

Laet ons dit wel ter herten gaen
 Laet ons nu suchten, ende beuen,
 Als Iob, en Iheronimus hebben gedaen
 En wilt ghy vroom int oordel staen
 Soo moet ghy den armen nv geuen.

Het derde liet der vsterste, van die grouvvelycke pijn der hellen:

Op die vvijsse Adam vvas een verloren man. etc.

O broeders ghedenct het groot ellent
 Van die zielen in het helsche torment
 Dat sy eewech daer moeten lijden
 Och hoe lanc is eeuwich sonder ent
 Daer nimmermeer coemt verblijden.
 Dese plaetse die is al onder der eert
 Soo als men ons voor die waerheyt leert
 Eenen poel seer vreesselycken,
 Daer Lucefer, met den sijnen verkeert
 Wie en soude hem hier niet af verschricken.
 Daer regneert den eeuwichen doot
 Door veel der handen tormenten groot
 Die den Duyuel daer gaet bedrieuen
 Door zyn wreetheyt, ende boosheyt snoot
 Die hier in sonden volherdich bliuen.
 Sy zyn aldaer in grooten ghetal
 En haer macht die ouerwint daer al
 Soo gaen sy daer domineeren,
 Ouer alle die daer comen sal,
 En haer hier niet van sonden keeren
 Sy thoonen ouer alsulcken haer macht
 Die haer leuen hier hebben ouer gebracht
 In sonden, ende quaet leuen
 En hebben Godt, noch syn geboden niet geacht
 Of in haer ongeloof zijn ghebleuen.
 Seer dickwils vermaent ons die schriftuier
 Van dit grouwelyck helsche vuier
 Dat zeer heet is bouen maten

Ende oock eewich is in geduier
 Waer wt niemant wort ghelaten.

Hier wort die verdoemde ziele gheleyt
 Nae dat zy wt haer lichaem scheyt
 Wort zy hier al in ghesmeten,
 In desen put vol donckerhey
 Daer den worm haer eewich sal eeten.

Die consientie die daer eewich knaecht
 Om dat zy van God zoo is veriaecht
 Nae wiens beelt zy was gheschapen
 En mits haer die booshey heeft behaecht
 Soo heeft die helle haer doen rapen.

Int oordeel als men weder op sal staen
 En die ziel in haer lichaem sal zyn ghegaen
 Oock haer oordeel zal hebben ontfanghen
 Soo zal die helle open zyn ghedaen
 En besluiten ziel ende lichaem stranghen.

Daer sullen zy aldus te wercke gaen
 Met die houerdije hebben ghedaen
 Dese salmen te samen doen binden
 Den gierighen, ende onchuyschen daer aen
 Die salmen dan mede wel vinden.

Den oproerighen, ende dootslaegers coen
 Salmen mede oock alzo doen
 Den Dronckaerts salmen oock zoo packen
 Met swauel, en Sulpher salmen haer voen
 En doense al by malcander smaken.

Daer salmen dan hooren seer groot getier
 Die hem nu vult met wijn ende bier
 Wat anders sal hy daer smaecken
 Den knagenden worm, en t'helsche vier
 Daer hy moet branden, ende blaecken.

Alle sondaers sullen daer nae aduenant
 Ontfanghen pijn wt den helschen brant
 Nae de sonden van haer bedreuen
 Die sal al nae zyn rechtueerdich hant
 Een yder het zijne doen gheuen.

Daer salmen sien het ooghen gheschrey
 Van veele volcken menichderley
 knerstanden sal men oock hooren,
 Och lacy, hoe bang ende wee is my
 Sal daer vervullen haer ooren

Dit sullen altoos die liedekens zyn
 Van dien ghesonghen int helsche pijn
 Dat zal daer eeuwich gaen dueren
 Oock het deruen van Gods claer aenschijn
 Sal haer pijn doen wtschueren.

Men sal daer ruycken sulcken stanck
 Die daer sal duieren eeuwich lanck
 Die wy hier niet connen verdraghen
 Met den clagenden droeuigen sanck
 Die niemant sal connen veriaghen.

Beminde laet ons dit zyn een schrick
 Want Christus die heeft ons al gelyck
 Van dese pijn willen bewaren
 Man en vrouw, arm, ende rijck
 Wil hy onder zyn wiecken vergaren.

Wy lesen int Euangelie claer
 Van een rijcken mensch datter waer
 Die hier zeer lekker ginck eeten
 Oock hem costelijck becleede daer
 Maer worde in der hellen ghesmeten.

Als hy nu in dese tormenten lach
 En Abraham van verre sach
 Soo begonste hy daer te spreekken
 Ick bidde of Lazarus comen mach
 En zyn vinger in het water doen steecken.

Op dat hy zoo doen coelen myn tong
 Dit was het liedeken dat hy doen song
 Maer ten mochte hem niet ghebueren
 Dus raede ick v out, ende iong,
 Dat ghy nu wel hier siet te vueren.

Een dropel waters wort daer ontseyt
 Maer moeten lyden inder eewicheyt

Och laet ons nu hier op waecken
 Siet dat ghy nu een goet leuen leyt
 So zult ghy daer niet gheraecken
 Wilt ghy dese ellendige plaetse ontgaen
 So moet ghy int Catholyck geloue staen
 Datmen altyts heeft doen leeren,
 De nieuwe seckten hangt toch niet aen
 Maer doet v daer verde afkeeren
 Vreest Godt, en hout zyn gheboden wel
 Leeft heylich tot v eynde na zyn beuel
 Wilt zyn Dienaers ghehoorsaemheyte geuen
 Soo zult ghy ontcomen dese hel
 En inden hemel naemaelsleuen. Amen.

Een liedeken van die glorie des Hemels, wesende het vierde vande wterste des menschen

ende gaet Op die wijze Ick ben verdroocht vwie sal my louen. etc.

Ghy vrome Christenen wtvercoren
 Die hier nu leeft na Christus raet
 Denct hoe ghenuechelyck salt zyn te hooren
 Alsmen in Gods glorie gaet
 Ende als wy daer sullen ontfangen
 Dat ons van eeuwicheyt was bereyt
 Al die zyn weggen hier hebben gheganghen
 Is dese vruechden eeuwich bereydt
 Wie en soude hier niet weynich achten
 Die ydele vruecht deser werelt sodt
 Om zulcke glorie als wy verwachten
 Voor die hier dienen onsen Godt.
 Die werelt loont zoo bitterlijcken
 Haer vruecht die is oock haest ghedaen
 Maer Gods glorij duert eeuwelijcken
 En zal oock nimmermeer niet vergaen.
 Dat huys daermen zal eeuwich wonen
 Is alzo hooch, ende oock zoo schoon
 Haer vruecht wy hier niet wtsprecken conen

Dat Godt sal gheuen voor eenen loon.

Die in zyn wingaert heeft gaen arbeyden
Al hier beneden int aertsche dal,
Voor dien zo zal hy doen bereyden
Een waerscap die daer eeuwich dueren sal.

Och broeders laet *ons* toch hier na trachten
Om te woonen daer in Gods huys
En Gods gheboden laet ons opwachten
En houden die werelt voor eenen cruys.

Gheen ooge en heeft het oyt bekeecken
Noch oore en heeft het oyt gehoord
Gheen mont en cant oock niet wtspreecken
Noch gheen hert en denckt dit rechte voort.

Daer zult ghy O ziele gaen aenschouwen
Die v selfs gheschapien heeft,
En alle vromen haer op betrouwen
Oock alle sielen het leuen gheeft,

Godt den Vader van grooter crachten
Ende oock mede zynen Soon
Den H. Gheest van eender machten
Al eenen Godt, ende drie persoon.

O ziel, hoe sult ghy dan Iubileren
Als ghy v schepper aenschouwen zult
En woonen altoos int huys ws heeren
En worden van zyn glorijs vervult.

Ghy zult v dan niet bedroeuwen
Als ghy zyn claerheyt daer nu sicht
Want Son, noch Maen salmen daer behoeven
Het lammeken is daer haer licht,

Dat staet aldaer seer hooch verheuen
Op den berch van Sion claer,
En doet zyn schoonheyt rontsom daer geuen
Meer of daer duysent Sonnen waer.

Voorts zo machmen daer speculeren
In alle cierheyt dat daer verthoont
Als in Maria die moeder ons Heeren
Die daer seer heerlycken is ghecroont

Sy is aldaer die Coninginne
 Die den hemel zeer schoon verciert
 Bouen al d'Engelen, en Seraphynen
 Is sy door glorie gheschockiert.

Dan haer soo machmen gaen speculeren
 Door alle graden int hemels hof
 Als Patriarchen, en Propheten des Heeren
 Die Godt altsamen daer geuen lof.

Daer siet ghy Adam ons eersten Vader
 Oock Abel, Noe, ende Abraham
 Moyses, Daudt, en allegader,
 Die door Gods gratie ten hemel quam.

D'Apostelen canmen mede aenschouwen
 Met die Euangelisten, en Heders goet
 Die Christus kercke hebben doen bouwen
 En hy ghecost heeft met zynen bloet.

Hy can oock mercken zo veele scharen
 Die haer niet en hebben verschoont
 En zyn ghestoruen al martelaren
 Die daer al heerlyck worden ghecroont

Noch zoo sietmen daer veel ionc-vrouwen
 Die haer wellusten hebben versmaet
 En in suyuerheyt haer hebben ghehouwen
 Nu volgen zy t'lammeken al waer het gaet.

Sy sien daer mede veel Confessooren
 En Religieusen in groot ghetal,
 Met veel Priesters, ende Doctooeren
 Elck nae verdiensten daer blincken zal.

Noch zo sietmen daer veele persoonen
 Van mannen ende van vrouwen fijn
 Die daer nu dragen al sulcke croonen
 Soo sy by Godt daer waerdich sijn.

Want niemant zal daer in murmureren
 Al heeft een ander een schoonder kroon
 Sy kennen al de rechtueerdicheyt *ons* Heeren
 Die daer een yder gheeft zynen loon
 O ziel ghedenckt toch deser Feesten

Die v hier namaels gebueren sal
 Om daer te wesen onder die gheesten
 Waer menich duysent is in ghetal.
 Daer zijn Gods Engelen, die virtuten
 Oock dominarien, en throonen schoon
 Die daer op Herpen, ende mede op Luyten
 Altoos speelen een schoonen thoon.
 Daer zijn Archengelen, en Princepaten
 Elck Cerubim, ende Seraphim
 Die daer altoos sonder aflaten
 In Gods liefde brandende zin,
 Seer veele duysenden van ghetaelen
 [St]jaen daer O Heer voor uwen throon
 O daer haer vruecht ende blijschap hae[len]
 O Godt wt uwen aenschijn schoon.
 Hoe ghenuechelyck ist daer te wesen
 Int huys in het hemels lant,
 Ouer tgheselschap van alle desen
 D[ie] U Heer daer louen zeer triumphant
 Daer zyn veel vrienden ende vriendinne
 Oock veel Engelen in groot ghetael
 Die malcander daer zeer beminnen,
 En louen haer schepper daer altermael.
 [Laet] ons dese stemme daer mede hooren
 [In u] Paleys van uwen schaer,
 O, dat ons ooghen, ende ons ooren
 O Godt v glorie werden gewaer
 Sy zyn zeer salich die v daer louen
 Haer schoonheyt is daer zeer verbreyt,
 Maer ghy Heere gaetse al te bouen
 [Wt v] scheppen zy al haer zalicheyt.
 Oorlof mijn broeders hier altesamen
 Laet ons nu loopen nae desen prijs
 [Loopt] wel, en volherdich nae Gods betamen
 Soo sult ghy comen int paradijs. Amen.

Finis.

einde tekst